

Ivančna Gorica (domoznanstvo)
sp 908(497.4)
KLASJE
2005

352(497.4 Ivančna Gorica)

120050170,7

COBISS

KNJŽNICA GROSUPLE

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

Številka 7

letnik 11

september 2005

LaMaS

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING d.o.o.

Sokolska ulica 5, 1295 Ivančna Gorica

TEL: 01/7869-040 FAX: 01/7869-045

POPOLNA PONUDBA

Računalniki, tiskalniki, komponente...

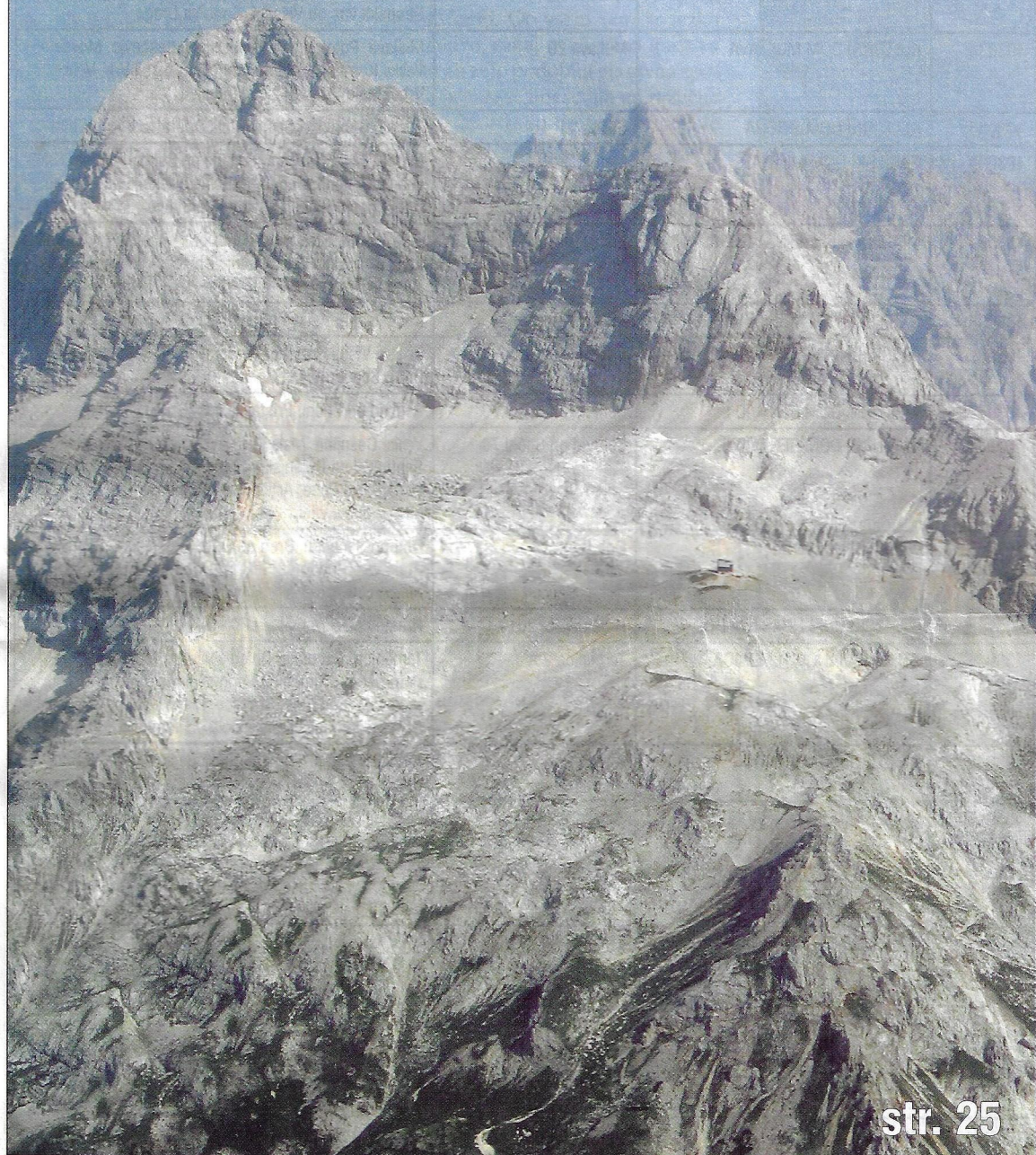
Programi za podjetja in sam. podjetnike...

...za računovodstvo in trgovino

<http://www.lamas.si>

e-mail: lamas@lamas.si

Tudi v letošnjem poletju ste mnogi obiskali naš najvišji vrh. Mi smo si z nagrajenko jubilejne križanke Triglav ogledali iz zraka.

str. 25

str. 11

MOTOKROS DRŽAVNO PRVENSTVO

str. 20

Referendum o RTV Slovenija

str. 2-3

Naj pridelki 2005 in Bučarija

str. 7

Novemu šolskemu letu naproti

str. 8

Smrtno nevarno križišče

str. 10

Matura 2005

str. 16

Nova rubrika: DOMOZNANSKA GALERIJA

str. 19

V LIVARJU JE GORELO

str. 5

INTERALTA
PVC OKNA IN VRATA

PRVI V SLOVENIJI
BREZ DOPLAČILA
NUDIMO SONČNOZAŠČITNA STEKLA
(ponudba velja do 30.9.2005)

Pe Novo mesto, tel.: 041/846 034
Interalta d.o.o., Stegne 21c, Ljubljana
tel.: 01/511 16 24, fax: 01/511 15 43

www.interalta.si

ŽALUŽIJE
- ROLETE
- KOMARNIKI
- ROLO
- PLISE ZAVESE
- TENDE
- LAMELNE ZAVESE

Tomaž Oven s.p.

Pot v resje 1

GSM: 031/679-079

IZDELAVA IN MONTAŽA

1295 IVANČNA GORICA

Tel./fax: 01/7878-266

CUGELJ
PVC OKNA

IGNAC CUGELJ s.p.
Stična 102,
Ivančna Gorica
tel./faks: 01/7878 535
gsm: 041/757 055

JERNEJEVA MALHA

Medtem ko se med poletjem v času dopustov in počitnic umikajo iz dnevnega življenja za laagodni čas neprimerne stvari, se v jesenskem času nakopičijo mnoga dela, ki prinašajo s seboj tudi težave. S septembrom se začne šolsko leto, kar je gotovo prijetno breme tako za otroke kot za starše in tiste, ki hočejo šolo pripraviti po meri otroka. Pohvala naj velja vsem tistim, ki so skrbno načrtovali vse, da naš otrok varno hodi v šolo, da ima lepe in svetle učilnice in da se izberejo najboljše rešitve v okviru možnega za pravi začetek pouka. Tako so se usklajevali prevozniki za šolske proge, predstavniki komisije za vzgojo v cestnem prometu, primerno so se obeležila cestišča in z dodatnimi ukrepi opozorili vozniki, da je na cestah spet polno rumenih rutic. Policisti povedo, da je prometna kultura voznikov primerna, najdejo pa se posamezniki, ki skrb prelagajo na druge in jih ne prizadene nasvet: »Vzemite si čas, ne življenje!«.

Tarnamo, da so nevarne tudi lokalne ceste, pa četudi vozimo po njih največ sami starši in vozniki tega kraja. Zresnimo se, upoštevajmo prometne znake, pa bomo lahko brez ležečih policajev sebi in drugim dajali prostor na cesti.

Kot v posmeh se bo spet gradil avtocestni krak stare hitre ceste Grosuplje-Višnja Gora prav v času, ko je promet najbolj zgoščen. V zadovoljstvo nam je, da smo skupaj z DARS-om dorekli, da se je naredil nov priključek za izstop z avtoceste v območju Višnje Gore, da ne bodo ljudje po nepotrebnem zgubliali številnih kilometrov z obvozom preko Ivančne Gorice. Obljubo so držali tudi pri asfaltiranju regionalne ceste skozi Stehan, kar bo omogočilo, čeprav ne po najboljšem asfaltu, umirjeno vožnjo na tem predelu.

Manj pa so zadovoljni občani in vozniki Suhe krajine in predela proti Beli krajini, saj se je regionalna cesta Ivančna Gorica-Zužemberk v tem predelu spremenila v delno pokrpane luknje. Res je, da je podpisana pogodba za graditev mostov pri Gorenji vasi in dolžine cca 700m novega cestišča za to leto in da je podpisan sporazum med državo in občino za vsa mejna dela v višini 450 mio SIT za nadaljnje izgradnje. Vozniki moramo strpno upoštevati gradnjo, graditelji pa pohiteti, da ne bo tako kot prejšnja leta, ko smo ob mostičkih stali skozi vse leto.

Vedno, ko gre nova investicija k koncu, so ljudje nezadovoljni, še posebej, če je treba dati prispevek k tej ali oni priključni taksi za kanalizacijo, vodovod in podobno, saj tudi ob idealni gradnji ni postorjeno tako, da bi vsi imeli enake pogoje priključitve in s tem tudi enake stroške. Kar naenkrat se ne zavedamo velikih sredstev, ki jih je vložila občina, mogoče celo na odmik drugih investicij, ki bi imele pri ljudeh večje odobravanje. Prepričan sem, da so številna vprašanja v zvezi s kanalizacijo v Šentvidu odveč, saj se zaključek na investiciji vidi, pridobitev pa je tako velika za kraj, da jo bomo razumeli takoj, ko bodo izpusti odpadnih voda urejeni. Prav je, da drug drugemu verjamemo, sami pa damo delež v višini, ki nam pripada.

Sicer pa – če ni suše, so poplave. Suša pa bo zagotovo v žepu, če se bodo kurilno olje in ostali naftni derivati tako dražili, da že ne bomo znali postavljati decimalke na pravo mesto. Poraščenost naše države je menda že 62%, pa kljub vsemu nas je še veliko, ki nas ta podatek ne hrabri, da bomo ob ogromnih količinah biomase zimo presedeli na toplem. Vse kaže, da bomo v dveh desetletjih spet zamenjavali peči na trdo gorivo, če ne bomo hoteli sedeti v mrazu. Javni prevoz pa ima ob tem gotovo prednost, le pravi načrtovalci nas bodo povabili v vrsto pred prihodom in odhodom avtobusa.

Še vse pa je odprto, saj ne vemo, kako se nam bo račun izšel. Zato mirno v novo energetske obdobje.

Župan Jernej

NAKNADNI ZAKONODAJNI REFERENDUM O ZAKONU O RADIOTELEVIZIJI SLOVENIJA 25. SEPTEMBRA 2005

Državni zbor Republike Slovenije je razpisal naknadni zakonodajni referendum o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija. Odlok o razpisu je objavljen v Uradnem listu RS, št. 69/05.

Vprašanje, ki se daje na referendum, se glasi:

»Ali ste za to, da se uveljavi Zakon o Radioteleviziji Slovenija (ZRTVS-1), ki ga je na predlog Vlade Republike Slovenije sprejel Državni zbor Republike Slovenije 15. julija 2005?«

Na referendumu bo izvedeno glasovanje na voliščih na območju Republike Slovenije, glasovanje na voliščih na diplomatsko konzularnih predstavništvih Republike Slovenije v tujini, predčasno glasovanje, glasovanje po pošti iz območja Republike Slovenije in iz tujine.

Referendum izvajajo organi, ki vodijo volitve v Državni zbor, tj. Republiška volilna komisija, volilne komisije volilnih enot in okrajne volilne komisije. Glasovanje na voliščih in ugo-

tavljanje izida glasovanja na voliščih vodijo volilni odbori.

Pravico glasovati na referendumu imajo državljani Republike Slovenije, ki imajo pravico voliti v Državni zbor, to so volivci, ki bodo najpozneje 25. septembra 2005 dopolnili 18 let starosti.

Pravico uresničuje volivec osebno, z glasovanjem. Nihče ne more glasovati po pooblaščenju.

Na referendumu se lahko glasuje na naslednje načine:

a) splošno glasovanje na voliščih v Republiki Sloveniji, 25.9.2005 od 7. do 19. ure.

b) Volivci, ki nimajo stalnega prebivališča na območju Republike Slovenije (izseljenci) in so vpisani v posebni volilni imenik državljanov Republike Slovenije, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, lahko glasujejo na volišču na območju okraja, kjer so vpisani v volilni imenik, in sicer na podlagi potrdila okrajne volilne komisije, da imajo pravico glasovati na referendumu, ker so vpisani v

posebni volilni imenik.

c) predčasno glasovanje 20., 21. in 22.9.2005 od 9. do 17. ure na sedežu OKV, Kolodvorska 2, Grosuplje (upravna enota)

d) glasovanje po pošti na območju Republike Slovenije za osebe, ki bodo na dan glasovanja 25.9.2005:

- v bolnišnici ali zdravilišču;
- v domu za starejše občane, pa nimajo stalnega prebivališča v domu;
- na služenju vojaškega roka;
- na prestajanju kazni zapora ali v priporu,

in bodo najpozneje do 18.9.2005 vložile zahtevo za tako glasovanje pri okrajni volilni komisiji;

e) glasovanje po pošti iz tujine, če volivec najpozneje do 10. septembra 2005 sporoči Republiški volilni komisiji, da želi glasovati na ta način,

f) glasovanje na domu 25.9.2005 za osebe, ki se zaradi bolezni ne bodo mogle zglasiti na volišču, v kolikor bodo najpozneje do vključno 22. 9.2005 sporočile okrajnim volilnim komisijam, da želijo glasovati na domu.

g) Na diplomatsko konzularnih predstavništvih Republike Slovenije, ki jih bo na predlog Ministrstva za zunanje zadeve določila Republiška volilna komisija. Na teh voliščih glasujejo volivci, ki nimajo prijavljenega stalnega prebivališča v Sloveniji in so vpisani v posebni volilni imenik državljanov Republike Slovenije, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji. Na teh voliščih lahko glasujejo tudi volivci, ki so vpisani v splošni volilni imenik, ker imajo stalno prebivališče na območju Republike Slovenije, če to sporočijo Republiški volilni komisiji najpozneje do 10. 9.2005.

SESTAVA OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE GROSUPLJE

4. VOLILNA ENOTA, 3. VOLILNI OKRAJ
sedež: Kolodvorska 2, Grosuplje, tel. št. 7810 917, 7810 910, fax: 7810 919

PREDSEDNIK: FRANC KRIVIC

NAMESTNICA PREDSEDNIKA: KATARINA MAROLT KURET

ČLANICA: ALJA GABRIJEL

NAMESTNICA ČLANICE: MALČI ŽITNIK

ČLAN: BOJAN ZUPANČIČ

NAMESTNICA ČLANA: MAJDA KADUNC

ČLAN: JANEZ DOLINŠEK

NAMESTNIK ČLANA: DAVORIN KASTELIC

TAJNIK OKV: ANDREJ STRUNA

NAMESTNICA TAJNIKA: DRAGICA URBAS

Andrej Struna, dipl.upr.org., tajnik OKV

Republika Slovenija OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA GROSUPLJE 4. volilna enota, 3. volilni okraj

Na podlagi 41. člena Zakona o referendumu in ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 24/05 - uradno prečiščeno besedilo), in Odloka o razpisu naknadnega zakonodajnega referenduma o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 69/05) je Okrajna volilna komisija Grosuplje sprejela naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN NJIHOVIM OBMOČJEM

Za izvedbo naknadnega zakonodajnega referenduma o Zakonu o Radioteleviziji Slovenija, ki bo v nedeljo 25. septembra 2005, je Okrajna volilna komisija Grosuplje na seji dne 18. 8. 2005 določila naslednja volišča in njihova območja:

zap. št.	oznaka volišča	ime volišča	sedež volišča	območje volišča
1.	403032	KULTURNI DOM IVANČNA GORICA I.	Sokolska ul. 4, Ivančna Gorica	Ivančna Gorica
2.	403033	KULTURNI DOM IVANČNA GORICA II.	Sokolska ul. 4, Ivančna Gorica	Mrzlo Polje, Mleščevo, Škrjanče, Gorenja vas, Veliko Črnelo, Malo Črnelo, Vrhpolje pri Šentvidu, Malo Hudo, Stranska vas ob Višnjici, Spodnja Draga
3.	403034	KULTURNI DOM MULJAVA	Muljava 20	Muljava, Potok pri Muljavi, Oslica, Leščevje, Mevce, Velike Kopolje, Male Kopolje, Bojanji Vrh, Velike Vrhe, Male Vrhe, Sušica, Trebež
4.	403035	KULTURNI DOM STIČNA	Stična 11	Stična, Gabrje pri Stični, Mala Dobrava, Vir pri Stični
5.	403036	GASILSKI DOM METNAJ	Metnaj 2	Metnaj, Mala Goričica, Poljane pri Stični, Planina, Osredok nad Stično, Debeče, Obolno, Mekinje nad Stično, Dobrava pri Stični, Pristava nad Stično
6.	403037	MESTNA HIŠA VIŠNJA GORA	Višnja Gora, Mestni trg 21	Višnja Gora, Stari trg, Dedni Dol, Peščenik, Podsmreka, Polje pri Višnji Gori, Spodnje Brezovo, Velika Dobrava, Zgornja Draga
7.	403038	GASILSKI DOM KRIŠKA VAS	Kriška vas 10	Kriška vas, Pristava pri Višnji Gori, Nova vas, Zavrtache
8.	403039	LOVSKI DOM VRH PRI VIŠNJI GORI	Vrh pri Višnji Gori 38	Vrh pri Višnji Gori, Leskovec, Gorenje Brezovo, Kamno Brdo, Sela pri Višnji Gori
9.	403040	KULTURNI DOM ŠENTVID I.	Šentvid pri Stični 70	Šentvid pri Stični, Pristavlja vas, Griže, Petrušnja vas
10.	403041	KULTURNI DOM ŠENTVID II.	Šentvid pri Stični 70	Velike Češnjice, Male Češnjice, Veliki Kal, Mali Kal, Šentpavel na Dolenjskem, Zaboršt pri Šentvidu, Glogovica, Velike Pece, Artiza vas, Radohova vas, Grm, Selo pri Radohovi vasi
11.	403043	GASILSKI DOM DOB	Dob 8	Dob pri Šentvidu, Breg pri Dobu, Pokojnica, Škoflje, Boga vas, Podboršt, Sela pri Dobu, Rdeči Kal, Sad, Male Pece
12.	403044	GASILSKI DOM HRASTOV DOL	Hrastov Dol 20	Hrastov Dol, Trnovica, Lučarjev Kal
13.	403045	DOM KRAJANOV TEMENICA	Temenica 2 A	Temenica, Čagošče, Dolenja vas pri Temenici, Praproče pri Temenici, Pungert, Videm pri Temenici, Bukovica, Šentjurje, Bratnice, Breg pri Temenici, Male Dole pri Temenici, Velike Dole pri Temenici
14.	403046	KULTURNI DOM AMBRUS	Ambrus 56	Ambrus, Kamni Vrh, Kal, Primča vas, Višnje, Bakrc, Brezovi Dol
45.	403047	GASILSKI DOM ZAGRADEC	Zagradec 11	Zagradec, Fužina, Malo Globoko, Male Rebrce, Velike Rebrce, Breg pri Zagradcu, Grintovec, Dečja vas, Kuželjevec, Češnjice pri Zagradcu, Tolčane, Valična vas, Marinča vas, Veliko Globoko, Gabrovka pri Zagradcu, Kitni Vrh
46.	403048	DRUŽBENI CENTER KRKA	Krka 1 d	Krka, Gradiček, Ravni Dol, Podbukovje, Laze nad Krko, Veliki Korinj, Mali Korinj, Krška vas, Znojile pri Krki, Trebnja Gorica, Gabrovčec, Velike Lese, Male Lese

Franc Krivic, univ.dipl.prav.

PREDSEDNIK OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE GROSUPLJE

Ustanovitelj časopisa KLASJE je Občinski svet Občine Ivančna Gorica. Sedež uredništva: Ivančna Gorica, Cesta II. grupe odredov 17, telefon: 7869-400, fax: 7869-401, e-mail: klasje.casopis@siol.net. Uredniški odbor: Andrej Agnič, odgovorni urednik, Matej Šteh, pomočnik odgovornega urednika, Natalija Pavlin, Leopold Sever (zadnja stran), Maja Ficko, Marjeta Glavan (lektor), Simon Bregar (šport), Milena Vrhovec (kmetijstvo), Saša Senica (kultura), Nataša Erjavec (gospodinjstva stran), Danijela Pirman (Uradni vestnik). Oblika: Andrej Verbič; Računalniška priprava: AMSET d.o.o., Grosuplje, Pod gozdom c. 3/9; Tisk: KOCMAN Grafika d.n.o., Grosuplje, Jerova vas 10. Časopis KLASJE izhaja v 4.800 izvodih mesečno in ga prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Prispevke sprejemamo do 20. v mesecu.

ZA boljši program javne radiotelevizije

Radiotelevizija Slovenija je največja kulturna ustanova v Republiki Sloveniji, ki bi morala v najširšem obsegu in na najbolj dostopen način plemeniti in bogatiti nacionalni prostor s kulturnimi vsebinami. Pomembno poslanstvo njenega programa je informiranje, izobraževanje, spodbujanje aktivnega odnosa državljanov do družbe, časa in sveta, v katerem živijo.

Doslej je ta javni zavod urejal in ga še ureja zakon, ki je neprimeren, pomanjkljiv in zastarel. Posledice zdaj veljavnega zakona so bile omejevanje informacij oziroma dokazani poskusi cenzure (primer poskusa preprečitve predvajanja oddaje Zamolčani – moč preživetja) in posegi funkcionarjev LDS v program (med številnimi sta javnosti najbolj znana primera zadržanje poročila novinarja Geriča o vladnem letalu v času Ropove vlade ter vsiljevanje navodil o referendumski kampanji o oploditvi zdravih samskih žensk, ki jih je prejel odgovorni urednik od ministra LDS g. Kebra, zaradi česar je protestno odstopila novinarka – voditeljica soočenj). Na ključna mesta v organih javnega zavoda so lahko prišli vodilni ljudje podjetij, ki z RTV Slovenija tudi poslovno sodelujejo, čeprav gre vsaj za konflikt interesov, če že ne za korupcijo. Predvsem pa gledalke in gledalci ter poslušalke in poslušalci namesto dobrega programa, do katerega so s plačilom prispevka nedvomno upravičeni, zlasti v zadnjem obdobju dobivajo večkratne ponovitve enih in istih oddaj. **Le kdo si želi za nenehni ogled besede "ZNOVA" plačevati visok RTV prispevek?**

Stanje v javnem zavodu RTV Slovenija je – zaradi zdaj veljavnega zakona – naslednje:

- zakon, ki je v veljavi, je po odločitvi Ustavnega sodišča že dvanajst let v neskladju z Ustavo Republike Slovenije,
- v zadnjih letih je prišlo do občutnega programskega siromašenja RTV Slovenija;
- nepreglednost v poslovanju in neodgovornost sta že pripeljali do težav v poslovanju celotnega javnega zavoda;
- zasebni in politični interesi so pripeljali do trgovanja z delnicami, vendar se ne ve, kakšne so bile provizije in kam bo šel denar od milijardnega izkupička prodanih delnic, čeprav gre dejansko za razpolaganje s sredstvi, o katerih mora biti javnost natančno obveščena (takšni posli so za javne zavode povsem nedopustni);
- RTV Slovenija še do danes ni javno predstavila natančnega pregleda porabe denarja (po zgledu BBC), čeprav gre predvsem za denar vseh plačnikov RTV prispevka, saj državljanke in državljanji RTV Slovenija plačujejo prispevek v skupnem znesku okoli 24 milijard SIT, kar je 80% vseh sredstev, s katerimi razpolaga RTVS;
- na RTVS je bil in je še prisoten izrazit vpliv politike, kar povsem nedvoumno in jasno priznava prvaka opozicijskih strank. V pismu Tonetu Ropu je Borut Pahor nedavno tega pogumno zapisal vso resnico: »Spomni se, dragi Tone, kakšen vpliv je imela Tvoja stranka na medije cel čas tranzicije. Z zakonom in mimo njega.«. Rop je Pahorju na to užaljeno odgovoril z dejstvom, da je na čelu RTV Slovenija pač bivši predsednik (ZL)SD.

Če iskreno želite boljši program, z glasom ZA na referendumu 25. septembra podprite novi zakon o Radioteleviziji Slovenija. Vaš glas ZA novi zakon o RTV Slovenija pomeni odločitev:

- 1.) **ZA bolj pester in bolj kvaliteten program javne radiotelevizije**
- 2.) **ZA pravico novinarjev do svobodnega poročanja**
- 3.) **ZA bolj varčno poslovanje in za manjši RTV prispevek**
- 4.) **ZA več kulture, dobre zabave in več kvalitetnih informacij**
- 5.) **ZA enaka merila za vse ter za uravnoteženo in profesionalno poročanje**
- 6.) **ZA možnost, da pri vodenju RTVS sodelujejo vsi, ki jo plačujejo**
- 7.) **ZA evropsko primerljiv zakon, ki bo odpravil neustavnost**
- 8.) **ZA ločitev informacije od komentarja**
- 9.) **ZA pravico ljudi, da bodo seznanjeni, kako se porablja njihov denar**
- 10.) **ZA to, da bo konec preprirov med predsednikoma LDS in SD o tem, katera od teh dveh strank bolj politično obvladuje RTV Slovenija**

Vabimo Vas, da se referendumu udeležite in glasujete **ZA** novi zakon o RTV Slovenija. Vaš glas ZA novi zakon o Radioteleviziji Slovenija bo odprl možnost za boljši program javne radiotelevizije ter celovito uresničevanje Vaše ustavne pravice do objektivne informacije, vključno z Vam stalno dostopno informacijo o tem, kako RTV Slovenija porablja Vaš denar.

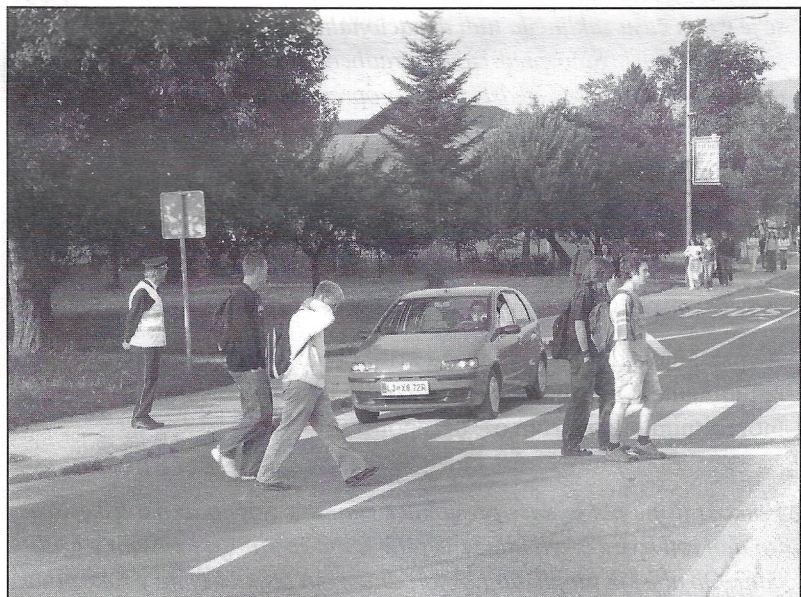
SDS

N.Si

SLS.

DeSUS

POZOR! OTROCI NA CESTI

Počitnic je konec in otroci so znova vsak dan na cestah. Kot vsako leto je tudi letos na začetku šolskega leta Občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu skupaj z Ministrstvom za šolstvo in šport ter Ministrstvom za notranje zadeve pripravil preventivne akcije. Njihov cilj je, poskrbeti za varnost otrok v prometu. Občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ter Policijska postaja Grosuplje in seveda vodstvo osnovnih šol se ob začetku šolskega leta dogovorimo za dodatno varovanje na prehodih za pešce, najvarnejših mestih na šolskih poteh in za drugo preventivno delo.

Na cesti so naši otroci, zato vozimo previdneje, umirjeno in kulturno. Žal pa nekateri vozniki ne spoštujejo opozorilnih tabel, prometnih

znakov, talnih obeležij in visečih transparentov. Kjer ni pločnikov, so pešci primorani hoditi po cesti. Ker so zaradi teme, megle in neuporabe odbojnih teles manj vidni, je njihova varnost zelo majhna – vozniki jih namreč ne opazijo. Čez poletje in sploh letos ob tako obilni moči so se zelo razrasle tudi žive meje in tako zmanjšale prostor ob robu ceste, kjer se gibljejo naši malčki. Zaradi tega pa se oži tudi vidno polje voznikom motornih vozil in tako lahko hitro pride do neželjenih dogodkov.

Zato pozivam in prosim vse tiste, ki mejite na cesto z živo mejo, da le-to primerno obstrižete in tako zagotovite več prostora za naše šolarje in seveda tudi za vse druge mimoideče. Za to je treba le malo truda in dobre volje, lahko pa prepreči

nesrečo, zaradi katere bi nas vse življenje pekla vest in nam odvzela miren spanec.

Nekaj nasvetov pešcem za večjo varnost:

- vedno hodimo po pločniku, če tega ni, pa po levi strani, kjer hitreje opazimo vozilo, ki pelje proti nam;
- ponoči, v mraku, dežju in snegu nosimo svetlejša oblačila, oblačila z odsevnimi telesi.

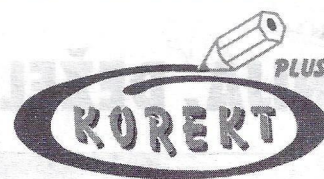
Pripravili smo dovolj opozorilnih plakatov, rumenih rutic, opozorilnih tabel, transparentov, brošur, jih razdelili vsem udeležencem in tudi mentorjem, ki so sodelovali v preventivnih akcijah z osnovnošolskimi otroki. Otroci dobijo kresničke, dolžnost staršev pa je, da jih opozarjajo, da jih res nosijo.

Otroci še nimajo izkušenj in so nepredvidljivi, zato vozniki upoštevajte to dejstvo celo leto!

Šolarji, ki še nimajo izpita za kolo, naj se po glavnih cestah vozijo v spremstvu staršev. Če pa se že vozijo včasih tudi sami, jih nikar ne puščajte na glavne ceste. Starši s svojim ravnanjem učimo otroka, kako se bo obnašal. Če boste na skupnem kolesarjenju vi vozili po predpisih in nosili zaščitno čelado, jo bo tudi otrok. S čelado bo bolj varen. Kaj ni ravno to vaša želja?

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Ivančna Gorica

Franč Grabljevec

KOREKT PLUS –
jezikovna šola in storitve, d.o.o.

Zgornja Draga 4a, 1294 Višnja Gora

Organiziramo:

- začetne in nadaljevalne jezikovne tečaje iz angleškega in nemškega jezika, za osnovnošolce in srednješolce, od 2. razreda OŠ dalje,
- učinkovito individualno pomoč srednješolcem pri popravljanju negativnih ocen,
- priprave na maturo.

Začetek tečajev v začetku septembra 2005.

Vljudno vabljeni!

Informacije na tel št. 787 72 44 ali GSM 041 623 634 –
Lilijana Štepic, prof.

**SOCIALNI
DEMOKRATI**

OBMOČNA ORGANIZACIJA GROSUPLJE
Adamičeva 14
1290 Grosuplje

OBVESTILO

Obveščamo vse naše cenjene člane in simpatizerje, da od 1. 6. 2005 organiziramo na sedežu stranke, Adamičeva 14, Grosuplje, vsak torek od 9. do 10. ure in vsak četrtek od 18. do 19. ure dežurstvo. V tem času vam bodo na voljo odgovorni člani vodstva območne organizacije stranke in tudi občinskega odbora stranke, ki vam bodo posredovali ustrezne odgovore na vaša vprašanja in vam pomagali rešiti vaše morebitne probleme. Na vašo željo bomo organizirali tudi razgovore s člani republiškega vodstva stranke.

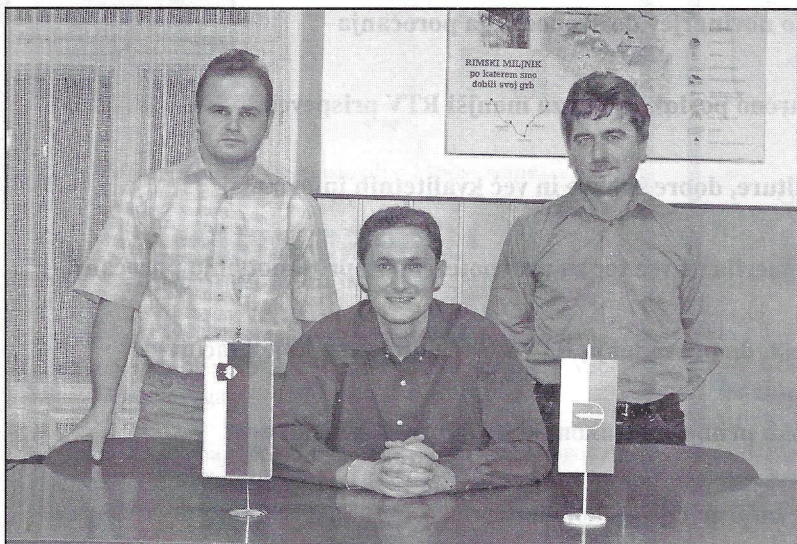
Ob tem času bo tudi možen vpis v stranko za nove člane.

Obiščite nas, zelo bomo veseli vašega obiska.

Območna org. Socialnih demokratov Grosuplje

MOČ V NAŠI OBČINI

Zbor članstva Nove Slovenije v Ivančni Gorici prinesel velike spremembe v vodstvu. Nova ekipa prinaša spremembe in moč.

Zbor članov Nove Slovenije v naši občini, ki je bil v nedeljo, 26. junija 2005, je spraval v tek silo, ki je 14. julija na seji odbora v novi sestavi postavila na vodilna mesta ekipo, sestavljeno iz sledečih imen: Petja Mihelič – predsednik, Anton Černivec – podpredsednik, Boštjan Kastelic – tajnik, Peter Mišmaš – blagajnik. Za njimi stoji odbor: Alojz Čebular, Andrej Sekirnik, Drago Gorenc, Gregor Kompare, Igor Jernejčič, Janez Bijec in Nuša Volkar.

Najprej se zahvaljujem bivšemu vodstvu, ki je odbor vodilo prva leta Nove Slovenije v naši občini. V tem

času je bilo postorjenega mnogo in prepričan sem, da je bil tisti odbor pravi za tisti čas, prav tako kot je novi pravi za čas, ki prihaja in je že tu. Lahko potegnemo tudi vzporednice z vlado, ki zdaj vodi Slovenijo, in rečemo, da je ozračje veliko bolj sproščeno in optimistično. Vsi smo zavezani k spremembam in očiščevanju. Umetno povzročeni strahovi, ki so nas držali ujeti v socializmi, črnogledosti in nevednosti, z gotovostjo izginjajo. Do njih občutimo le globok odpor in prezir. Ko zremo naprej, v naših očeh žari neomajno zaupanje v Gospoda in jeklena volja

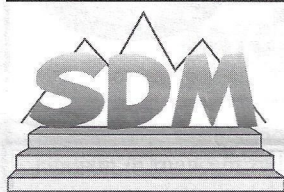
po napredku.

V resnici naša občina odraža ves svet: tako močno se počutimo povezani z vsemi ljudmi, da sploh ne občutimo več meja, niti fizičnih niti v naših srcih in glavah. Ideja o globaliziranem svetu in neskončnih priložnostih, ki jih ponuja, bo tudi neprestano prisotna v našem umu, ko bomo delali v korist občine in države.

Nova Slovenija je mlada stranka, ustanovljena poleti leta 2000; ustanovili so jo drzni ljudje, ki se takrat niso mogli opreti na nič drugega kot na svoje najgloblje občutke o nečem, kar bo in z gotovostjo prihaja. Ta idealizirana oblika Slovenije se že uresničuje in mnogo znamenj jo napoveduje. Vsi jo pričakujemo z radostjo in hrepenečim pričakovanjem. Nova Slovenija nas odpira k drugim in k svetu. S tem ko se odpiramo in izročamo drugim, še tisočkrat več prejemamo mi sami, in bolj ko bo Nova Slovenija rasla, več bomo prejemali. Novo Slovenijo smo povabili medse in se priključili na silo, ki nas žene samo naprej. Kako čudovito je potovanje, če nas je več ... in vedno več nas je in moč je z nami. Samo naprej!

Petja Mihelič

predsednik OO NSi Ivančna Gorica

SLOVENSKA DEMOKRATSKA MLADINA

Komenskega 11
1000 Ljubljana
tel.: +386 1 434 54 66
fax: +386 1 434 54 66

SLOVENIAN DEMOCRATIC YOUTH

PROJEKT SLOVENIJA, DEŽELA VELIKIH LJUDI

V Slovenski demokrati mladini smo ob letošnjem dnevu državnosti izvedli projekt z naslovom Slovenija, dežela velikih ljudi. Z njim smo želeli spodbuditi narodno zavest med Slovenci in Slovenki. Le z okrepljeno narodno, kulturno in duhovno zavestjo bomo v Evropi še bolj prepoznavni. Z vstopom Slovenije v Evropsko unijo je slovenski jezik postal eden izmed uradnih jezikov, na kar moramo biti še posebej ponosni.

Za to pa so zaslužni mnogi Slovenci in Slovenke, ki so v stoletjih narodove zgodovine s pisano in govorno besedo, s svojimi izumi in spoznanji postavili Slovenijo na svetovni zemljevid. Slovenke in Slovenci so se zapisali v zgodovino kot prvi na mnogih področjih: odkrivali so nove formule, razvijali nove tehnologije. Njihova spoznanja so danes podlaga za raziskave v letalstvu, vesoljski tehniki, fiziki, matematiki, na področju filmske industrije ter drugih področjih. To so bili pesniki, pisatelji, duhovniki, jezikoslovci, igralci, slikarji, prevajalci, učitelji, sadjarji, čebelarji ...

Da bi predstavili velikane naše zgodovine, smo članice in člani Slovenske demokrati mladine ob dnevu državnosti, v petek, 24., in v soboto, 25. junija 2005 v večjih mestih in krajih po Sloveniji postavili stojnice in razdelili 20.000 zemljevidov Slovenija, dežela velikih ljudi. Projekt je izvajalo več kot 50 MO in OO SDM, ki so v zadnjih dveh mesecih v svojih domačih krajih raziskovali in spoznali pomembne prednike. Ob rojstnem dnevu naše domovine smo jih predstavili sokrajanom in se jim s spominom oddolžili za njihov prispevek k izgradnji domovine. V naši občini smo zemljevid delili v soboto, na proslavi ob dnevu državnosti na Polževem.

Na zemljevid smo uvrstili 57 Slovencev in Slovenek, ki jih dobro poznamo, saj so nam bili predstavljeni v šoli in javnosti. Tokrat jih nismo poudarili niti opremili s fotografijo. Zakaj? Ker smo želeli z zemljevidom predstaviti 62 manj znanih Slovencev in Slovenek, ki niso zapisani v uradni zgodovini in so naši zgodovinarji nanje pozabili. Zavedamo se, da na zemljevid nismo uvrstili vseh, ki so bili v preteklosti glavna sila razvoja in napredka, saj se jih je v stoletjih zvrstilo mnogo in je zemljevid za vse premajhen. Naj bo tokratna izdaja spodbuda za odkrivanje velikih ljudi v naši zgodovini in povod, da se jim namenimo mesto v narodnem spominu, ki si ga zaslužijo.

Spomnili smo se dr. Jožeta Pučnika, očeta slovenske osamosvojitve, zeliščarja patra Simona Ašiča, generala Rudolfa Maistra, prvega dunajskega škofa in ustanovitelja dunajskih dečkov Jurija Slatkonje, sadjarja in kmetovalca Petra Pavla Glavarja, slikarke Ivane

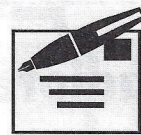
Kobilce, čebelarja Antona Janše, zmagovalec nad Turki Andreja Turjaškega, pionirja letalstva Edvarda Rusijana, skladatelja Benjamina Ipavca, predlagatelja prve znamke Lovra Koširja in mnogih drugih.

Obiskovalci stojnice so bili nad akcijo navdušeni in so z veseljem sprejeli naše darilo.

Poleg sodelovanja v projektu Slovenija, dežela velikih ljudi, pa smo se člani OO SDM Ivančna Gorica tudi dobro zabavali. Maja smo organizirali turnir v paintballu, konec julija pa smo šli na morje. Verjetno je odveč pisati, da smo se imeli super. Namen takih projektov je, da druženje, igra in žoga postanejo za mlade edina droga. Zato jih bo še veliko. Obiščite nas na naši internetni strani www.ivancnagorica.sdm-si.org in se nam pridružite.

Gregor Štrubelj

OO SDM Ivančna Gorica

VI SPRAŠUJETE, MI ODGOVARJAMO

Najprej delno odgovarjamo na dvojne zastavljenih vprašanj v prejšnji številki Klasja. Slike, ki nam jo je posredovala bralka z Muljave v majski številki Klasja, pa gospod župan ni želel komentirati.

V zvezi z gradnjo prizidka OŠ v Šentvidu je odgovoril sledeče:

Veseli smo, da ljudi zanima, kaj se dogaja v šoli, ki v kraju narekuje življenje in delo mladih vse od šestega do petnajstega leta življenja. Šola smo povezani vsi, starši in družba. Zato je prav, da tudi na lokalni ravni v okviru svojih možnosti oblikujemo primeren šolski sistem, ki ga prilagajamo materialnim možnostim, dopolnjujemo in moderniziramo. Prav tu smo običajno v velikem razkoraku, saj država za tak nacionalni pomen premalo poskrbi, razen z zakonodajo, ki velikokrat ni v skladu z realnostjo.

Tako smo ena od občin, v kateri veliko gradimo, veliko investiramo v šolski prostor, pa so kljub vsemu naši investicijski programi še veliki in pomembni. Šola je živ organizem, raste z otroki in razvojem kraja in pada s številom otrok, če se standardno ne prilagodi zahtevam. Tako se nekatere podružnične šole hočeš nočeš ukinjajo, glede na približanje infrastrukture in v prvi vrsti ob zmanjšanju števila rojstev v kraju. Prepričani smo, da ima tudi velikost šole, predvsem tu mislimo na število otrok, svoje prednosti in tudi slabosti. Ni prav, da so šole velike kot tovarne, in ni prav, da šola postane velika kot večja ali manjša družina.

Po izgradnji šole v Višnji Gori ter šole in telovadnice pri Šolskem centru se bo začela gradnja s prizidkom in adaptacijo šole v Šentvidu pri Stični. V novembru naj bi že izbrali izvajalca del, ki naj bi z vsemi deli zaključil v letu in pol. K investicijskim stroškom bo 30% delež dodala država, saj je šola v Šentvidu ena izmed tistih, ki ima veliko prostorsko stisko in ena izmed zadnjih v državi, kjer pouk še poteka v dveh izmenah. Projekt sta po razpisu izdelala zakonca Dešman, ki sta tudi zmagala na natečaju med petimi ponudniki.

Šola se prilagaja z organizacijo pouka v času gradnje že v tem jesenskem obdobju, saj učenci obeh četrtih razredov obiskujejo pouk na podružničnih šolah, kar omogoča izvajanje programa brez motenj. Večje težave bodo nastopile ob največjem gradbenem razmahu, ki se bo zgodil med počitnicami, tako da se predvideva, da bo treba dodatni šolski prostor iskati tudi zunaj kraja. Investicija bo velika približno 700 milijonov SIT, nadvse pa smo zadovoljni, da ni več ovir za gradnjo, saj se je v tem času zaključila tudi denacionalizacija zemljišča na prostoru šole in ob njej. Smo pred izdajo gradbenega dovoljenja in pred razpisom gradbenih del, sredstva pa so opredeljena z investicijskim programom za naslednja leta tako v državi kot na občini.

Župan Občine Ivančna Gorica

Jernej Lampret

Z vprašanjem, ali bolje rečeno s kritiko, pa se nam je oglasila bralka iz Ljubljane. Objavljamo njeno razmišljanje in pozivamo pristojne k morebitnim odgovorom oz. ukrepom.

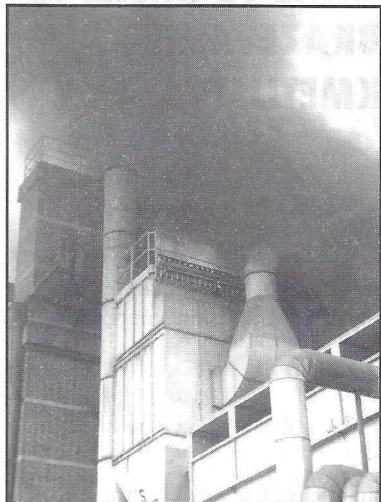
Velikokrat me pot iz naše prestolnice zanese v Stično in okoliške vasi, saj moj rod izvira iz teh krajev, čeprav sama že mnogo let živim v Ljubljani. Ob obiskih mojih daljnih sorodnikov in prijateljev mi v roke pride vaš časopis, ki ga rada pogledam in preberem. Lahko vas pohvalim za zanimive prispevke, vendar vam ne pišem samo zaradi pohval. Rada bi, da moje pismo doseže odgovorne za čistočo v Stični.

Radostno sem prihajala v Stično po duhovno hrano, z veseljem sem se sprehodila po kraju, saj je bil tako vzorno pospravljen in čist, odvržene smeti pa v kontejnerjih. Mislila sem, da Stične ni dosegel današnji čas, ko vsi samo nekam hitimo, za našo okolico pa nam ni mar. Danes pa je vse drugače: povsod je polno smeti, razbite steklenice ležijo vsepovsod, trava je nepokošena. Vem, da so nekateri popotniki nezaveščeni in puščajo svoje odpadke po vseh možnih krajih. V prejšnjih letih so odgovorni znali poskrbeti za odvržene smeti in marljivo urejali Stično. Sprašujem se, kaj se je zgodilo zdaj, da se je idiličnost spremenila v eno samo nesnago. Upam, da bodo odgovorni prebrali moje pismo in poskrbeli za čistočo, saj je obiskovalcev Stične veliko. Neurejenost kraja vpije in kliče, da ponovno uredite kraj in ga pokažete prišlekom v vsej njegovi lepoti.

Lep pozdrav in nasvidenje v očiščeni Stični.

T. Frelihova, Ljubljana

LIVARJEVA TALILNICA V OGNJU

V ponedeljek, 5. septembra, je okoli 18. ure zagorelo v podjetju Livar na Ljubljanski cesti v Ivančni Gorici.

Zagorelo je zaradi okvare na transformatorju receptorja v talilnici, pri čemer se je vnelo termično olje za hlajenje. Zaposleni, ki so bili takrat na delu, so začeli gasiti požar, ki se je širil po notranjosti. Na pomoč so prispeli gasilci bližnjih PGD, ki so požar tudi uspešno pogasili. Ranjenih k sreči ni bilo, nastala pa je precejšnja gmotna škoda. Proizvodnjo so za nekaj dni ustavili, zaradi česar bo višina nastale poslovne škode še precej večja. Oprema in objekt sta bila ustrezno zavarovana. Zasluga in pohvala za hitro in učinkovito pogasitev požara gre zaposlenim in gasilskemu društvu Hudo, Stična in Šentvid pri Stični. (FFM)

DAN LIVARJA

Vljudno Vas vabimo na praznovanje ob
DNEVU LIVARJA – DNEVU ODPRTIH VRAT

v soboto, 24. septembra 2005

v Proizvodnih centrih Ivančna Gorica in Črnomelj

PROGRAM:

Proizvodni center Ivančna Gorica:

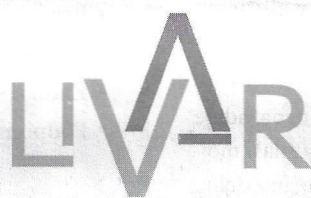
7.30–12.00 odprta vrata z vodenimi ogledi
7.30–8.30 promenade koncert Godbe Stična

Proizvodni center Črnomelj:

7.30–12.00 odprta vrata z vodenimi ogledi
9.00–10.00 promenade koncert Godbe Črnomelj
10.00–11.00 podpis novih štipendijskih pogodb

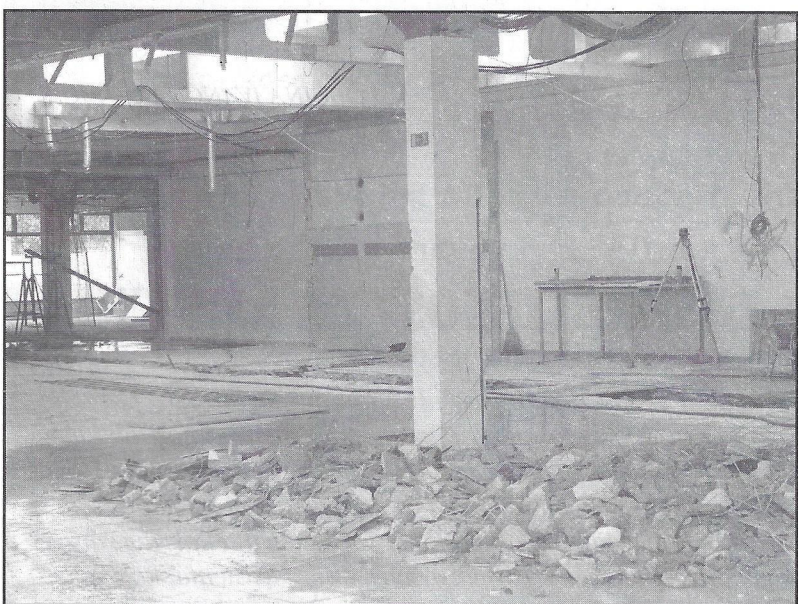
Po ogledu Vas vljudno vabimo na pogostitev v našo jedilnico.

DOBRODOŠLI!

LIVAR, Proizvodnja in obdelava ulikov, d.d.
IVANČNA GORICA, Ljubljanska cesta 43

TUŠ BO OKTOBRA

Prenove so se lotili zelo celovito.

Odkar je podjetje Engrotuš prevzelo družbo Vele d.d., se je pričakovalo, da bo tudi poslovalnica v centru Ivančne Gorice prevzela novo zeleno-rumeno podobo in ponudbo novega lastnika. Konec oktobra bomo po navedbah Engrotuša že lahko nakupovali v novem modernem trgovskem objektu, v obnovo katerega so vložili 230 milijonov tolarjev.

Kot je že v navadi, bo uradno otvoritev marketa spremljal slavnostni dogodek z zabavnim programom. V novem marketu bo zaposlitev dobila nekaj več kot 20 zaposlenih, med katerimi bo večina iz bivše Velejeve trgovine, nekaj trgovcev pa bodo zaposlili na novo. Na mestu starega marketa bo tako zrasel nov moderni trgovski objekt, ki bo s svojo po-

nudbo in organizacijo ustrežal vsem standardom sodobnega načina prodaje in nakupovanja. Kupcem bo na voljo pester asortiman živilskih in neživilskih izdelkov, trgovina pa bo imela tudi prenovljen oddelek mesnine ter velik in bogato založen oddelek sadja in zelenjave.

Vsak prihod novega trgovca na tržišče vsekakor vpliva na tržni delež že obstoječe konkurence. Anja Marjetič iz marketinga je za Klasje pojasnila, da »uspešnost Tuševih trgovin po celi Sloveniji dokazuje, da sta naša ponudba in storitev zastavljeni dobro, saj naš tržni delež iz leta v leto hitro narašča. Med našimi konkurenčnimi prednostmi lahko vsekakor poudarimo veliko izbiro izdelkov po ugodnih cenah, raznovrstno akcijsko ponudbo, ponudbo izdelkov naše lastne blagovne znamke ter posebne ugodnosti, ki jih prinaša članstvo v Tuševem klubu. Zanimariti pa ne moremo tudi fleksibilnosti, poudarjene skrbi za kupce in nenazadnje tradicije aktivnega vključevanja v življenje lokalne skupnosti.« Dobrodošel torej Tuš med nami.

Franc Fritz Murgelj

GOSPODARSKI INFO

ADSL BREZ ISDN

Telekom Slovenije je s 5. septembrom omogočil razvezo ISDN in ADSL, kar pomeni, da bodo uporabniki lahko kupovali storitev ADSL brez predhodnega nakupa tehnologije ISDN. Razveza ISDN od ADSL je bila že dolgo napovedovana in pričakovana, vendar so se operativni premiki zgodili šele s prihodom zdajšnje uprave. V Telekomu Slovenije ob tem pričakujejo, da bo nova storitev izboljšala dialog z drugimi ponudniki telefonije in spletnih storitev na trgu. Ti so Telekomu večkrat očitali vezavo ADSL na ISDN. Poleg tega v Telekomu ocenjujejo, da bo možnost širokopasovne komunikacije prek klasične telefonske linije še letos bistveno povečala število uporabnikov storitve ADSL v Sloveniji.

DEFLACIJA V AVGUSTU 2005

Cene življenjskih potrebščin so bile namreč avgusta v primerjavi s preteklim mesecem v povprečju nižje za 0,6 %; do konca avgusta pa so bile cene višje za 1,6 % (v enakem obdobju lani za 2,7 %). Tudi rast cen, merjena s harmoniziranim indeksom cen življenjskih potrebščin, je bila negativna; zato se je še nekoliko znižala tudi 12-mesečna povprečna rast cen, merjena z "EMU konvergenčnim indeksom cen", ki je zdaj 2,7-odstotna.

DELOVNO AKTIVNO PREBIVALSTVO V JUNIJU 2005

Junija 2005 je bilo v Sloveniji 816.052 delovno aktivnih prebivalcev, od tega 734.612 zaposlenih in 81.440 samozaposlenih oseb. Glede na prejšnji mesec se je število delovno aktivnih prebivalcev povečalo za 1.286 oseb, v zadnjih 12 mesecih pa se je povečalo za 33.382 oseb. Po podatkih Zavoda RS za zaposlovanje je bilo julija 2005 v evidenco registriranih brezposelnih vpisanih 91.072 oseb oziroma 2.131 več kot v juniju 2005 (88.941 oseb) in za 0,86 odstotka več kot julija 2004, - 90.294 oseb.

ŠTEVILO ZAPOSLENIH V ORGANIH DRŽAVNE UPRAVE V JULIJU 2005

V organih državne uprave je bilo 1. julija 2005 zaposlenih 34.092 oseb, kar je 41 več kot prejšnji mesec. V to število so všteti zaposleni v Vladi, vladnih službah, ministrstvih z organi v sestavi in upravnih enotah. Isti mesec preteklega leta je bilo število zaposlenih večje za 102 oseb (34.194 oseb).

DRŽAVNI PORTAL ZA POSLOVNE SUBJEKTE e-DEM

Začel je delovati storitveni portal e-DEM, ki bo omogočal registracijo samostojnega podjetnika posameznika na enem mestu. Storitve bo mogoče opraviti tudi po elektronski poti preko svetovnega spleta od doma ali na eni izmed vstopnih točk po Sloveniji (izpostave Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, upravne enote in krajevni uradi). Pospeševalni center za malo gospodarstvo in lokalni podjetniški centri, obrtnice, gospodarske zbornice in davčni uradi Davčne uprave Republike Slovenije).

Sistem e-DEM bo omogočal vzpostavljane elektronske podpore postopkom registracije podjetij, spremljanje izvedbe postopkov, obvladovanje sprememb in izmenjavo podatkov med ustanovami javne uprave. Poseben poudarek uporabe storitev portala e-DEM je v tem, da državljanom oz. (bodočim) podjetnikom ni več treba obiskovati posameznih ustanov (AJ-PES, DURS, ZPIZ, ZZZS, ...), ampak lahko postopek registracije oz. vse spremembe ter prijavo in obvezno zdravstveno in pokojninsko zavarovanje opravijo hitreje in na enem mestu.

Storitveni portal e-DEM je rezultat sodelovanja različnih ustanov javne uprave (Ministrstvo za javno upravo, Ministrstvo za notranje zadeve, Ministrstvo za gospodarstvo, Ministrstvo za pravosodje, Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, Davčna uprava RS, Statistični urad RS, Agencija RS za javnopravne evidence in storitve, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Zavod RS za zaposlovanje, Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije).

VENCELJ mizarstvo

Mizarstvo Vencelj, d.o.o.

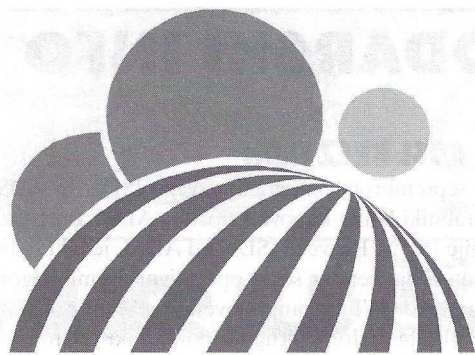
Šentvid pri Stični 66, 1296 Šentvid pri Stični

Tel: 01/ 788 50 08

Zaposlimo

**2 mizarja ali mlajša moška,
ki ju veseli delo v mizarški delavnici.**

Pisne prošnje z opisom izkušenj in izobrazbe pošljite na naš naslov.

V KGZS poudarjajo, da so kmetijski svetovalci svoje delo opravili dobro

ZBORNICA SKUPAJ Z MINISTRICO ANALIZIRALA PODATKE

Podatki kažejo, da so očitki na račun slabega dela kmetijskih svetovalcev neutemeljeni.

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije

(Ljubljana, 25. avgust 2005) – V Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije obsojajo ravnanje skupine ljudi iz Sindikata kmetov Slovenije, ki so neutemeljeno kritizirali delo Kmetijske svetovalne službe pri KGZS ter neupravičeno, s prirejanjem podatkov, pozivali k odstopu Petra Vriska, predsednika Kmetijske gozdarske zbornice Slovenije. Zaradi neutemeljenih trditev, ki so se v zvezi z delom kmetijskih svetovalcev pri izpolnjevanju vlog za uveljavljanje ukrepov Kmetijske politike pojavljale v medijih, se je vodstvo zbornice danes sestalo z direktorji in vodji oddelkov vseh osmih kmetijsko gozdarskih zavodov ter Marijo Lukačič, mi-

nistrico za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Pridobljeni podatki kažejo, da večina dopolnitev (36.124) izhaja iz potrebe po dodatnih obrazložitvah pri grafičnih podlagah, kar pa ni posledica nestrokovnega dela kmetijskih svetovalcev, temveč posledica zastarelega katastra, ki ne odraža dejanskega stanja v naravi. Iz omenjene analize izhaja, da je bil letošnji projekt elektronskega izpolnjevanja vlog, v okviru katerega je kmetijska svetovalna služba izpolnila 45.000 vlog, uspešno izveden in je upravičil izjemne napore, ki so jih v izvedbo vložili kmetijski svetovalci.

Zaradi očitnega nepoznavanja

obravnavane problematike, ki je za slovensko kmetijstvo škodljivo, je vodstvo Kmetijske gozdarske zbornice Slovenije povabilo predstavnike Sindikata kmetov Slovenije na skupen sestanek, 26. avgusta, v prostorih Kmetijske gozdarske zbornice Slovenije.

Dodatne informacije:

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije

Branko Ravnik, vodja sektorja za kmetijsko svetovanje pri KGZS

Tel.: 041/ 366 510, e- naslov: bran-ko.ravnik@kgzs.s

V OBČINI IVANČNA GORICA USPEŠNI NA PODROČJU PREDELAVE MLEKA IN V TEKMOVANJU V ORANJU

Tudi letošnje mednarodno ocenjevanje mleka in mlečnih izdelkov v Gornji Radgoni ni minilo brez predstavnika ivanške občine. Vincencij Čepin iz Stične in njegova žena sta spet dosegla visoko priznanje – zlato medaljo v pripravi pasteriziranega kozjega mleka. Slavnostna podelitev je bila v okviru sejma v Gornji Radgoni.

Čepinova pa sta se udeležila tudi ocenjevanja v Novem Sadu, kjer sta dobila srebrno medaljo.

S svojimi dosežki sta ponovno dokazala, da spadata v sam vrh v kvaliteti

predelanega kozjega mleka.

Ponovno so se na regijskem tekmovanju v oranju v Mednem pomerili ivanški orači, ki so skoraj brez konkurence. Letos je v absolutni konkurenci zmagal Anton Markovič, med ženskami v obračalnih plugih je bila najboljša naša Andreja Rus, med plugi krajniki pri članih pa Jože Habjan.

V okviru Radgonskega sejma, 27. in 28. avgusta, zmagovalce čaka udeležba na državnem prvenstvu.

V Pragi pa se bo lanski zmagovalec med orači obračalnih plugov na

državnem nivoju, Janez Čebular, septembra pomeril v svetovni konkurenci najboljših oračev.

Za izrednimi dosežki se skriva veliko odrekovanja, priprav in nenazadnje tudi stroškov, kar zaenkrat naši mojstri rešujejo z navdušenjem in z delno pomočjo občine, društva podeželske mladine in Kmetijskega zavoda; to zadošča le za prevoze, vse ostalo pa je na njihovih plečih.

KSS – I. L.

POJASNILO G. HEGLERJU

Gospod Franc Hegler se v zadnji številki Klasja v t.i. ekološkem kotičku sprašuje med drugim tudi o delu kmetijske »pospeševalne« službe v zvezi z izvajanjem nitratne direktive v kmetijstvu.

Če bi bil omenjeni gospod pri svojem delu res tako ozaveščen, kot je hotel biti s svojim prispevkom, bi moral tudi vedeti, da smo od 1. jan. 1991 organizirani kot Kmetijska svetovalna služba (ne pospeševalna), ki med drugim sodeluje tudi pri projektu nitratna direktiva, izvajajo pa ga kmetovalci.

V ta namen organiziramo izobraževalne tečaje o pravilni uporabi fitofarmaceutskih sredstev (FFS) v kmetijski proizvodnji, katerih se je do zdaj udeležilo 250 kmetovalcev. Ob koncu tridnevnega tečaja so vsi slušatelji opravili preizkusni test. Na osnovi uspešno opravljenega testa so dobili potrdilo o usposobljenosti za pravilno in varno uporabo FFS. Pridobljeno znanje se

obnavlja vsaki dve leti z obnovitvenim tečajem.

Vsako leto je organizirano tudi testiranje in servisiranje traktorskih škropilnic, ki se uporabljajo pri nanašanju FFS in ga opravlja za to delo pooblaščen organizacija (pri nas Biotehniška fakulteta).

Vsi, ki uveljavljajo subvencijsko vlogo, pa imajo tudi narejene analize zemlje in izračunane gnojilne načrte ali načrte razvoja organskih hranil. Kmetovalci tudi upoštevajo kritične datume razvoja organskih gnojil in ne presegajo najvišje dovoljene meje dušika na hektar. Poleg tega je veliko kmetovalcev v okviru SKOP-a (Slovenski kmetijsko okoljski program) vključenih v program ozelenitve njivskih površin, s katerim preprečujejo erozijo, zapleveljenost, izpiranje hranil v podtalnico ter s tem ohranjajo rodovitnost tal in humusno strukturo.

Večina kmetovalcev ima urejene kapacitete za skladiščenje organskih gnojil, tisti, ki pa nitratne direktive na tem področju še ne izpolnjujejo, imajo po uredbi MKGP možnost dograditve do konca letošnjega leta.

Kmetovalci, ki jim je kmetovanje edini vir preživetja in so tudi zavarovani iz kmetijstva, morajo poleg naštetega izpolnjevati tudi zakon o varstvu pri delu, kar pomeni, da imajo opravljen izpit iz varstva pri delu, opravljen zdravniški pregled in izdelan elaborat – izjava o varnosti z ocenami tveganja za dela na kmetiji.

Če je g. Heglerju še kaj nejasnega, naj se zglesi v naši pisarni, kjer je dobrodošel.

Kmetijska svetovalna služba
Ivančna Gorica

Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica, na podlagi Pravilnika o sofinanciranju kmetijstva in gozdarstva iz proračuna Občine Ivančna Gorica (Uradni list RS št. 126/2003 in 71/2004) ter Odloka o proračunu Občine Ivančna Gorica za leto 2005 (Uradni list št. 35/05 z dne 05.04.2005) objavlja

PONOVNI POZIV ZA DODELITEV ENKRATNE OBČINSKE POMOČI ZA IZOBRAŽEVANJE NA PODROČJU KMETIJSTVA

Vsebina in pogoji razpisa:

1. Skupni znesek razpisanih sredstev je 680.000,00 tolarjev.

2. Za dodelitev enkratne denarne pomoči lahko zaprosijo dijaki, vpisani v srednješolske izobraževalne programe kmetijskih smeri, ki izpolnjujejo razpisne pogoje.

3. Za sredstva štipendije lahko zaprosijo upravičenci, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo stalno bivališče na območju občine Ivančna Gorica,
- da so predvideni prevzemniki kmetije, kar se v postopku ugotovi na podlagi pisne izjave lastnika kmetije o nasledstvu oziroma prevzemniku kmetije, kar potrdi z mnenjem kmetijska svetovalna služba.

4. Rok za prijavo na javni razpis za dodelitev enkratne občinske pomoči za izobraževanje s področja kmetijstva je 15 dni od dneva objave v občinskem glasilu Klasje. Prosilci vložijo prošnje za dodelitev sredstev denarne pomoči z vsemi zahtevanimi prilogami na naslov: OBČINA IVANČNA GORICA, Referat za kmetijstvo, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica.

5. K prijavi na javni razpis za dodelitev enkratne občinske pomoči (obrazec!) mora biti priložena naslednja dokumentacija:

- Potrdilo o vpisu v kmetijski izobraževalni program;
- Pisna izjava lastnika kmetije o predvidenem prevzemu kmetije;
- Mnenje kmetijske svetovalne službe;
- Zadnje šolsko spričevalo (pozitivno);
- Podpisan vzorec pogodbe o koriščenju sredstev proračuna.

6. Župan Občine Ivančna Gorica bo sprejel sklep o dodelitvi enkratne denarne pomoči, ki bo prosilcem posredovan v osmih dneh po sprejemu.

7. Informacije in navodila za vložitev prošenj dobijo prosilci na Občini Ivančna Gorica, Sokolska 8, Ivančna Gorica ali na telefonski številki 787-83-84, 787-83-85 int. 18.

Datum: 30. 8. 2005

OBČINA IVANČNA GORICA
župan
Jernej Lampret, prof., l.r.

ZASKRBLJENOST ZA ASISTENTA

Ko smo še kot mladi asistenti hodili po fizioloških, farmakoloških in toksikoloških kongresih, smo med odmori ob kavici lahko poslušali različne razprave naših resnih starejših profesorjev. Tako sem enkrat ujel na ušesa, kako se je neki profesor iz južnih krajev takratne Jugoslavije tožil svojemu kolegu iz drugega univerzitetnega središča: »Znaš, imam asistenta, koji je jako bistar, marljiv i sposaban, ima i rezultata, ali ništa ne napiše, ništa ne objavlja u stručnoj i naučnoj literaturi.« Sogovornik ga je hotel potolažiti tako, da je konstatiral: »Znaš, dragi kolega, ima pišljivih i nepišljivih ljudi – to ovisi o naravi čoveka.«

Kdor še kaj zna naše bratske jugoslovanske jezike, bo pritrdil, da je besedna igra lahko zelo hudomušna in duhovita hkrati.

Valentin Skubic

MED ZADRUŽNIMI NAGRAJENCI V GORNJI RADGONI TUDI ČLAN STIŠKE ZADRUGE

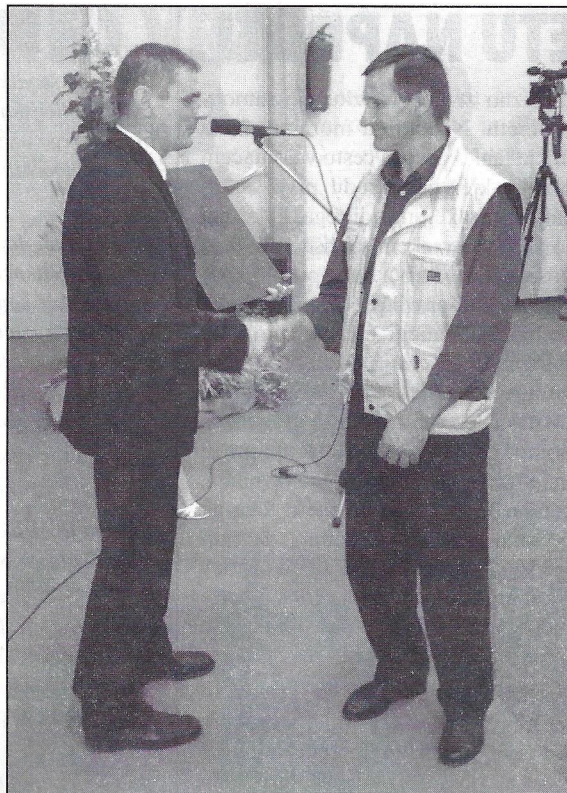
Na 43. mednarodnem kmetijskem in živilskem sejmu v Gornji Radgoni je Zadružna zveza Slovenije podelila štiriindvajsetim zadružnikom iz cele Slovenije priznanja za prispevek k razvoju zadružništva.

Med nagrajenci je bil tudi član Kmetijske zadruga Stična Jože Dremelj iz Leskovca.

Jože je perspektiven mlad kmet. Ukvarja se v glavnem z mlečno proizvodnjo, letno odda okrog 140.000 litrov mleka. Več mandatov je član organov upravljanja v stiški zadrugi. S svojimi naprednimi idejami in zadružno pripadnostjo pozitivno vpliva na ostale kmetovalce.

V imenu Kmetijske zadruga Stična Jožetu Dremlju iskreno čestitamo ob prejemu zadružnem priznanju.

M.V.

Jože Dremelj prejema priznanje iz rok predsednika Zadružne zveze Slovenije Petra Vriska.

V NEDELJO, 9. OKTOBRA 2005, BO NA LUČARJEVEM KALU SPET ŽIVAHNO

Turistično društvo GRČA, Občina Ivančna Gorica, časopis Klasje in Kmetijska zadruga Stična pripravljajo

4. OBČINSKO TEKMOVANJE ZA NAJ PRIDELKE 2005

Oktober bomo tako izbrali najtežjo peso, koren, kolerabo, krompir, repo, kumaro, zeljno glavo, jabolko, radič ... ter najtežjo in najdaljšo bučo. Izbrali bomo tudi zanimivo oblikovane pridelke, s katerimi se je morda pošalila mati narava – ti bodo še posebej nagrajeni.

Vaše NAJ PRIDELKE bomo zbirali od 3. do vključno 7. oktobra 2005 v ZADRUŽNEM KMETIJSKEM IN VRTNEM CENTRU v Ivančni Gorici.

Ob oddaji boste dobili potrdilo o teži oz. dolžini pridelka. Razglasitev rezultatov bo 9. oktobra na Lučarjevem Kalu.

Vsi lastniki zmagovalnih NAJ PRIDELKOV bodo prejeli priznanja in praktične nagrade.

Člani turističnega društva Grča obljubljajo, da bo ta dan na Lučarjevem Kalu zelo živahno in zabavno.

Začetek prireditve bo ob 13. uri

POVABILO NA BUČARIJO

V nedeljo, 16. oktobra 2005 bo v sklopu tradicionalnega Lavričevega pohoda potekala na Gradišču razstava buč imenovana Bučarija. Izbrali bomo najbolj zanimive in izrazno oblikovane buče. Vabljeni ste vsi, ki imate vsaj malo umetniške žilice ali želje po zanimivih nagradah. Posebno vabilo velja šolam naj se pridružijo razstavi s svojimi izdelki.

NA PISNEM IZPITU

Na pisnem izpitu profesor opazi, da ima ena od študentk tik ob sebi odprto torbo, iz katere gleda nekaj belega. Hudomušni profesor opozori študentko, da se ji, izgleda, vidi kombineža v pasu.

Študentka zardi in se hitro ozre po sebi. Ko pogleda torbo ob sebi, iz katere gleda nekaj belega, hitro pojasni, da to ni kombineža, ampak zapiski s predavanj.

»Potem pa, kolegica, hitro odmaknite torbo od sebe, da ne bo nepotrebnih skušnjav – za vas in zame,« jo opozori profesor.

Valentin Skubic

SITIČ d. o. o.

Cistercijska opatija Stična
Stična 17
SI - 1295 Ivančna Gorica
SLOVENIJA

Proizvodnja čajev, jabolčnega kisa in drugih zdravilnih pripravkov po izvirnih recepturah p. Simona Ašiča.
Vrtnarstvo, storitve, trgovina na drobno in debelo.

SAMOSTANSKA VRTNARIJA SVETUJE

Samostanska vrtnarija spet odpira vrata. V naših rastlinjakih daj že rastejo:

- ❖ BOŽIČNE ZVEZDE
- ❖ TROBENTICE
- ❖ TRAJNICE
- ❖ MAČEHE

Letos smo pripravili velik izbor čarobnih barv, ki jih lahko najdemo samo pri mačehah. Mačehe nam zaradi obilice barv in odtenkov nudijo številne možnosti kombiniranja. Zelo dobro se razrašajo ter prekrivajo gole površine spomladi, ko trajnice še niso zrasle ali ko so druge rastline odcvetele.

Razveseljevale nas bodo

- ❖ **velikocvetna mačeha**, ki obdrži čvrsto rast in velike cvetove tudi v vročini
- ❖ **klasična mačeha** ali standardna mačeha, ki ima kompaktno rast, velike močne cvetove na kratkih pecljih, za jesensko in spomladansko cvetenje
- ❖ **dišeča mačeha** – velikocvetna mini mačeha, ki zelo zgodaj in bogato cveti
- ❖ **mini mačeha** ali mnogocvetna mala mačeha, ki s svojim prekrasnim bogatim cvetenjem pritegne vsak pogled na cvetlični gredi

NE POZABITE, DA SO ROŽICE VZGOJENE V VAŠEM KRAJU IN ZATO PRILAGOJENE NAŠIM PODNEBNIM RAZMERAM.

Vrtnarija bo v jesenskem času od 19. 9. 2005 odprta

OD PONEDELJKA DO PETKA od 8. do 18. ure
OB SOBOTAH od 8. do 12. ure
OB NEDELJAH IN PRAZNIKI PA BO ZAPRTA.

VABLJENI V SAMOSTANSKO VRTNARIJO
Telefon: 01 7877 630

NOVO! NOVO! NOVO!

Kmetijska zadruga Stična že vrsto let sodeluje z Litijsko mesarijo, zato smo se skupaj odločili, da odpremo

NOVO MESNICO V DELIKATESI IVANČNA GORICA.

V mesnici v Ivančni Gorici se bomo tako odslej skupaj trudili, da bodo lahko naši kupci dnevno kupovali sveže in kvalitetno goveje meso izključno rejcev iz stiške zadruga. Kupcem pa bo na voljo tudi ostalo meso in kvalitetni izdelki iz Litijske mesarije ter izdelki blagovne znamke Jurij.

Da bo ustrezno vsem željam, se bo potrudil mesar Branko. Na enem mestu, v centru Ivančne Gorice, tako lahko združite nakupe market programa iz vedno ugodne Mercatorjeve ponudbe in mesnega programa, vse po ugodnih, akcijskih cenah.

Prijazno vabljeni!

KZ Stična in Litijska mesarija

OBVESTILO VSEM KMETOVALCEM IN VRTIČKARJEM!

Obveščamo vas, da imamo v zadružnih poslovalnicah v Ivančni Gorici, Radohovi vasi in Zagradcu na zalogi vse, kar potrebujete za jesenska opravila na njivi in vrtu: od semen vrtnin, poljščin in trav do gnojil, sredstev za zaščito in varstvo rasti ter ostalega kmetijskega repromateriala.

Priporoča se Kmetijska zadruga Stična!
01/7887-600

VARNO NOVEMU ŠOLSKEMU LETU NAPROTI

1. septembra 2005 se je začelo novo šolsko leto. Na cestah pogosteje kot med počitnicami srečujemo otroke. Ti so kot prometni udeleženci nepredvidljivi: prometne predpise si razlagajo po svoje, predvsem pa ne znajo oceniti razdalj in hitrosti vozil. Zato moramo za njihovo varnost skrbeti predvsem drugi.

Zagotavljanje varnosti otrok je v prvih septembrskih dneh ena najpomembnejših nalog policije. V skladu s svojimi strateškimi usmeritvami na področju zagotavljanja varnosti cestnega prometa policisti tudi letos ob začetku šolskega leta izvajamo ustaljene aktivnosti in jih bomo še naprej. Veliko energije, sredstev in znanja bomo vložili v preprečevanje nesreč. Poleg tega bomo s stalno navzočnostjo ob šolah in šolskih poteh prispevali k umirjanju prometa, delovali pa bomo tudi svetovalno.

Otroci in mladoletniki spadajo v t.i. skupino šibkejših prometnih udeležencev, saj se zelo redko pojavljajo kot povzročitelji prometnih nesreč. Zato moramo kot vozniki nanje še posebej paziti. Policija bo preventivno in represivno delo usmerjala predvsem v problematiko otrok in mladoletnikov kot potnikov ter nadzorovala upoštevanje prometnih predpisov voznikov na območjih, kjer se otroci najpogosteje zadržujejo.

Otroci so na cesti nepredvidljivi!

- Na dogajanje okoli sebe gledajo z manjše višine kot odrasli, zato vidijo manj.

- Imajo ožje vidno polje, težje določijo, od kod prihaja zvok.
- Prepričani so, da jih voznik vidi, če oni vidijo vozilo.
- Mislijo, da se lahko avto ustavi, tako kot oni, na mestu.
- Odločitve uresničujejo tisti hip, ko se jih domislijo, brez premisleka
- Njihova sposobnost predvidevanja je zaradi neizkušenosti manj razvita.
- Njihovo pozornost usmerjajo radovednost, čustva in dogajanje okoli njih, manj pa razum.

ZATO, VOZNIKI, VOZITE PREVIDNO IN PAMETNO!

Upošteвайте omejitve hitrosti in s svojim ravnanjem zagotovite, da bodo šolske poti varne. Pred prehodi za pešce se vedno ustavite in otroku z jasno kretnjo pokažite, da je pot varna. Otroci nimajo zavor, vozila jih imajo. Bodite previdni, strpni in prijazni. Pozorno spremljajte obnašanje otrok, njihovo ravnanje ter morebitno igrivost in razposajenost.

STARŠI

Otrok opazuje naše ravnanje in ga skuša posnemati. Bodimo mu dober zgled. Ne samo takrat, ko ga skušamo naučiti najnujnejših prometnih pravil, temveč vedno: na sprehodu, na poti do vrtca, do šole, na kolesu ali v avtu. Predvsem pa se moramo zavedati, da si otrok lahko pridobi

ustrezno znanje in izkušnje samo v prometu. Naučiti ga moramo, kako in kje lahko prečka cesto v domačem okolju, kjer bo naredil prve samostojne korake, in tudi tega, kako naj to stori na vsakem križišču ali cesti posebej. Žal otroci niso sposobni posploševanja pravil prečkanja ceste in se morajo naučiti tega ravnanja na vsaki ulici ali cesti posebej. Prometne igre, zloženke, vaje na igriščih in dvoriščih so sicer izredno dragocena pomoč otroku pri spoznavanju pravil in utrjevanju pravilnega ravnanja, vendar brez vaje v prometu tega ne bo znal uporabiti. Vedimo, da znanje še ne zagotavlja, da se bo otrok v prometu tudi ustrezno vedel. V prometu brez staršev in odraslih ne sme in ne zmore sodelovati.

Otroci v predšolski dobi so žrtve prometnih nesreč kot potniki v osebnih avtomobilih in kot pešci. Najpogosteje takrat, ko z dvorišča, igrišča ali pločnika nenadoma stečejo na cesto. Vsak dan je enkrat, neponovljiv in pomemben v življenju vašega otroka. Tudi vaš otrok je enkrat, neponovljiv, vreden vseh vaših vsakodnevnih naporov in prizadevanj, da bi bil njegov dan kar najbolj varen in doživljajsko bogat. Z dobrim zgledom in varnim ravnanjem mu boste za dolgo zgradili prijazen svet prometa.

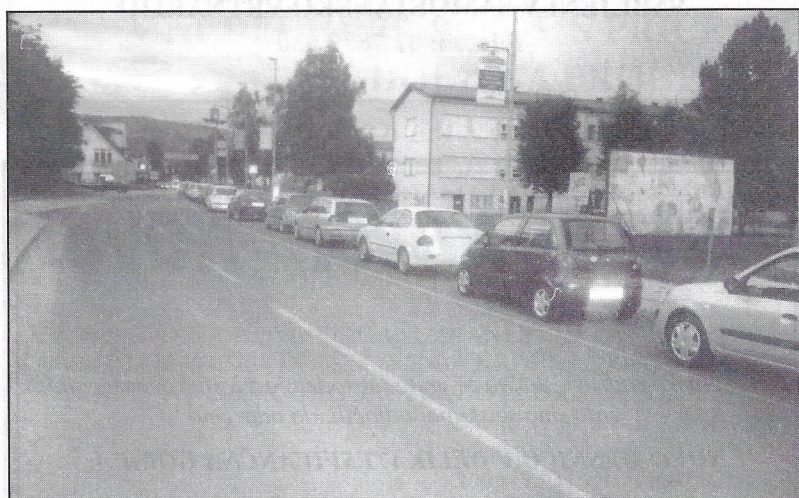
Vam in vašim otrokom želiva srečno v prometnem vsakdanu.

Vodja policijskega okoliša Ivančna Gorica in Zagradec

Marjan FRIC in Rudi Grunbacher

EKOLOŠKI KOTIČEK RDEG IVANČNA GORICA

MANJ TOPLOGREDNIH PLINOV (TGP)

Največji delež antropogenih izpustov CO² povzroča promet.

Republika Slovenija je postala neodvisna država 25. junija 1991, po razpadu nekdanje SFRJ. Nacionalni program varstva okolja, sprejet leta 1999, uvršča varstvo zraka z vključenim vidikom emisij toplogrednih plinov (TGP) med prednostne cilje varstva okolja. Za učinkovitejšo spoprijemanje s podnebnimi spremembami je bilo leta 1997 ustanovljeno posebno vladno strokovno telo, Slovenski komite za vprašanja spremembe podnebja, ki ga vodi ministrstvo za okolje in prostor.

V glavnem obstajata dve strategiji, ki ju lahko med seboj kombiniramo: prilagajanje podnebnih sprememb ter znižanje toplogrednih plinov (TGP), zaradi česar bi podnebne spremembe in njihove posledice nastopile počasneje ali v manjši meri. Pri tem je treba upoštevati, da je podnebje zelo spremenljivo, da spremembe ne potekajo linearno in lahko hitro nastopijo ter da se okrepi varstva podnebja in njihovi učinki v časovnem in prostorskem smislu

lahko med seboj precej razhajajo. Spopadamo se z novim globalnim in dolgotrajnim problemom, ki zahteva nove rešitve. Najprej bo treba poskrbeti za znižanje izpusta toplogrednih plinov (TGP) v ozračje ter uresničevanje Kjotskega protokola. Protokol je bil sprejet že leta 1997, veljati pa je začel šele takrat, ko ga je ratificiralo 55 držav, ki skupaj povzročijo več kot 55% emisij ogljikovega dioksida (glede na leto 1990), industrializiranih držav. Ta pogoj je bil izpolnjen, ko je Rusija oktobra 2004 ratificirala protokol, mednarodna pogodba je začela veljati 16. februarja 2005. Industrializirane države so se zavezale, da bodo med letoma 2008 in 2012 skupaj znižale izpust toplogrednih plinov (TGP) za 5,2% v primerjavi z letom 1990. Da pa bo postalo varovanje podnebja resnično učinkovito, mora biti naslednji korak vključitev tistih držav, ki doslej Kjotskega protokola še niso ratificirale, pa tudi držav v razvoju – najpomembnejše države so ZDA, Kitajska in Indija.

Dejstvo, da je Kjotski protokol zdaj v veljavi, je korak v pravo smer, vendar mu mora slediti še mnogo drugih ukrepov. Morda najtežja naloga, ki čaka znanstvenike, nevladne organizacije in vlade, bo prepričati ljudi, da bodo za globalno podnebje občutili večjo odgovornost. Vsak posameznik lahko namreč z odgovornim ravnanjem pri mobilnosti pomembno prispeva k rešitvi tega problema. Dejstvo pa ostaja, da je na koncu odvisno le od nas, ali bomo sposobni spremeniti naše ravnanje in s tem preprečiti hude in drage posledice. In to je nenazadnje tudi ekonomsko vprašanje – ali si lahko tako škodo sploh privoščimo?

ALI POZNATE ZGRADBO USTAVE EU?

Ustava je eno samo besedilo, ki naj bi v interesu razumljivosti in transparentnosti nadomestilo vse dosedanje pogodbe.

Sestavljena je iz štirih delov. Prvi vsebuje določbe, ki opredeljujejo Unijo, njene cilje, pristojnosti, postopke odločanja in institucije. Listina evropske unije o temeljnih človekovih pravicah, ki je bila slovesno proglašena na evropskem svetu v Nici decembra 2000, tvori drugi del ustave. Tretji del obravnava politiko in delovanje Unije, vanj pa so vključene številne določbe sedanjih pogodb. Zadnji, četrti del vsebuje končne klavzule, vključno z določbami, ki urejajo postopke sprejemanja in pregledovanja ustave.

Predsednik RDEG Ivančna Gorica
Franc Hegler

DROGE - NAŠ PROBLEM!

V prejšnji številki Klasja smo pisali o pojavu drog v naši občini in aktivnostih, ki jih izvaja Policijska postaja Grosuplje za preprečevanje preprodaje prepovedanih drog in njihovega uživanja. Tokrat pa bomo spregovorili o pooblastilih, ki jih imajo policisti v določenih situacijah.

Glede na to, da so policiji v veliko pomoč obvestila posameznikov iz lokalne skupnosti (ki velikokrat izpadejo kot nepotrebna, saj se stanje opazno ne spremeni), nas zanima, kaj konkretno lahko policija stori v naslednjih primerih (oz. kako daleč lahko gre s svojimi pooblastili). Kaj lahko stori policija, če dobi prijavo, da se na javnem mestu zbirajo "sumljivi" posamezniki?

Policisti smejo ugotavljati identiteto oseb, opraviti varnostne preglede, v določenih primerih opraviti potrebne preglede prevoznih sredstev, potnikov in prtljage ter v skladu z zakonom izvesti tudi druga pooblastila.

Kakšna je razlika v pooblastilih, če "sumljive" posameznike prijavi lastnik zemljišča, na katerem se le-ti zbirajo? Kaj lahko stori policija, če dobi obvestilo, da so bile odkrite rastline, katerih gojenje je kaznivo?

Ni bistvene razlike pri pooblastilih in postopku, če sumljive osebe naznani lastnik zemljišča ali druga oseba. Če policija prejme obvestilo o gojenju sumljivih rastlin, policisti opravijo ogled kraja in nadaljujejo s kriminalistično-tehničnimi opravili, da bi prijel osumljence.

Ali se policija ukvarja samo s preprodajalci prepovedanih drog ali poskuša zmanjšati tudi število samih uživalcev drog? Na kak način lahko policija dejansko vpliva na zmanjšanje uživalcev prepovedanih drog?

Policija izvaja preventivno in represivno dejavnost. Cilji preventivnih dejavnosti so usmerjeni v sodelovanje s skupnostjo, namen tega je preprečevanje, ozaveščanje in prepoznavanje ter spoprijemanje s problematiko prepovedanih drog. Z represivnimi ukrepi policisti odkrivajo in prijemajo kršitelje.

Policija lahko v sodelovanju s skupnostjo vpliva na omejevanje zlorab prepovedanih drog na več načinov, bistveno pa je zgodnje zaznavanje problema in ustrezen odnos do problematike ter aktivno sodelovanje s policijo v smislu izmenjave operativnih informacij. Če se skupnost ne odziva aktivno na probleme ali se celo obrača od njih, se kasneje problematika odraža z visoko intenziteto in težko obvladljivimi posledicami.

Kam se lahko obrnejo prebivalci občine Ivančna Gorica v omenjenih primerih?

Prebivalci občine naj se obrnejo na Policijsko postajo Grosuplje, telefon 781 83 80, ali e-mail: PP-Grosuplje.PULJ@policijska.si, ali na vodjo policijskega okoliša Marjana Frica (policijska pisarna Ivančna Gorica), lahko tudi na anonimni telefon 080 1200.

Policisti so dolžni v skladu z zakonom o policiji varovati podatke prijavitelja, torej je prijava lahko anonimna. Če posamezniki ocenijo, da želijo o problematiki neposredno seznaniti vodstvo PP Grosuplje, se lahko obrnejo tudi neposredno na komandirja PP ali njegova pomočnika.

Natalija Pavlin

zavarovalnica tilia d.d.
novo mesto

... rast tržnega deleža ...

Nismo največji, smo pa najbolj prilagodljiva, varna in inovativna vseslovenska zavarovalnica. Odlikujejo nas znanje, izkušnje, ki jih želimo prenesti na nove sodelavce zavarovalne zastopnike svetovalce. Naša prednost je tudi lastna prodajna mreža, ki jo želimo še razširiti, zato

VABIMO

prodorne, odločne, komunikativne, urejene zavarovalne zastopnike svetovalce (M/Z), ki boste s svojim svetovalnim delom na območju Ivančne Gorice z okolico tržili naša zavarovanja. Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas.

Naša pričakovanja

- najmanj srednješolska izobrazba
- vozniški izpit B- kategorije
- poznavanje uporabe orodij MS Office okolja
- znanje slovenskega jezika

Ponujamo vam:

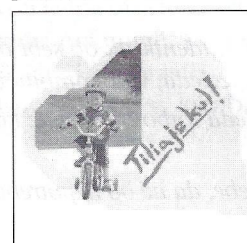
- tržno zanimive produkte
- izobraževanje
- dokazovanje svojih sposobnosti
- plačilo glede na uspešnost
- samostojno organiziranje delovnega časa
- varno zaposlitev

Ključne naloge in rok prijave:

Svetovanje in sklepanje zavarovalnih pogodb pri strankah.

Rok prijave: 15 dni po objavi

Če menite, da bi vam opravljanje takšnega dela ustrezalo, nam prosimo pošljite vaše podatke, da se lahko dogovorimo za morebitni predstavitevni razgovor. Podatke pošljite na naslov: Zavarovalnica Tilja, d.d., Seidlova cesta 5, Novo mesto, ali po elektronski pošti kadri@zav-tilia.si. Za podrobnejše informacije nas lahko pokličete na telefonsko številko 07 39 17 208, ga. Cvetka Bartolj.

Pa smo zakorakali v novo šolsko leto 2005/06, polno novih znanj in novih dogodivščin. Tudi letos smo na domači dolenjski zavarovalnici za vas pripravili zavarovanje po meri vaših šolarjev. Zavarovanje lahko sklenete z zgibanko, ki jo dobite v šoli, ali prek spletne strani www.zav-tilia.si, kjer vas poleg zavarovanja čaka še darilo OVRATNA DENARNICA. Zavarujte se pri Tilji in si tako zagotovite varno pot v šolo tudi letos.

ŽUPANSTVO VABLJENO NA SEJO SVETA KS ŠENTVID

Nobenega dvoma ni, da je bil Šentvid v letošnjem letu deležen velike pozornosti lokalne skupnosti. Začela se je gradnja čistilne naprave, izgrajen je bil pomemben kanalizacijski vod, na novo so asfaltirali središče kraja in še bi lahko naštevali. Sredi poletja, ki je že tako nagajalo s svojimi vremenskimi muhami, pa je sledil za mnoge pravi šok. Občinska uprava je nekaj več kot 180 bodočim uporabnikom novega kanalizacijskega omrežja poslala v podpis pogodbo o sofinanciranju javnega kanalizacijskega omrežja in položnice v skupnem znesku 270.000 tolarjev. Pogodba določa, da je znesek možno poravnati v treh obrokih: prvega do konca julija, zadnjega pa do konca decembra 2005. Reakcije prizadetih krajanov so bile različne: nekateri so plačali celoten znesek naenkrat, nekateri so začeli s prvim obrokom, kar nekaj pa je takih, ki pogodbe niso podpisali. Odvisno od situacije, v kateri se nahaja njihov »kanalizacijski problem«. Razumljivo je namreč, da tistemu, ki ima odtok kanalizacije speljan v naravo tako, da mu odpadki odteka, ni do tega da se priklaplja na javno omrežje. Seveda pa tisti, ki živi na takšni legi, da tovrstno reševanje ni možno, še kako želi, da se čim prej reši smradu in gnojnice. Seveda je tu zakonska uredba, ki jasno določa, da je vključitev v javno kanalizacijsko omrežje obvezna. Ob vsem tem pa je pomembna še ena zadeva. Nekateri krajanji živijo neposredno ob t.i. primarnem vodu, torej ob glavnem kanalizacijskem kanalu, nekateri pa so od njega oddaljeni in bodo zato morali v lastni režiji poskrbeti za izgradnjo t.i. sekundarnega voda, ki jih bo pripeljal do glavnega voda. Torej je za te uporabnike priključitev obremenjena še z dodatnimi stroški, ob tem pa ne gre samo za vprašanje denarja, temveč tudi za vprašanje izvedbe in strokovnosti.

Krajanom se je tako postavilo nešteto vprašanj in dvomov o tem, kako bodo nastalo situacijo reševali, bodisi zaradi finančnih bodisi zaradi drugih okoliščin. Ob vsem tem pa se zdi, da je nemogoče priti v stik z upravljavcem javnega kanalizacijskega omrežja, Javnim komunalnim podjetjem Grosuplje.

Zato je predsednica krajevne skupnosti Šentvid Marjeta Bijec 6. septembra sklicala 10. sejo sveta krajevne skupnosti ter nanjo povabila župana Jerneja Lampreta, direktorja občinske uprave Janeza Radoša in Rajka Petrlina, referenta za komunalo na Občini Ivančna Gorica. Prisotnih je bilo tudi nekaj krajanov, vse pa zato, da bi se rešila nastala situacija in našla posamezna pojasnila.

Župan Lampret je pojasnil, da je za čimprejšnjo pridobitev uporabnega dovoljenja za čistilno napravo pomembno, da se uporabniki čim prej priključijo na omrežje. Najprej tisti ob primarnem vodu, nato pa ostali, pač glede na oddaljenost od glavnega voda. Tudi čistilna naprava sama bo najbolje in najučinkoviteje delovala, ko bo z njo povezanih čim več enot. Glede plačila sofinancerskega dela k investiciji je poudaril, da je Občina tu vendarle naredila pomembno potezo v korist uporabnikov, saj je le-ta dogovorjen na podlagi pogodbe med posameznim uporabnikom in Občino in znaša 270.870 tolarjev. Ta dogovorjeni sofinancerski znesek pa je manjši od siceršnje priključne takse, ki se sicer plača direktno JKP in znaša nekaj več kot 340.000 tolarjev. Pri tem je še pomembno, da bo pogodba dovolj verodostojna za izdajo soglasja JKP Grosuplje o izvedbi priključitve, pred izdajo soglasja pa bo treba plačati še ustrezne takse. Seveda so roki plačila jasno zastavljeni in se jih bo treba držati, župan pa je le potrdil, da bodo posamezni primeri zaradi slabih finančnih

nih zmožnosti obravnavani posebej in se bo skušalo najti skupno rešitev. Po županovih besedah je bilo najtežje določiti ravno termin pobiranja sofinancerskega deleža in so pričakovali, da bo prišlo do reakcije krajanov.

Z veliko mero pozornosti pa se bo treba lotiti reševanja vprašanja sekundarnih vodov. Nekateri uporabniki bodo morali zagotoviti tudi do 150 ali celo do 200 metrov dolge vode, v veliko primerih pa bo šlo za skupno delo sosedov v posamezni ulici. Tu je seveda veliko odvisno tudi od medsosedskega odnosa. Občina se tu direktno ne bo mogla vmešavati, bo pa priskočila s pomočjo in nasveti, če bo treba. Izgradnja tega sekundarnega voda je vezana tudi na fizično spremembo na zemljišču posameznih uporabnikov, zato je mnogim onemogočeno urejanje lastnih dvorišč, dovozov ali ulic, ker vedo, da bo enkrat treba prekopavati in razbijati obstoječo infrastrukturo. Tudi zato je med mnogimi veliko slabe volje, poleg tega pa je večini nejasno, kako se te gradnje lotiti. Župan in direktor občinske uprave sta zato predlagala, naj se ljudje v posameznih soseskah oz. ulicah povežejo, izberejo nekoga, ki bo v imenu te skupine kontaktiral preko Krajevne skupnosti oz. Občine z upravljavcem kanalizacije. Občina pa bo zagotovila, da se bo upravljavec obvezno srečal s posamezno skupino uporabnikov ter s pomočjo strokovnjakov in projektantov na posameznih primerih predlagal primerno rešitev izgradnje sekundarnega voda. Skupaj se bo ugotovila primerna trasa, tehnične podrobnosti in drugi detajli, da bo takšen vod primeren izgrajen in uporaben za priključitev na glavni vod. Če bo v praksi dejansko prišlo do takšnega sodelovanja, potem se bodo ljudje lažje lotili izgradnje in vsa zadeva bo stekla prej. Celotna situacija naj bi torej vendarle ne bila tako črna-bela, jasno pa je, da kdor ne bo plačal po pogodbi, bo moral plačati tako, kot predvideva zakon, dražjo priključno takso. Seveda se za Šentvid predvideva v bodoče nadaljevanje gradnje posameznih krakov primarnega voda, neposredno v Šentvidu je predvideno še eno prečrpavališče v centru in eno za Pristavljovo vas ter za klanec proti Šentvidu od regionalne ceste Ivančna Gorica-Radohova vas. Delež sofinanciranja, ki je zdaj v teku, bo namenjen tudi za to načrtovano izgradnjo.

SPREGOVORILI TUDI O ...

Na seji je svet Krajevne skupnosti želel župana seznaniti še z nekaterimi drugimi problemi. Tako je treba pristopiti k projektu dokončne ureditve novega pokopališča, pri čemer je aktualno tudi vprašanje nove mrliške vežice. Župan je jasno povedal, da se sam opredeljuje za možnost gradnje vežice v sklopu novega pokopališča. Občina bo pomagala s sredstvi, vendar so najprej na potezi krajanji s Krajevno skupnostjo. Župan je še pojasnil, da je OŠ v Šentvidu pred začetkom gradnje prizidka, ki naj bi trajala leto in pol. Za investicijo, vredno 700 milijonov, bo država prispevala 200 milijonov. Dokler bo potekal tudi dvoimenski pouk, pa odpade vsakršna možnost za dodatne šolske prevoze iz Šentpavla in Velikih Česnjic, kakor predlagajo nekateri starši. Za to območje šola po zakonu namreč ni dolžna organizirati prevoza otrok z avtobusom, morebitna rešitev v tej smeri pa je mogoča šele po razširitvi učnih prostorov in spremembi časa pouka. Župan je ob koncu še enkrat poudaril pripravljenost Občine za sodelovanje po njenih zmožnostih, predvsem pa poudaril težo investicije, ki ni majhna, si jo pa Šentvid kot zgoščeno urbano središče zasluži. Želimo si le, da bi čistilna naprava resnično uspela delovati in upravičiti več kot 500- milijonsko investiranje.

Matej Šteh

KOSOVNI ODVOZ ODPADKOV
IZ GOSPODINJSTEV

Javno komunalno podjetje Grosuplje obvešča občane občine Ivančna Gorica, da bo v septembru odvažalo kosovne odpadke iz gospodinjstev.

Načrt odvoza kosovnih odpadkov

Ponedeljek	12. 9. 2005	KS Ambrus in KS Zagradec, naselji Korinj in Laze nad Krko
Torek	13. 9. 2005	KS Krka, KS Muljava
Sreda	14. 9. 2005	KS Temenica, KS Sobračce
Četrtek	15. 9. 2005	KS Dob, KS Šentvid – naselje
Petek	16. 9. 2005	KS Šentvid – okolica
Ponedeljek	19. 9. 2005	KS Stična, KS Metnaj
Torek	20. 9. 2005	KS Ivančna Gorica – okolica
Sreda	21. 9. 2005	KS Ivančna gorica – naselje
Četrtek	22. 9. 2005	KS Višnja Gora

Med kosovne odpadke sodijo pohištvo, sanitarni elementi, gospodinjstvi aparati in drugi kosovni predmeti iz gospodinjstev. **Izrabljene avtomobilske in traktorske gume ne sodijo med kosovne odpadke.**

Kosovne odpadke je treba primerno zložiti, povezati oz. zapakirati ter jih na dan odvoza do 7. ure zjutraj odložiti pri zabojniku, kjer običajno pobiramo odpadke.

Načrt zbiranja nevarnih odpadkov:

	DATUM	NASELJE	STOJNO MESTO	ČAS ZBIRANJA
Sobota	8. 10. 2005	Ivančna Gorica	Parkirišče pri Zdav. domu	8.00–10.00
Sobota	8. 10. 2005	Šentvid pri Stični	Parkirišče pri trgovini Vele	10.30–12.00
Sobota	8. 10. 2005	Stična	Parkirišče pri samostanu	12.30–14.00
Sobota	8. 10. 2005	Muljava	Parkirišče pred kulturnim domom	14.30–16.00
Sobota	8. 10. 2005	Višnja Gora	Parkirišče pri Cestnem podjetju	16.30–18.00
Ponedeljek	10.10.2005	Ambrus	Parkirišče pred družbenim domom	14.00–15.30
Ponedeljek	10.10.2005	Zagradec	Parkirišče pri trgovini KZ	16.00–17.30
Ponedeljek	10.10.2005	Krka	Parkirišče pri gostilni Nace	18.00–19.30

Med nevarne odpadke sodijo topila, kisline, barve, laki, olje in maščobe, detergenti, zdravila, baterije, akumulatorji, fluorescentne cevi in drugi živosrebrni odpadki, prazne tlačne posode, fotokemikalije, pesticidi in podobno.

Proti plačilu pa bomo sprejemali tudi manjše količine nevarnih odpadkov od podjetnikov.

Nашa prihodnost je čisto okolje!

Javno komunalno podjetje Grosuplje

O JAVNI INFRASTRUKTURI

Javno infrastrukturo sestavljajo ceste, vodovod in kanalizacija. Občina je po predpisani zakonodaji dolžna financirati t.i. primarne vode. Pri cestni infrastrukturi so to vse lokalne (občinske) ceste, pri vodovodu so tisti vodi, ki imajo značaj transporta vode, pri kanalizaciji pa gre za glavno kanalizacijsko omrežje. Uporabniki – občani – na drugi strani dolžni sami zagotoviti sredstva za krajevne in vaške poti, pri vodovodu in kanalizaciji pa za tiste vode, na katere se uporabniki neposredno priključujejo. Občina lahko delno tudi financira te t.i. sekundarne vode, če proračun to dopušča, ni pa k temu zavezana. Ker gre za obvezne javne službe, mora imeti Občina upravljavca posamezne javne infrastrukture. Za kanalizacijo in vodovod je to v naši in celotni bivši občini Grosuplje Javno komunalno podjetje Grosuplje, za vzdrževanje in obnovo lokalnih cest pa se izbere vzdrževalec na podlagi vsakoletnega javnega razpisa. Za letošnje leto je pogodba sklenjena s Komunalnimi gradnjami Grosuplje.

Upravljavec lahko zaračuna priključno takso, ko je neka investicija predana v uporabo, taksa pa se skladno z zakonodajo spet namenja za gradnjo javne infrastrukture. Priključna taksa za vodovod znaša 115.413 SIT, za kanalizacijo pa 329.611 SIT. Tovrstna oblika sofinanciranja javne infrastrukture se lahko izvede s pogodbo, kar je dogovor dveh strank, ali pa na podlagi odloka o opremljanju stavbnih zemljišč, ki ga sprejme občinski svet in na podlagi katerega se opredeli višina plačila posameznega uporabnika k investiciji oz. glavnemu vodu.

V praksi glavni vodi ne potekajo samo po neposeljenih predelih, pač pa tudi v bližini uporabnikov, zato imajo velikokrat tudi naravo sekundarnih vodov. V takih primerih uporabnik na nek način sofinancira tudi glavni vod. Do izračuna višine prispevka uporabnikov se pride na podlagi izračuna odstotka vodov, ki so hkrati primarni in sekundarni.

SMRTNO NEVARNO KRIŽIŠČE

Prva smrtna žrtev in vedno več nesreč v t.i. »Mercatorjevem križišču« resno opozarjajo na katastrofalno prometno ureditev največjega in najbolj obremenjenega križišča v Ivančni Gorici. V zadnjih 12 mesecih se je v naši občini zgodilo več kot 200 prijavljenih prometnih nesreč, samo v Mercatorjevem križišču jih je bilo 34.

V občini Ivančna Gorica imamo precej zelo nevarnih križišč in odsekov cest. Poleg omenjenega so s stališča prometne varnosti zelo problematična še križišča Ivančna Gorica-Stična v centru, potem križišče Šentvid pri Stični-Dob, zelo nevarna sta odsek ceste Ivančna Gorica-Muljava in odsek ceste pri Krški vasi. Vzroki za prometne nesreče so že več let isti. Največ se jih zgodi zaradi neprilagojene hitrosti, neupoštevanja pravil o prednosti, nepravilne strani in smeri vožnje, neustrezne varnostne razdalje in nepravilnega prehitevanja.

Križišče cest pri Mercatorju je zelo odprto, a je napačno zasnovano oz. je izbrani tip križišča napačen. Običajno so za prednostne ceste v navadnih križiščih določene ceste z največjo frekvenco prometa. V primeru Mercator-

jevega križišča obvozna cesta in cesta z Muljave prispevata 90 odstotkov vsega prometa v križišču in bi po tem pravilu morali biti prednostni. Po drugi strani pa tudi velja pravilo, da so za prednostne ceste določeni tudi vsi odcepi z avtocest. Največja obremenitev omenjenega križišča je med 6.30 in 8. uro zjutraj, tudi v popoldanskem času je obremenjenost povečana. »Čakalni« čas voznikov, ki prihajajo po obvozni cesti in zavijajo na avtocesto za smer Grosuplje, po navedbah Mirana Sodina, prvega pomočnika komandirja PP Grosuplje, dosega tudi neverjetnih 15 minut. Ti vozniki se v jutranjih konicah zelo težko vključijo na prednostno cesto levo proti avtocesti, ker imajo vsa ostala vozila iz smeri Muljava in centra Ivančne Gorice, prednost pred njimi. Zaradi

izsiljevanja prednosti in neprilagojene hitrosti ostalih vozil zato prihaja do tako veliko prometnih nesreč, ki jih je po podatkih PP Grosuplje povprečno 3 do 4 mesečno, vsaj še enkrat toliko pa se jih zgodi brez posredovanja Policije. Miran Sodin še dodaja, da »križišče zaradi prevelike frekvence prometa z neprednostnih cest ne opravlja svoje funkcije. Prav tako tudi obvozna cesta ne opravlja svoje funkcije, saj se veliko voznikov iz smeri Trebnjega in drugih krajev vzhodno od Ivančne Gorice prav zaradi zastojev na križišču raje zapelje skozi center Ivančne Gorice in po prednostni cesti na avtocesto.«

PROMETNE NESREČE V JUNIJU

Po še nedokončnih podatkih je bilo junija 2005 glede na znano vrsto nesreče 20 nesreč s smrtnim izidom, 968 nesreč s telesnimi poškodbami in 1.675 nesreč z materialno škodo. Skupaj je bilo v juniju 24 mrtvih udeležencev v prometnih nesrečah. V tem mesecu je bilo skupaj 4.567 nesreč.

Glede na prejšnji mesec se je število prometnih nesreč zmanjšalo za 48, število mrtvih udeležencev v prometnih nesrečah pa se je povečalo za 5 oseb.

Dejstvo je, da Mercatorjevo križišče potrebuje hitre in konkretne rešitve za ureditev razmer. Prav tako kličejo k obnovi in ureditvi še mnoga križišča in nevarni odseki cest. Promet se iz leta v leto povečuje, prav tako se povečuje število prometnih nesreč, ki naj bi jih bilo v letošnjem letu v naši občini krepko čez 200, od tega skoraj tretjina v Mercatorjevem križišču. Po osebnem mnenju Mirana Sodina iz PP Grosuplje semaforizirano križišče ne bi predstavljalo ustrezne rešitve, ker preveč zaustavi promet in bi pri največji gostoti prometa lahko pomenilo zastoje na obeh odcepih avtoceste za Ivančno Gorico, zastoje na prehodu čez železniško progo in onemogočen pretok vozil iz in v TC Mercator in strank bencinske črpalke Petrol. Po mnenju Sodina je najprimernejša ureditev krožnega prometa (krožišča), ki promet le upočasni. Temu mnenju se pridružujejo tudi izpolnjevalci ankete na naši spletni strani (www.klasje.net), saj je za krožišče glasovalo 55 odstotkov, za semaforizirano križišče pa 36 odstotkov vseh izpolnjevalcev spletne ankete. Na uredništvu Klasje se bomo potrudili in do naslednje številke poprosili občinsko upravo za kak konkreten podatek o ukrepih za povečanje prometne varnosti na cestah v naši občini, še posebej pa v primeru Mercatorjevega križišča.

Franc Fritz Murgelj

PRVA SMRTNA ŽRTEV MERCATORJEVEGA KRIŽIŠČA

Zadnji avgustovski dan okoli 17.30 se je na križišču pri Mercatorju zgodila prometna nesreča s smrtnim izidom, v kateri je bilo udeleženo tudi policijsko vozilo. Starejši zakonski par z vnukom se je neprevidno vključeval na prednostno cesto, pri čemer ga je zadelo policijsko vozilo na nujni vožnji, ki je peljalo iz centra Ivančne Gorice proti avtocesti. 70-letni voznik je zaradi silovitega naleta vozil hudim poškodbam podlegel, vsi ostali udeleženci so bili lažje ranjeni. Ker je bilo v nesreči policijsko vozilo iz PP Grosuplje, so ogled kraja opravili policisti iz PP Ljubljana ob navzočnosti državnega tožilca. Glede na številne govorice in ugibanja naj navedemo, da je bilo ugotovljeno, da je bilo v prometni nesreči udeleženo policijsko vozilo resnično na nujno vožnji, saj so ga z OKC Ljubljana napotili na Veliko Mlačevo, na ogled prometne nesreče s hudimi telesnimi poškodbami, v kateri je bil udeležen otrok.

»NAŠE« CESTE IN KOMUNALA

REGIONALNA CESTA IVANČNA GORICA-ŽUŽEMBERK

Na regionalni cesti Ivančna Gorica-Žužemberk je na relaciji Gorenja vas predvidena izgradnja dveh mostičkov, dveh prepustov in popravilo cestišča, v skupni dolžini 700 metrov. Investitor Direkcija RS za ceste je določil 300 dni dolg rok rekonstrukcije, tako dolgo obdobje pa je določeno očitno zaradi pomanjkanja sredstev, namenjenih za obnove omenjene regionalke. Predvidena je tudi polovična zapora, urejena s semaforjem, dela pa so se začela izvajati v septembru. Izvajalec je Cestno podjetje Ljubljana, skupaj s podjetjem Rekon.

AVTOCESTA GROSUPLJE-VIŠNJA GORA

Kot je bilo obljubljeno junija, bo do ponovne zapore avtocestnega odseka Grosuplje-Višnja Gora prišlo po končanem dopustniškem obdobju. Da bi se izognili neprijetnostim, ki so se pojavile ob junijski zapor, je že zgrajen začasni izvoz za Višnjo Goro, Cestno podjetje Ljubljana pa je naredilo t.i. protiprašno zaščito na regionalni cesti od Spodnjega Blata proti klancu, v dolžini 500 metrov. Na ta način bo obvoz skozi Stehan učinkovitejši in varnejši. Zapora avtoceste je predvidena za največ 45 dni, čaka pa se na dovoljenje DARS-a. Na 6,2 kilometra dolgi trasi se bo dokončala rekonstrukcija cestnih objektov in odvodnjavanja, celotna trasa se bo še asfaltno preplastila, nekatera dela pa so zamudna zaradi betonskih objektov, ki potrebujejo daljšo dobo sušenja kakor asfalt. Izvajalca v začetnem delu trase sta SCT Ljubljana in Primorje, v zgornjem delu pa CPL in Strabach.

ČISTILNA NAPRAVA V ŠENTVIDU

Čistilna naprava z nekaj zamude prehaja v sklepno fazo gradnje. Nekaj zamude je šlo tudi na račun vlomov na gradbišče in se je posledično pri montaži opreme čakalo, da se je objekt v celoti zaprl. Srce čistilne naprave je že montirano. V Sv. Roku bo pred zagonom postavljen tudi nov močnejši transformator, ki bo zagotavljal dovolj močno dobavo električne energije za delovanje čistilne naprave, na boljšem pa bodo tudi krajani. Po končanih delih bo preizkus, nato tehnični pregled, z novembrom pa naj bi se začelo enoletno poskusno delovanje.

NADHOD V IVANČNI GORICI

Za začetek gradnje nadhoda čez železniško progo od Livarne po Livarski cesti do cerkvenega hriba je že vse pripravljeno, čaka se samo še na gradbeno dovoljenje. Le-to je sporno, saj ni bilo jasno, kdo je pristojen za izdajo. Ker gre za javno infrastrukturo (železnica), naj bi ga izdalo ministrstvo in ne upravna enota; zaradi nejasnosti glede pristojnosti izdaje je upravna enota dovoljenje sprva zavrnila. Zdaj pa ga bodo v kratkem le izdali. Investitor je Občina, proizvajalec konstrukcije je Trimo Trebnje, izvajalec pa Rekon Stična.

PLOČNIK IVANČNA GORICA -MALO HUDO

Pločnik po Ljubljanski cesti iz Ivančne Gorice do podvoza na Hudem je že izgrajen, izvajalec je dolžan izvesti le še nekaj popravkov na cestišču ob pločniku. Javna razsvetljava na omenjeni trasi pa bo morala počakati vsaj do naslednjega leta.

ASFALTIRANJE

Asfaltiranje lokalnih cest bo potekalo od oktobra dalje, trenutno se še delajo predračuni in sklepajo pogodbe med Krajevnimi skupnostmi in Občino oz. izvajalcem, Cestnim podjetjem Ljubljana. CPL je bilo namreč izbrano na javnem razpisu za asfaltiranje občinskih cest v občini za leto 2005.

V NESREČI NISMO BILI SAMI

Avgusta je zaradi strele zagorelo Pungerčarjevo gospodarsko poslopje v Jelševcu pri Trebelnem. Iskreno se zahvaljujemo vaščanom iz Češnjic pri Zagradcu za finančno pomoč in les, ki so nam ga darovali.

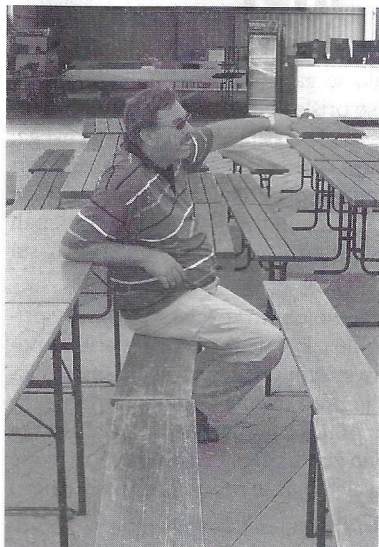
Družini Pungerčar in Koželj

MALA OGLASA

NAJAMEM enosobno stanovanje ali garsonjero v Ivančni Gorici ali v okolici (smer Ljubljana). Telefon: 031-88-62-64 (po 14. uri)

KUPIM stanovanje s centralnim ogrevanjem, kletjo in balkonom v Ivančni Gorici! Velikost nad 50 m². Tel.: 031/438-291.

DESET LET RADIA ZELENI VAL

Vse pod kontrolo - na radio in ob obletnici - odgovorni urednik Radia Zeleni val Boris Peterka.

»ZELENEC«

Radio Zeleni vas se je prvič oglasil že leta 1995 iz skromnega studia na Polževem. V desetih letih je na frekvencah 93,1 in 97,0 osvojil že okoli 40 tisoč rednih in okoli 100 tisoč občasnih

poslušalcev. Radijske meje segajo na severu vse do Jesenic, na jugu se glas Radia Zeleni val, ki zdaj domuje na Spodnji Slivnici, konča nekje pri Novem mestu. Postojna je mesto, kjer signal izgubi svojo moč na zahodu, na strani vzhajajočega sonca pa radio »sije« do Trojan - mogoče pa tudi malce dlje. Radijska shema je prilagojena najširšemu krogu poslušalcev - tu so otroške, kulturne, športne, zabavne oddaje; veliko truda pa ekipa vloži predvsem v (lokalno obarvani) informativni program.

ŠTIRIDNEVNO PRAZNOVANJE

Letošnje praznovanje je bilo nekaj posebnega, saj je Radio Zeleni val praznoval že deset let in zato se spodobi, da njemu in vsem poslušalcem pripravijo nepozabno slavo. Radio pripravlja praznovanje že nekaj let skupaj z Letalskim klubom Šentvid, ki letos praznuje 11 let. Vsaj okoli 25 tisoč ljudi, ki so se udeležili štiridnevnega praznovanja, ga ne bo pozabilo. Česa se bodo spominjali, pa

je odvisno od njih. Na praznovanju je bilo veliko glasbe, malih sladkih presenečenj, lepih plesalk ... seveda pa je bilo poskrbljeno tudi za pijačo in jedačo. Kljub dežju, ki je iz Šentviškega letališča naredil jezero, se vzdušje ni pokvarilo. Pač so se morali v soboto malce bolj stisniti pod šotor.

Pa začnimo od začetka: praznovati se je začelo že 18. avgusta, na t.i. dalmatinski večer, ko so zvoke morja obiskovalcem pričarali Zadarska klapa, Brendi in tamburaši iz Sodražice.

Petkov večer so zaznamovali hrvaški zvezdniki Karma, katerih nastop so nekateri iz še neznanega razloga zamudili (menda so nastopili malce prehitro). Da ni bil vikend popolnoma v pop ritmih, so poskrbeli Day out, ki so poleg avtorskih skladb preigrali svetovno znane hite. Nastopili so tudi Spruce Pine iz Bruslja. Za žur do jutranjih ur pa so poskrbeli legendarni stari mački Pop Design.

Sobotni večer je bil najbolj slovesen in prazničen. Poleg glasbenikov so se na odru predstavile tudi občine, s katerimi Radio Zeleni val sodeluje že vrsto let - Občina Grosuplje, Občina Ivančna Gorica, Občina Škofljica, Občina Dobropolje, Občina Velike Lašče, Občina Ig, Občina Brezovica in Občina Žužemberk. Za prijetno vzdušje na odru so skozi uradno prirediteljske glasbeniki Big Banda Grosuplje. Za smeh je poskrbel Damijan Perme iz TV Dober dan. Tanja Žagar je dokazala, da je uspešna tudi v svoji solo karieri. Navdušenje sta s skupnim nastopom požela Werner in Brigita Šuler. Za bolj romantične duše je poskrbel Stane Vidmar. Dobra razgreta občinstvo pa je do vrelišča pripravila mična Saša Lender s svojimi plesalci. Za konec sobotnega večera oz. bolje rečeno začetek nedelje pa je nastopil Jasmin Stavros.

Mogoče je kdo prav zaradi divje sobotne zabave poiskal pomoč v Zeleni ambulanti, ki jo je Radio Zeleni val organiziral v sodelovanju z Zdravstvenim domom Grosuplje. Že tradicionalno pa je na letališču potekala tudi sveta maša. Popoldne se je začelo z veselimi otroškim rajanjem z Zmajčkom Ferdom, katerega so bili malčki, poleg torte, še najbolj veseli. Nedeljski večer je bil v znamenju harmonike - nastopili so Bobri, ansam-

USPEŠNA DOBRODELNA AKCIJA ZA ROKA

V okviru praznovanja desete obletnice je Radio Zeleni val velikodušno prevzel pokroviteljstvo v humanitarni akciji za nakup avtomobila za invalidnega Roka s Škofljice. Zda petindvajsetletni Rok se je rodil s cerebralno paralizo in je povsem odvisen od tuje pomoči. Rokova štirčlanska družina je do nedavnega živela v enosobnem stanovanju. Prostorsko stisko je rešila z nakupom stare hiše na Škofljici, a to je družino popolnoma iztrošilo. Starši želijo Roku omogočiti čim več in zato so se, v upanju na pomoč, obrnili na Zelenovalovsko radijsko hišo. Rok mora vsakodnevno obiskovati Center za usposabljanje v Šiški. Prav zato je nujno potreboval prilagojeno osebno vozilo za invalida. Dobrodelna akcija se je začela konec lanskega leta in Roku je velikodušno podalo roko veliko posameznikov, podjetij, različnih institucij, društev in političnih strank. Darovani denar se je stekal na račun Društva distrofikov Slovenije. Kombinirano vozilo je bilo z znatnim popustom kupljeno v podjetju Avto Kavšek iz Višnje Gore in Avto Triglav Ljubljana, klančine pa je brezplačno izdelalo podjetje Inox Žnidaršič iz Šentvida pri Stični. Končni znesek zbranih donacij je bil 3.618.250,00 tolarjev. Rok je iz vsega srca hvaležen vsem, ki ste mu pomagali.

Župan občine Ivančna Gorica predaja spominsko priznanje direktorju Radia Zeleni val.

bel Krjavelj, Rubin in Pop'n'Dekl.

In praznovanje se je končalo. Letalski Radio Zeleni val vstopa v enajsto leto. Prvi mož Zelenega vala - odgovorni urednik Boris Peterka - zatrjuje, da mora biti in tudi je program

sproščujoč, z veliko dobre glasbe, kratkimi novicami, odzivi na lokalne dogodke. Predvsem pa mora za vsem obstajati poštenje.

SS

Bilo je prav, da so si ob obilici veselega rajanja ob 10-letnici našega lokalnega radia organizatorji vzeli čas tudi za trenutek resnobe in radodarnosti. S tem namenom je na prireditvenem prostoru v nedeljo, 21. avgusta, potekala sveta maša za uboge in lačne otroke v Nigru. Po besedah podpredsednika Letalskega kluba Šentvid Jožeta Kastelica je bil predlog župnika Staneta Kerina, da se pri sveti maši daruje za pomoč Nigru, sprejet z odobravanjem. Maše se je udeležilo nekaj sto domačinov in okoličanov, ki so s svojim prispevkom radodarno odprli svoje srce in se priključili humanitarni akciji slovenske Karitas. Pri maši, ki so jo s petjem popestrili člani vokalne skupine Šentviški slavčki, s pritrkavanjem na miniaturne zvonove pa pritrkovalci iz Šentvida, je bilo zbranih 136.000 tolarjev. K temu znesku pa sta prispevala še Letalski klub Šentvid 20.000 tolarjev in Radio zeleni val 20.000 tolarjev. Zbrana sredstva je posredoval na Karitas župnik Kerin.

mš

V ŠENTVIDU KMALU PRENOVLJENA POŠTA

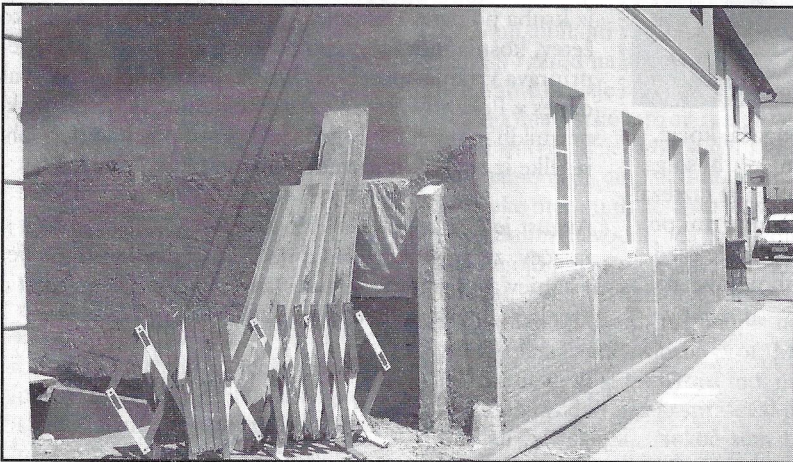
Prenova pošte v Šentvidu poteka že vse leto in v tem času je objekt doživel pravo preobrazbo. V dosedanjih prostorih je pošta poslovala od leta 1965 dalje, torej je bila prenova nujna in praktično neizbežna. V štirih desetletjih ni dotrajala samo oprema, pač pa je z rastjo storitev Pošte narasla tudi prostorska stiska. Prenova, ki je v zaključni fazi, je obsegala vse prostore in se je nanašala na temeljito adaptacijo prostorov ter zamenjavo elektro- in strojnih inštalacij. Zamenjana bo tudi vsa notranja oprema. Podrli so tudi stare garaže, v katerih je pred desetletji delovalo Avto-moto društvo Šentvid. Na ta način bo pridobljeno parkirišče za poštna vozila in ostale krajeane. Bistvena sprememba bo tudi v razširitvi poslovnih prostorov, saj se bo poslovanje z dosedanjih 40 m² razširilo na 154 m². Na ta način naj bi bila dosežena višja učinkovitost in kvaliteta poslovanja, novi prostori pa bodo

prijaznejši tako za zaposlene kakor uporabnike - krajeane in ostale.

Dela so torej v zaključni fazi in se pripravlja vse potrebno za tehnični pregled in montažo notranje opreme. Otvoritev prenovljenih poslovnih prostorov pa je odvisna od pridobitve uporabnega dovoljenja. Po

besedah Evgena Zadnika, direktorja poslovne enote Ljubljana, je otvoritev predvidena šele v novembru. Do takrat pa bo za vse poštne storitve poskrbljeno še naprej v sosednji stavbi, kjer šentviška pošta posluje ves čas prenove.

Matej Šteh

Šentviška pošta med adaptacijo.

BLATNIK

Smo družba s petnajstletno tradicijo, ki se ukvarja s proizvodnjo kruha, svežega peciva, slaščic in trgovino. Želimo sprejeti nove sodelavce, in sicer:

- 3 KV PEKE - mešalec
- 6 KV PEK - predpečnik
- 2 KV PEK - upravljalca stroja za linijo FRITSCH, KÖNIG.

Za vsa omenjena delovna mesta je zaželeno, da so kandidati moškega spola in da imajo delovne izkušnje.

Ponudbe pošljite na naslov:
Pekarna Blatnik, d.o.o.,
 Podgorica 25
 1312 Videm Dobropolje
 s pripisom »ZA KADROVSKO SLUŽBO«.

ANINO ŽEGNANJE V VIŠNJI GORI

Kot že vrsto let je bilo žegnanjsko praznovanje mestne zavetnice sv. Ane spet živahno in bogato z različnimi dogodki.

V soboto, dan pred žegnanjem, je bil pred cerkvijo zelo zanimiv kulturni večer. Številni poslušalci so bili navdušeni nad nastopom tamburaškega zbora iz Kostela. Žlahtni glasovi tamburice so se pozno v noč razlegali po Mestnem trgu. Izredno domiseln in duhovit je bil povezovalac programa, gospod Vasko Polič, znani sodnik in pisatelj. Poslušalci se kar niso mogli raziti, še in še bi poslušali tamburaše, ki so se jim prikupili s kar nekaj dodatnimi melodijami. Veliko smeha so povzročili tudi humoristi s Police.

V nedeljo je Mestni trg ponovno oživel. Iz cerkvenih lin so se razlegale prijetne pritrkovalske viže, na številnih hišah so plapolale slovenske in višnjanske zastave. Od blizu in daleč so prihajali ljudje k mašam ob 8. in 10. uri.

V organizaciji Turističnega društva pa se je začel odvijati Anin sejem.

Pred mestno hišo se je pojavil pravi lončar z lončarskim kolovratom, prodajalec medu in propolisa, tudi turško peno in sladoled se je dalo dobiti.

Domače društvo prijateljev konj je pod mestno lipo pripravilo mize in klopi za obiskovalce, ki so bili postreženi z imenitnim konjskim golažem, drugimi dobrotami in pijačo. Konjeniki so prihajali, nekaj jih je bilo v pravih meščanskih opravah, v več zapravljenih so bili vpreženi iskri konji.

Pred Valvasorjevim vodnjakom je domači slikar Janez Kastelic postavil slikarsko stojalo in začel slikati motiv Višnje Gore. Pred očmi radovednežev se je iz minute v minuto bolje videl obris trga, hiš ob njem in cerkve; po nekaj urah je bila slika dokončana in tudi takoj prodana uglednemu rojaku Jožetu, ki živi v Ljubljani.

Okrog stojnice domačega planinskega društva Polž je bila precejšnja gneča: planinci so namreč pripravili bogat srečelov, srečke pa so kmalu pošle, saj je prav vsaka zadela.

Po obeh mašah, ki ju je opravil župnik Boštjan Modic, so mestne gospodinje delile svoje napečene dobrote.

Tudi letos, kot že vrsto let, je Alojz Rus z dragocenim starinskim mestnim bobnom tradicionalno zabobnal in objavil svečani razglas, da je žegnanje, zato je obveznost vsakega, da se dobro počuti. Poslušali smo še nekaj pesmi v čast našega starodavnega mesta, ki sta jih recitali Angelca Škufca in Alenka Dremelj, o nekdanjih višnjanskih sejnih pa je pripovedoval Pavel Groznik.

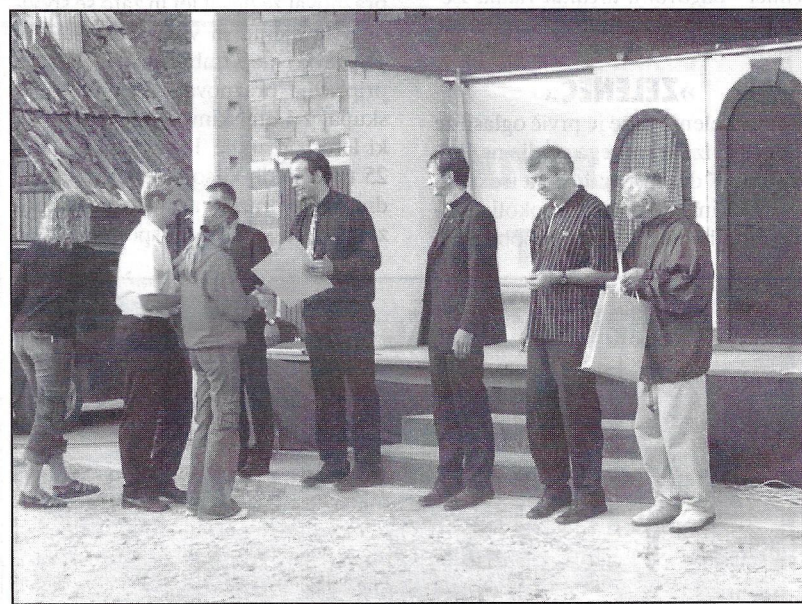
Bila je lepa žegnanjska nedelja, kot se spodobi; bilo je veliko obiskovalcev, naslednje leto pa, če bomo živi in zdravi, se spet srečamo.

PRITRKOVALSKO SREČANJE V VIŠNJI GORI

Na žegnanjsko nedeljo farnega zavetnika sv. Tilna je bilo v Višnji Gori vse-slovensko pritrkovalsko srečanje. Udeležilo se ga je 17 ekip z raznih koncev Slovenije. Štiričlanske ekipe pritrkovalcev so prišle iz Rogatca, Dornberka, Budanj, Brda pri Lukovici, Loma pod Storžičem, iz Kašlja-Zaloga, Primskovega, Mengša, Slapa pri Vipavi, Sostrega, Srednje vasi iz Bohinja, Sv. Lenarta pri Škofji Loki, Vrha pri Vrhniku, Police, Šentvida pri Stični, bogoslovna ekipa – glavni pa so bili seveda domači pritrkovalci. Zanimivo je, da je bilo v ekipah kar nekaj deklet; v višnjanski ekipi, ki ji je bil farni zvonik najbolj domač, sta pritrkavali tudi Jana Podržaj in Katarina Erjavec.

V triurnem sporedu so nastopajoči prikazali svoje pritrkovalske veščine, v prijateljskem pogovoru pa so si izmenjali številne izkušnje ter se dogovorili za ponovna srečanja. Žal eden najbolj znanih slovenskih pritrkovalcev, Višnjan Viktor Mesojednik, pritrkovanja ni slišal, saj je pred dvema letoma umrl, njegov nagrobnik pa je izdelan v obliki zvona. Za odlično organizacijo in vzdušje sta najbolj zaslužna bogoslovec Matic Podržaj in župnik Boštjan Modic. Vse ekipe so prejele posebna priznanja, vsem pritrkovalcem pa je predsednik turističnega društva Miloš Šušteršič podelil spominke polže.

P. Groznik

ZGODBE O KRUHU

VRTANJ POVEZUJE LJUDI

SKOZI ČAS SE JE V SLOVENSKI PEKARSKI DEDIŠČINI NABRALO VELIKO PRAZNIČNIH KRUHOV, KI SO JIH PEKLI LE OB POSEBNIH PRILOŽNOSTIH. VSAKA POKRAJINA IMA TAKO SVOJE KRUHE, VELIKO MED NJIMI SI JE PODOBNIH. TAKO V BELI KRAJINI POZNAJO VRTANJE, V PREKMURJU PA VRTANKE ALI VRTANIKE. VSAK OD NJIH NOSI SVOJO ZGODBO.

Belokranjski vrtanj je posebna ženitovanjska pogača, kolač, ki je visel nad nevesto v času svatbe. Po končani svatbi so ga odnesli na ženinov dom, ženitovanjski starešina ga je razrezal in dve tretjini dal nevesti, tretjino pa svatom. Teden dni po poroki je tudi nevesta sama razdelila svoj delež pogače med svate. Podobno je tudi prekmurški vrtanik simbol ljubezni, ponazarjajo pa jo v krogu prepletene kite.

Vrtanje so od nekdaj pogosto pekli ob zaključku žetve, košnje in mlačve v veselje žanjic in mlatičev. Pripravljali so jih iz boljšega testa in posebno skrbno. Tako še danes v Pekarni Grosuplje pripravljamo vse naše izdelke, ob praznikih in posebnih priložnostih pa izstopajo bogato prepletene pletenice.

Vrtanje pa niso pekli samo ob porokah, temveč ob vseh pomembnejših priložnostih. Tradicija tega kolutastega pletenega izdelka sega že v 17. stoletje, kjer so ga zaradi svoje okrogle oblike poimenovali kar »torta panis« oz. torta iz kruha po naše. In ker je bil zaključek del na polju, kot so žetev, košnja in mlačve, poseben praznični dogodek, je bila priprava vrtanjev posebno skrbna, peka pa pogosta. Tako še danes v Pekarni Grosuplje pripravljamo vse naše izdelke, ob praznikih in posebnih priložnostih pa pripravimo tudi zahtevne izdelke iz testa, kot je tradicionalno pleteno srce.

Avogust je čas, ko se dela na polju, kot so žetev, košnja in mlačve, zaključujejo. Zakaj ne bi torej obudili tradicije peke vrtanjev ali vrtankov in tako razveselili žanjice in mlatiče ter vse, ki so nam pri delu pomagali?

Pekarna Grosuplje

BILI SMO NA TRIGLAVU

V letu 2005 se spominjamo velikih dogodkov v naši zgodovini. Eden lepših je prav gotovo spomin na velikega slovenca Jakoba Aljaža, ki je v svojih časih od takratne oblasti za en goldinar kupil svet na vrhu Triglava in tam gori postavil stolp, ki nosi njegovo ime. In letos praznujemo 110. obletnico njegove postavitve. Zavedni Slovenec, imenovan tudi triglavski župnik, je kasneje stolp in svet podaril planinskemu društvu in nam planincem, ki se radi vzpenjamo na vrh simbola naše mlade države. Tako smo se v četrtek, 18. avgusta, skupina devetih mladih in malo manj mladih enodnevnih pristopnikov odpravili na vrh našega očaka. Rezervirani dan smo morali zaradi slabega vremena večkrat premakniti. Naposled pa smo le uspeli uskladiti vreme in naš prosti dan in se zgodaj zjutraj odpravili od doma v dolino Krme.

Navkreber smo planili še pred sončnim vzhodom. Skozi gozd se je pot še toliko bolj vlekla, ker je bila tema, zato smo poslali za vodiče naprej tiste, ki so že malo bolj videli. A kmalu nas je dohitelo sonce. Hoja je postajala že rahlo naporna, a ko smo po skalah sklepali, da bo najvišji

kup kamnov, ki se je videl, Triglav, nismo obupali in kmalu zatem se je nad nami pojavila ploščad za pristajanje helikopterja na Kredarici. Vsi navdušeni smo dobili voljo in hiteli naprej. Slišal se je že zvon iz triglavske kapelice in tako smo vedeli, da nam manjkata samo še kakšna dva koraka. In res. Nekateri so imeli kondicije in sape še preveč, zato so hitro planili na poletni sneg pred kapelico in urno začeli trenirati kepanje za zimo. Pri Triglavskem domu smo se srečali z našim šentviškim župnikom. Bili smo tako presenečeni, da skoraj ni mogoče povedati. Iz »skrivnih« virov smo sicer izvedeli, da je župnik baje tudi na vrhu, a nismo si mogli niti slučajno misliti, da se bomo srečali. S svojo skupinico je prišel ravno z vrha, mi pa smo bili namenjeni proti vrhu. Po malo daljšem postanku smo se poslovili in odpravili dalje. Tokrat je šlo za tisto tapravo. S seboj smo imeli prijatelja, ki še ni bil na vrhu in je bil zato ves navdušen nad plezanjem. A ostali, ki smo vedeli, kakšna je pot, smo ga opozarjali, naj ne hiti in da je do vrha še kar nekaj časa. A ni se dal. Na vrhu je pač zato dobil kazen, krst. Na Malem Trigla-

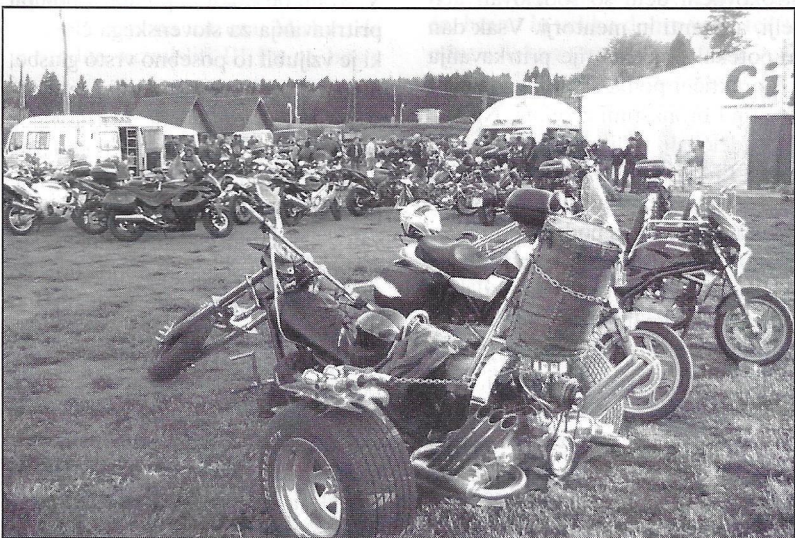
vu smo imeli kratek postanek, da smo se malo razgledali in izmenjavali izkušnje, kje na bližnjih hribih je kdo že bil. Pot po dolgih "zajlah" in mnogih klinih nas je končno pripeljala na naš cilj. A megla nam je vzela razgled. Okoli sebe nismo videli skoraj ničesar, čutili pa smo oster mraz do kosti. Sledila je malica in nato krst. Hm, jaz raje ne bi bila na njegovem mestu. "Poštepljali" smo svoje transverzale in se počasi odpravili nazaj. Na Malem Triglavu smo namesto na Kredarico zavili proti Planiki. Tisti malo manj mladi so hiteli naprej, mi mladi pa smo hodili za njimi z zamudo. Celo dež nas je malo poskropil, a na srečo ni bilo nič resnega. Na Planiki je sledilo naše kosilo, naš prvi topli obrok: za mlade dobre palačinke, za tiste malo manj mlade pa enolončnica. In nato spust v dolino. Med potjo smo se ustavili na neki jasi in občudovali planike. Zdaj se je pot šele vlekla! Nekateri so noge že pošteno bolele, saj je napor veliko večji za hojo v dolino kot navkreber. Skorajšnjo hojo po bolj ravnem terenu so naznanile krave, ki so se pasle na planini. Največ dela je imel z njimi Simon, saj je eno izmed njih hotel zvleči kar s seboj v dolino. Klemen pa je bil ves navdušen nad njihovim izločanjem blata. Študenti na poti so nam toliko olajšali delo, ker nam ni bilo treba vleči pijače iz nahrbtnikov, ampak smo si privoščili kar »s konca«.

Po naporni hoji skozi grmovje in gozd se je končno pokazalo naše parkirišče. Odložili smo svoje nahrbtnike v avtomobile in se kar bosi sprehodili do majhne kadi. Tam so si nekateri privoščili celo kopanje. Nazaj v dolini Krme smo bili okoli šeste ure popoldne.

Res da je velik napor iti na Triglav in nazaj v dolino v enem dnevu, a se plača. Imaš potem na voljo več dnevov, da greš še enkrat gor.

Uršulina

MOTO KLUB FIRE GROUP POMAGAL DRUŽINI V NOVO ŠOLSKO LETO

Že večkrat smo pomagali, tudi letos. Odkar obstaja naš klub, se trudimo nekaj od tega, kar imamo, dati tudi drugim. Vsako leto organiziramo moto srečanja, ki so namenjena druženju in zabavi motoristov in ljubiteljev motorizma iz vse Slovenije in tujine. Na srečanja povabimo tudi lastnike starejših motociklov, ki se imajo ob tej priložnosti možnost popeljati po progi, na kateri so nekoč, v svojih mlajših letih, teknovali. Vedno nam radi pripovedujejo o svojih izkušnjah, pade pa tudi kakšna šala na račun njihove oldtimerske oprave. V zadnjih letih smo se nekajkrat odpravili tudi po Evropi. Do zdaj smo obiskali Nizozemsko, Avstrijo, Slovaško, Češko, Poljsko, BIH, SČG, Bolgarijo, Romunijo in Madžarsko. Vsaka tura je v nas pustila svoj pečat, obenem pa so tudi ljudje, s katerimi smo se družili, izvedeli nekaj o naši deželi, naših krajih in običajih. Spletajo se prijateljstva, ki bodo v naslednjih letih obrodila nova srečanja in izkušnje.

S pripravi na letošnje srečanje smo

začeli že februarja. Za pomoč pri organiziranju smo poprosili podjetnike, ki so nam pomagali, da smo prireditve lahko izpeljali v takem obsegu in z odmevnostjo, kot jo ima v teh krajih. Letos smo k sodelovanju pritegnili tudi padalce padalskega kluba ŠOLT, ki so nas navdušili s padalskim skokom iz letala. Kot je že tradicija iz prejšnjih let, se je v večernih urah razvila pestra zabava z znanimi rockovskimi skupinami. Za motoriste, ki so prišli od daleč, smo poskrbeli tako, da so lahko prosto kampirali ob prireditvenem prostoru, pripravili smo jim tudi zajtrk in jim nato zaželeli srečno pot ob odhodu iz naših krajev.

Po prireditvi smo začeli razmišljati, komu bi letos priskočili na pomoč. Kot vsa leta doslej smo se tudi letos odločili pomagati otrokom, to pot članom družine Glač iz okolice Zagradca. Poskrbeli smo, da je pred začetkom novega šolskega leta njihov najstarejši sin dobil računalnik, ki mu bo v veliko pomoč pri učenju, igri in zabavi. Ščasoma bo

računalnik služil tudi mlajšim sestram in bratcu, ki smo jim ob tej priložnosti podarili šolske potrebščine, oblačila za novo šolsko leto in igrače za najmlajšega. Družina nas je ob prihodu toplo sprejela in prijazno pogostila. Ob slovesu smo videli zadovoljne obraze, ki nam bodo še dolgo ostali v spominu.

Radi bi se zahvalili vsem, ki so nam tako ali drugače pomagali pri izvedbi letošnjega srečanja Moto kluba Fire Group iz Ivančne Gorice. Ta prireditve je, kot je videti, vedno bolj popularna in prinaša živahen predpoletni utrip v življenje našega kraja in okolice. Upamo in si želimo, da bi se vsi tisti, ki ste nam letos pomagali, odzvali tudi prihodnje leto, ko bo naš klub že sedmič organiziral srečanje sodobnih in starodobnih motoristov.

Zahvala za letošnjo prireditev gre naslednjim podjetnikom in društvom (po abecedi):

Akrapovič, d.o.o., Malo Hudo, Cvet market Jana Žurga, Ivančna Gorica, Frizerski salon JOLY, Ivančna Gorica, Gasilsko društvo Šentvid pri Stični, Gradnja, Šentvid pri Stični, Lamas, d.o.o., Ivančna Gorica, Mesarstvo Maver Stična, Mizarstvo Samo Kavšek, Mrzlo Polje, Mabi Center Ivančna Gorica, Pedikura Darinka Vidic Kavšek, Ivančna Gorica, Peskopol Podsmreka, Picerija Kegeljček Radohova vas, Tomaž Podobnik, Prevozi Dušan Strah, Krka, Prevozi Borut Finec, Vir pri Stični, PVC okna Cugelj, Ivančna Gorica, Robles, d.o.o., Malo Hudo, Sigma team Ivančna Gorica, The Prince Pub, Ivančna Gorica, Trgovina Kašča, Ivančna Gorica, Trgovina Obuteks, Ivančna Gorica, Universal Malo Hudo in vsem ostalim, ki so nam kakorkoli pomagali pri organizaciji srečanja.

Predstavniki kluba za javnost
Klemen Nosan

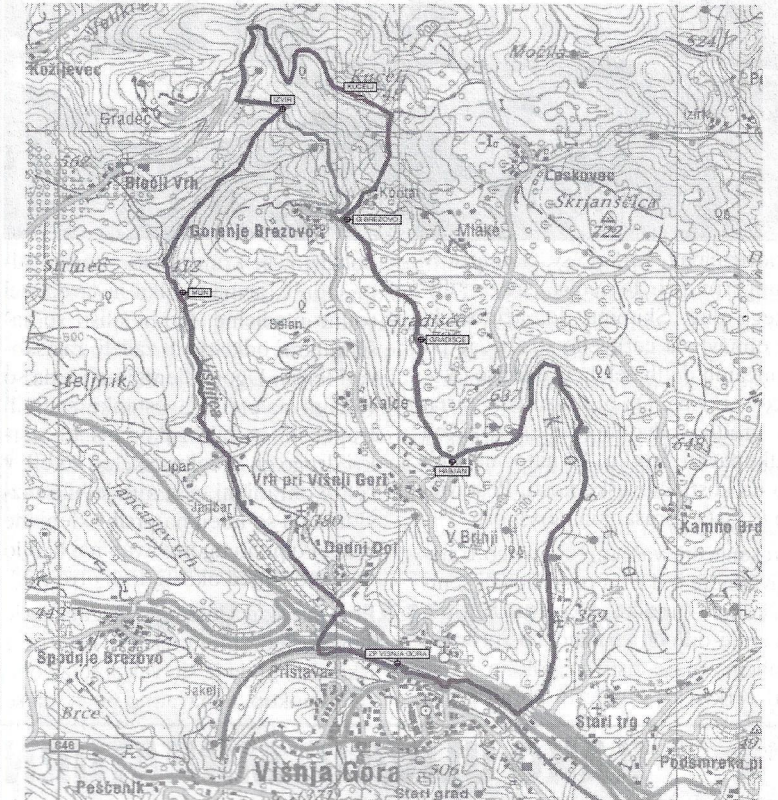

Dragi planinci, pohodniki, sprehajalci ...

Planinsko društvo POLŽ vas v nedeljo, 25. septembra 2005, vabi na prvi pohod, imenovan **POT DVEH SLAPOV**.

Začeli bomo pri gostilni Šerek v Višnji Gori; tam bomo od 7.30 dalje zbirali tudi prijave. **Start bo ob 8. uri.**

Pot bo potekala na relaciji **VIŠNJA GORA-DEDNI DOL-SLAPOVI VIŠNJICE-IZVIR VIŠNJICE-KUCELJ-GORNJE BREZOVO- GRADIŠČE NAD VIŠNJO GORO-VRH PRI VIŠNJI GORI- SLAPOVI KOSCE-VIŠNJA GORA.**

Ker bomo hodili po poteh v občinah Ivančna Gorica in Grosuplje, bo to tudi dobra priložnost za povezovanje ljudi dveh sosednjih občin.

Predvideli smo 4 do 5 ur lažje hoje. Bodite vremenu primerno oblečeni in obuti. Pohod bo v vsakem vremenu !!!

Startnina je 1.000 tolarjev (vključena organizacija, okrepčilo na poti in golaž na cilju).

Predhodne prijave in dodatne informacije na telefonskih številkah :
041 746 825, g. Aleš ERJAVEC, in 041 930 606, g. Darko STEINER

Omenjena pot bo tudi ustrezno označena in markirana ter bo v prihodnje postala uradna pot, za katero bo skrbelo Planinsko društvo POLŽ.

V pričakovanju, da se vidimo na prvem pohodu **POTI DVEH SLAPOV**, vas lepo pozdravljamo in se veselimo snidenja z vami !

UPRAVNI ODBOR PD POLŽ

BLAGOSLOV KONJ NA SUŠICI

V nedeljo, 14. avgusta, so spet vse poti vodile k cerkvi svetega Štefana na Sušici.

Sv. Štefan je namreč zavetnik konj, zato so včasih tja prihajali gospodarji s konji k blagoslovu za zdravje in dobro prirejo teh živali.

Letos so prizadevni vaščani Sušice že tretje leto zapored organizirali žegnanje konj, da bi ta stari običaj ohranili. Ob 10. uri je v tamkajšnji cerkvi daroval sveto mašo krški župnik Anton Humar s svojim pomočnikom Antonom Pahuljem, župnikom z Muljave, potem pa je bil pred cerkvijo blagoslov konj. Gospodarji s konji so prišli iz domače vasi ter bližnje in daljne okolice. Nekateri so prijezdili, nekateri so se pripeljali z vprego. Bilo jih je okrog 30. Po blagoslovu so nekateri vneti jahači pognali svoje konje tudi v galop po bližnjem travniku, da jih je bilo prav lepo videti.

Hvala vsem ki ste prišli. Naj bodo konji na priprošnje sv. Štefana čili in zdravi, v prihodnjem letu pa spet nasvidenje!

Milka Bradač

NALETALI NA ZAKOPANA OKOSTJA

Podružnična cerkev sv. Lenarta v Pungertu pri Temenici, sredi julij-skega dne. Skupina domačinov, ki je obnavljala cerkveno streho, je po končanih delih želela urediti še okolično cerkev. Da bi se izravnal teren in uredilo odvodnjavanje, so začeli odkopavati zemljo. In nato: našli so na kosti, človeške kosti. Postavila se je vrsta vprašanj in nejasnosti.

Presenečeni vaščani so novico o nenavadnem odkritju posredovali šentviškemu župniku Stanetu Kerinu, ki se je odločil vso zadevo sporočiti policiji. In še tisto popoldne so se pri cerkvi v Pungertu zbrali poleg

policistov še kriminalisti, preiskovalni sodnik, javna tožilka in izvedenci sodne medicine. Kriminalisti so začeli kraj odkritja in začeli raziskovati teren. Ugotovljeno je bilo, da so vaščani našli na ostanke sedmih trupel, ki so bile zakopane ob cerkvi drugo za drugim. Skeleti so bili v celoti ohranjeni in iz njih je bilo razvidno, da so imeli na prsih sklenjene roke. Po prvih ugotovitvah naj bi bilo vsaj eno izmed okostij tudi otroško.

Prva preiskava je torej pokazala, da je sum na morebitne nasilne usmrtitve izključen in da je šlo verjetno za običajen pokop, nenavadno pa je, da so

bila trupla položena drugo za drugim ob cerkvi. Znano je namreč, da je za krščansko pokopavanje značilno polaganje trupel z nogami proti cerkvi, torej gledajoč cerkveno zgradbo. Res da to drži za pokopavanje na pokopališčih, toda ni povsem jasno ali je takšno pokopališče kdaj v Pungertu bilo. Nekateri domačini naj bi se ga še spominjali. Naslednjega dne so izvedenci sodne medicine skelete izkopali iz zemlje, na pomoč je priskočil tudi domači pogrebni zavod Perpar, skeleti pa so bili odpeljani na raziskavo na sodno medicino v Ljubljani. Po prvih ugotovitvah je zagotovo izključena možnost, da bi šlo za trupla, povezana z med- in povojnimi pobojami. Kostni so stare sto in več let in bo potemtakem težko razvozlati, kako in zakaj je prišlo do tega nenavadnega pokopa ob cerkvi. Vsekakor bo sodna medicina še podala končno poročilo, katerega bo kriminalistična služba porabila za prijavo na javnem tožilstvu. Ker po vsej verjetnosti ne gre za kaznivo dejanje, bo primer tudi brez posebnosti zaključen. Upajmo tudi, da bodo pokojni spet našli svoj mir pri pungrški cerkvi. Kdo ve, morda se bo pa kdaj le našel kak zapis o ljudeh, ki so jih nekoč pokopali ob cerkvi sv. Lenarta.

Matej Šteh

KAKO ULIVAJO MINIATURNE ZVONOVE ZA ŽUPNIJO ŠENTVID PRI STIČNI

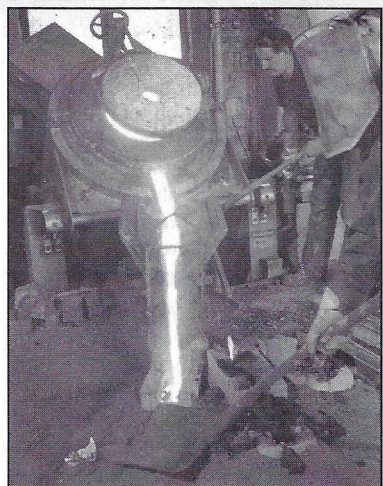
Šentviški pritrkovalci in ostali ljubitelji pritrkavanja in zvonov smo že prav nestrpno pričakovali dan, ko bomo šli pogledat, kako ulivajo miniaturne zvonove za našo faro. Tako se nas je okoli trideset faranov v ranem jutru 22. julija odpravilo v nemško mesto Passau v livarno Perner, kjer smo naročili zvonove. Po prihodu okoli 11. ure smo se odpravili v livarno. Po kratkem nagovoru je sledila molitev za srečno ulivanje, saj je tehnika ulivanja zvonov zelo zahteven postopek in se kljub najboljšim željam lahko tudi ponesreči. Med samim ulivanjem je bila v livarni tišina, kar je še dodatno nakazovalo skrivnost, kako nastajajo novi bronasti pevci. Po končanem delu smo si še ogledali livarno in se napotili na ogled mesta Passau.

Najprej smo si mesto ogledali z avtobusa, nato pa smo se sprehodili do

stolne cerkve, ki slovi po največjih orglah v katoliškem svetu. Odpravili smo se še do stolpa stare mestne hiše, kjer lahko obiskovalci ob različnih urah slišijo kratek koncert na »glockenspiel« zvonove, ki so posebej znani za germanske dežele in sevrno Evropo. Na poti domov smo se ustavili še v kraju Markt, ki je od letošnjega leta množici ljudi znan kot rojstni kraj sedanjega papeža Benedikta XVI. in spada pod škofijo Passau. Seveda je ob prešernem veselju, ki nas je spremljalo čez dan, kmalu zapela tudi harmonika in kmalu smo bili deležni pozornosti. Tako nam je eden od prijaznih domačinov na kratko orisal zgodovinski in kulturni utrip kraja. V veseljem vzdušju smo se odpravili proti Šentvidu in v večerih urah, polni novih doživetij, odšli na svoje domove. Nove zvonove pričakujemo okoli 15. oktobra. Med

»popotniki« pa se je porodila želja, da bi še večkrat organizirali romanja, ki jih je v našem kraju kar premalo, so pa velika popestritev in obogatitev vsakodnevnega življenja.

Jože Mehle

POLETNA PRITRKOVALSKA ŠOLA NA ZASAVSKI SVETI GORI

Nadškofija Ljubljana in Pitrkovalsko društvo Dolenjske in Bele krajine sta organizirali 6. poletno šolo pritrkavanja, ki je potekala od 21. do 30. julija 2005 na Zasavski Sveti gori. Organizatorji so za kraj izobraževanja pritrkovalskih skupin izbrali župnijo, ki s svojo slikovito pokrajino prevzame vsakega obiskovalca. Zasavska Sveta gora je kraj posebnih doživetij, človek se tukaj srečuje z nešteti milostmi, ki mu jih Bog pošilja naproti. Romarsko cerkev Marijinega rojstva že 22 let vodi duhovnik Maks Kozjek. S svojo impozantno lego priča cerkev o zgodovinskih dogodkih v teh krajih vsakemu obiskovalcu, ki se odloči, da obišče znano romarsko svetišče, kamor so ljudje že od nekdaj romali ob blizu in daleč. Šole, katero je letos vodil Dominik Hrovat, podpredsednik PDDBK, se je udeležilo približno petdeset mladih učencev iz različnih koncev Slovenije, med njimi je bila tudi skupina mladih pritrkovalcev iz Šentvida pri Stični. Pri strokovnem delu so sodelovali učitelji, asistenti in mentorji. Vsak dan je potekal pouk teorije pritrkavanja in praktični pouk, slednji v zvoniku s petimi bronastimi zvonovi. Na šoli so sodelovali tudi različni strokovnjaki. Ljubljanski livar g. Jože Melik je v svojem predavanju predstavil strokovno znanje s področja ulivanja zvonov. Pitrkovalec g. Ivan Malavašič, doma v Podlipi pri Vrhniki, nam je spregovoril o ljubezni do zvonov in pritrkavanju. Predstavil nam je tudi knjižnico pritrkovalskih melodij, ki je izpod njegovega peresa izšla že pred

leti. O zvonskih konstrukcijah nam je veliko povedal g. Janez Moškrič. Letos smo imeli tudi prvič predavanje o elektrifikaciji zvonov, ki ga je vodil g. Tomaž Klopčič, v Sloveniji znan kot strokovnjak s tega področja. Profesor Ivan Florjanc nam je spregovoril o glasbi kot strokovnjak in nam dal nekaj smernic, ki naj jih kot pritrkovalci upoštevamo pri svojem delu. Pridružila se nam je tudi mlada raziskovalka Mojca Kovačič z Inštituta za glasbeno narodopisje v Ljubljani. Predstavila nam je glasbo v ljudski umetnosti, predvsem se je v svojem predavanju omejila na pritrkavanje kot posebnost naše domovine. Na kratko nas je obiskal tudi dr. Matjaž Ambrožič, kolavdator cerkvenih zvonov.

Po celotedenskem pouku in obisku zanimivih gostov je sledilo še teoretično in praktično preverjanje znanja in podelitev spričeval, katero je letos opravil stiški opat dr. Anton Nadrah. V svojih besedah je poudaril pomen pritrkavanja za slovenskega človeka, ki je vzbudil to posebno vrsto glasbe, ki ima izvor v nekajstoletni preteklosti. Zato je vse mlade pritrkovalce spodbudil, da bi z znanjem, ki so si ga pridobili v šoli, obogatili pritrkavanje po domačih župnijah in tako nadaljevali z izročilom naših prednikov, ki so imeli tako spoštljiv odnos do vsega, kar je bilo krščanskega, torej tudi do zvonov in pritrkovanja.

Tomaž Polanec, Jože Mehle

BRATU ROGERJU SCHUTZU V SLOVO

Snežno bela postava, obraz, ki izžareva milino in mir, njegove besede se nizajo druga za drugo v dobrohotnem, strpnem dialogu, ko za vsakega najde prijazno besedo.

Tak bo ostal brat Roger Schutz v spominu svojih sodobnikov.

Rojen 1915 v jezikovno in versko zelo raznoliki Švici, je bil Roger, sin švicarskega očeta in francoske matere, kot ustvarjen za pot dialoga. Dobrohotna odprtost za sočloveka je postala bistveni del njegove duhovnosti, ki daje taizejski skupnosti svojstven pečat. Ob začetku druge svetovne vojne se je naselil v vasi Taizé v francoski Burgundiji in se tako nehote vključil v duhovni mozaik evropskega krščanstva. V tej pokrajini so se v preteklosti rojevala duhovna gibanja, ki so ohranjala in poživila izročilo pristnega krščanstva. Pomislimo le na Cluny in veliko reformno gibanje v XI. in XII. stoletju ter na rojstvo cistercijskega reda...

Dialoško in ekumensko naravnana krščanska skupnost taizejskih bratov

od hrupa in potrošništva ranjenemu sodobnemu človeku odkriva obzora tišine in duha. Ta veje, kjer hoče, preko meja jezika, narodnosti, rase ali vere, meja, ki dandanes vse pre pogosto ločujejo ljudi.

BRAT ROGER IN SLOVENC

Brat Roger je bil posebej naklonjen srednje- in vzhodnoevropskim narodom; morda je v njih slutil duhovni potencial, ki je v zahodni Evropi blagostanja izumiral. Slovenska mladina obiskuje Taizé že od l. 1971. Leta 1981 je brat Roger prvič prišel v Slovenijo. Ob njegovem obisku se je v Stični zbralo 6000 mladih. To je bil začetek »slovenskega Taizeja«. V Stični se namreč že 25 let v septem-

bru srečujejo mladi katoličani iz vse Slovenije, da bi si nabrali vedrine in poguma za življenje v miru in slogi med seboj in z drugače mislečimi.

V letu 1987 nas je brat Roger ponovno obiskal. Takrat smo v Ljubljani pripravili »romanje zaupanja na zemlji«, ki je imelo izreden pomen. Udeležili so se ga tudi mnogi mladi z druge strani »železne zaves«, saj jim je bila takrat pot na zahod, v Taizé, še popolnoma zaprta ali pa vsaj zelo otežkočena.

Mnogim mladim, vernim ali pa iskalcem resnice in upanja je preprosta taizejska liturgija zelo blizu; blizu jim je tudi dialoška naravnost skupnosti: mnogi v tišini te burgundske vasi se spet najdejo sami sebe... Vsi, ki so kdajkoli ali kakorkoli prišli v stik z bratom Rogerjem, se ga spominjajo z občudovanjem.

SAMA SE SPOMINJAM SREČANJA Z NJIM

v davnih šestdesetih letih, ki je obiskal Stuttgart in zvezno deželo Baden-Württemberg, da bi govoril o svoji duhovnosti in o takrat še komajda znani maloštevilni taizejski skupnosti. Nemčija je bila še polna ruševin, v razrušenih mestih so se gnetli tisoči brezdomnih beguncev, v Evropi je bila osovražena, obremenjena z zavestjo kolektivne krivde. Rane, ki sta ji jih zadala nacizem in vojna, so bile še nezaceljene.

Brat Roger, ki je vso vojno reševal judovske begunce in člane francoskega odporniškega gibanja pred nemškim

okupatorjem, jih skrival in jim pomagal na begu v nevtrarno Švico, ki se je sam moral skrivati pred gestapom, jim je takrat, na tistem srečanju v Stuttgartu, spregovoril o spravi in miru, o odpustitvi, o krščanski ljubezni in razumevanju, ki naj bi povezovali evropske narode. Spominjam se čudovitega miru, ki se je razlival po dvorani, kot da je z ramen ljudi padlo grozno breme...

Najbrž je ravno to pravno sporočilo tako privlačevalo mlade, da so se nekaj let kasneje začeli zbirati v Taizéju.

Danes, ko brat Roger odhaja od nas, živi v taizejski skupnosti devetdeset bratov, katoličanov in evangeličanov, iz 30 držav. Taizejske skupnosti se rojevajo povod po svetu. Brat Roger je bil umorjen med večerno molitvijo, ki se je udeležilo 2500 mladih. Nobene zmede, nobene panike, nobenega maščevanja. Z molitvijo so nadaljevali brez prekinitve, kajti Taizé je kraj miru in sprave.

M. A. Ficko

JUHUHU! KRŠKI ORATORIJ JE ŽE BIL TU IN NASLEDNJE LETO BO SPET!

Le kje lahko najdemo otroke vse, kar iščejo? Zabavo, sprostitve ... Nikjer drugje kot na oratoriju. Tudi letos, in to že tretjič po vrsti, se je oratorij odvijal tudi na Krki pod geslom »Ne se bat!«. Letos se ga je udeležilo približno 70 otrok, ki so vseh pet dni komaj čakali, da se naredi jutro, da so lahko prišli na oratorij. Vseh 15 animatorjev, ki so se ves teden pridno trudili, da bo otrokom čim lepše in da bodo domov odšli z nasmehom na obrazu, obljublja, da bodo vsi otroci, ki se letos oratorija niso utegnili udeležiti, naslednje leto vse nadoknadili. Otroci so se na oratoriju nasmejali, se dodobra zmočili, ko smo imeli vodne igre, se najedli čevapčičev in hrenovk, ko smo imeli nočni oratorij, se najedli soka in tudi najedli ne samo kruha, ampak tudi »mamila«. Ja, pa da ne boste mislili, da pravih. Ivanka je vsak dan delila »mamila« - bombone in piškote. Res, otroci so kar nori, ko zagledajo Ivanko z »mamili«. Bili so tako močno »zadeti«, da so menili, da bi naslednje leto oratorij podaljšali na 14 dni; od tega naj bi bilo najmanj 7 dni kampiranja, seveda tako, da ne bi šli nič domov. Zdaj pa ne vemo, ali so jih »mamila« čisto dotolkla ali pa jim disciplina ustreza. Mislim, da je vredno razmisliti !!! Pa ne boste

verjeli, letos se je celo g. župnik čisto vživel, še njega so ganili bansi, tako da je še sam malo zabansal, seveda s skupino. Naš Rok pa je poskrbel, da so otroci vedno dobili sveže novičke z našega oratorija, saj je vsak dan naredil časopis Oratorijec. Čeprav nam je vreme malo ponagajalo in nam namenilo kar nekaj dežja, smo se ob vseh igrah, molitvah, katehezi, delavnicah, igri, ki smo jo igrali animatorji, in pristrčnih nasmehih naših otrok imeli lepo in nepozabno.

Oratorij se je zaključil s sveto mašo, ki so jo pripravili otroci sami, in z obljubami, da se naslednje leto spet vidimo v še večjem številu.

KRŠKI ANIMATORJI NA DOPUSTU

Animatorji smo vse leto pridno delali s skupinami, kot so: prvoobhajanci, mladinci in ministranti; tako na Krki kot na Muljavi. Dvakrat smo imeli enodnevni oratorij na Muljavi in tedenski na Krki – zato smo NUJNO morali odpeljati svoje »možgane« na dopust, in to kar na »splavu« čez Krko. Vzeli smo šotore, spalne vreče, hrano in veliko dobre volje ter se odpravili kampirat ob reki Krki. Animatorja Domen in Matic sta vse lepo

pripravila, kot bi bila rojena splavarja. Vse bi bilo lepo prav, če ne bi v Gradičku tako gojili mravelj. Te so bile zelo napadalne in bi nas skoraj »požrle«. Toda animatorji se znajdemo in smo napovedali vojno z različnimi sredstvi, kot so pips, rajd ... in seveda vse, kar nam je prišlo pod roke. Ko pa še to ni pomagalo, smo zabredli v hladno Krko in jim kazali jezike. Ha, dobre volje pa nam le niso vzele. Vreme je bilo super, voda malo mrzla, a vseeno smo se lahko malo namočili, hrana odlična, posebej smo uživali ob dobrotah, ki nam jih je pekla Domnova babica. In res smo ji hvaležni, da nas je tako razvajala. Hvala, Anžetova mama, in se še priporočamo!

Seveda pa smo jedli tudi »mamila«, a tu ne mislimo piškotov in bombonov, ampak duhovno hrano. Pogovarjali smo se o Dominiku Saviju, Lavri in spoznali njuno življenje, o patru Piju in njegovem pogledu na svet – kako lažje premagujemo težave. Prebrali smo ljubezensko zgodbo Pesem dveh src. Tu spoznamo, da ni pomemben le obraz, ampak to, kaj nosiš v svojem srcu. Takšna »mamila« nam je nosila Ivanka in se z nami pogovarjala. Seveda brez takšne hrane animator ne more preživeti. A tudi brez smeha ni šlo. Animatorji ne gremo na dopust samo zato, da bi si odpočili in se zabavali, ampak tudi zato, da se med sabo še bolje spoznamo in duhovno povežemo.

Imeli smo tudi obisk g. župnika, ki nam je dal lepe napotke za naprej. Hvala, g. župnik!

Zahvaljujemo pa se tudi vsem sponzorjem, posebej trgovini MIŠA na Krki, staršem in vsem ljudem, ki so kakorkoli pomagali in prispevali za nas in otroke. Bog naj vam povrne!

Krški animatorji

V LESAH POSTAVILI NOVO KAPELICO

V nedeljo, 31. avgusta, je bilo v Velikih Lesah podružnično žegnanje ob prazniku apostola Jakoba. Slovesne svete maše se je udeležil upokojeni beograjski nadškof in krški rojak dr. France Perko, ki je ob tej priložnosti blagoslovil novo kapelico Kozme in Damjana. Vaščani Les so se namreč pred leti odločili, da obnovijo lesen oltar, ki je nekdanj krasil kapelico v središču vasi ob glavni cesti proti Zagradcu. Kapelica, ki je bila postavljena okrog leta 1898, je bila porušena leta 1954, ko so širili že omenjeno cesto. Takrat so oltar prenesli v leško cerkev, želja po njegovi obnovi pa je vaščane vodila do sklepa, da zgradijo novo kapelico za obnovljeni oltar.

Ustanovljen je bil vaški odbor, ki je skupaj s krškim župnikom Antonom Humarjem uspešno pripeljal akcijo do slovesne blagoslovitve. Svete maše se je udeležilo lepo število ljudi, poleg nadškofa Perka pa je somaševal tudi vojaški vikar dr. Jože Plut, doma iz Valične vasi pri Zagradcu. Ob koncu svete maše je župnik Humar izročil spominsko priznanje članom vaškega odbora in 16 botrom, ki so s svojim prispevkom še posebej pripomogli k izpeljavi akcije. Spregovoril je tudi predsednik vaškega odbora Tone Hočvar, ki je dejal, da je investicija skupno stala več kot 4.700.000 tolarjev, opravljenih pa je bilo tudi 950 ur brezplačnega dela. Sem je seveda treba prišteti še številne delovne ure, ki so jih opravili prizadevni vaščani.

Po maši je sledila procesija do kapelice, kjer se je med blagoslovitvijo odvijal kratek kulturni program. Pri kapelici je spregovoril tudi predsednik Društva Kočevarjev staroselcev, gospod Avgust

Gril. Potomci Kočevarjev imajo namreč pomembno mesto v zgodovini nekdanje leške kapelice; Kočevarji so redno vsako leto hodili na romanje na Krko, k svetima Kozmi in Damjanu, kajti krška cerkev je včasih veljala za pravo romarsko središče in prav kapelica v Lesah je bila pomembna vmesna postaja na poti na Krko, kjer so se romarji še zadnjič ustavili, se okrepčali in nadaljevali pot. Ta postanek je bil priljubljen tudi med Kočevarji, saj sta v kapelici stala poleg Kozme in Damjana še dva kipa: eden je ponazarjal Slovenca, drugi pa Kočevarja. Ta povezava je pomenljivo označevala simbiozo dveh narodov, ki sta si bila različna, a ju je zgodovinska preteklost združevala v isti deželi. »Vse dokler ni prišel nacizem in vojna,« je dejal Avgust Gril in izrazil zadovoljstvo zaradi ponov-

ne postavitve kapelice, ki spominja na čase in običaje kočevskih prednikov ter simbolično označuje njihovo kulturo, folkloro in zgodovinsko izpričanost. Društvo je sodelovalo pri postavitvi kapelice s svojim finančnim prispevkom, med blagoslovitvijo je nastopil tudi njihov otroški zbor, skupina Kočevarjev pa je postregla z dobrotami iz njihove domače kuhinje.

Kapelica, ki ni tako majhna, ampak je prava kapela, stoji neposredno ob zelo prometni cesti, zato bo marsikomu polepšala pot tod mimo. Prepričani smo lahko, da je podobnih primerov v naši okolici še veliko in veliko je še podobnih zgodb iz naše preteklosti, kakršna je zgodba o leški kapelici.

Matej Šteh

ORATORIJ? TO POMENI ...

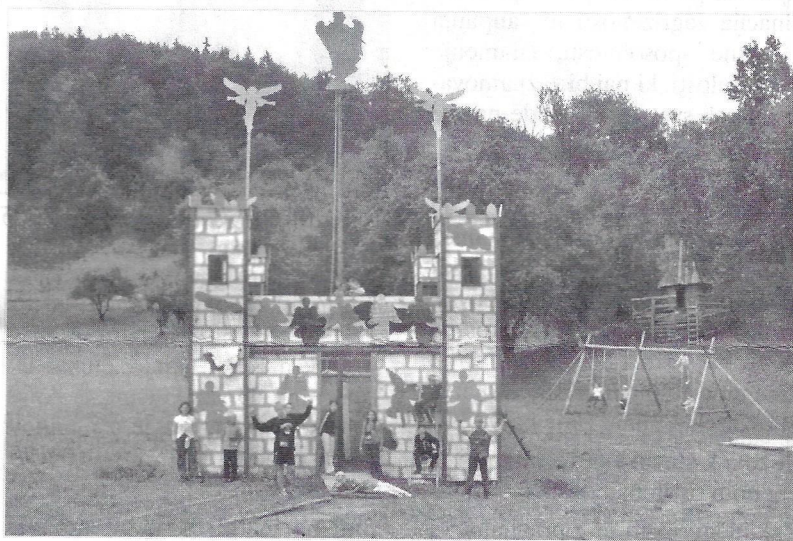
V zadnjih številkah Klasja so bralci lahko prebrali več poročil o »oratorijih«. Ker so nas opozorili, da jih mnogo ne ve natančno, kaj naj bi ta beseda pomenila, smo dolžni naslednje pojasniti:

Oratoriji so nastali v severni Italiji na pobudo Janeza Bosca (1815–1888). Po tehnični in industrijski revoluciji 19. stoletja je v hitro nastajajoče industrijske predele Evrope začela pritekati mlada delovna sila s podeželja, izročena na milost in nemilost delodajalcem, saj ni bilo nikakršne delavske zakonodaje. V tem času je Marx teoretično analiziral kapitalizem svojega časa in 1848 izdal Komunistični manifest. Mladi duhovnik don Bosco pa se je konkretno zavzel za novo nastajajoči proletarijat. Za mlade vajence in delavce je našel delovno mesto, vztrajal, da je delodajalec z delavcem sklenil ustrezno delovno pogodbo, v posebnih internatih – oratorijih – pa je mladim nudil oskrbo, izobrazbo, vzgojo in primerno razvedrilo. Taki zavodi obstajajo še danes v industrijskih ali revnih predelih vsemest, npr. v Latinski Ameriki in Aziji, kjer se gojenci izobražujejo in pripravljajo na človeka vredno življenje.

V Slovenijo so prišli don Boscovi salezijanci v začetku 20. st. Zvesti temeljnemu vodilu delujejo na vzgojnem in izobraževalnem področju (imajo državno priznane gimnazije v Želimlju, projekt Skala se posveča delu s problematično mladino, med poletnimi počitnicami pa organizirajo »oratorije« po župnijah. Namenjeni so kvalitetnemu preživljanju prostega časa; najpogostejše gre za enotedensko počitniško varstvo za mladino od 5. do 14. leta starosti z natančno določenim programom dejavnosti pod vodstvom mladih animatorjev in z jasno vsebinsko, na Sv. pismu utemeljeno, vzgojno usmerjenostjo: postati boljši in plemenitejši.

M. A. Ficko

ORATORIJ V VIŠNJI GORI

V dneh od 22. do 26. avgusta je bil v Višnji Gori že četrti oratorij, počitniški teden za otroke. Udeležilo se ga je 128 otrok in 40 animatorjev. Osrednja misel je bila življenjska pot svetopisemskega Tobita, ki je celo življenje delal samo dobra dela, čeprav je doživljal razne težke življenjske preizkušnje. Bog mu je poslal angela Rafaela, ki je njemu in njegovi družini prinesel blagoslov in ozdravljenje. Geslo oratorija je bilo: »Ne se bat!« Otroci naj bi se na učili, da naj se nikoli ne bojijo delati dobrih del. V času oratorija so imeli več delavnic, kjer so se učili različnih veščin in naredili vrsto izdelkov, ki so jih ob koncu tudi razstavili.

Eno noč so prespali v šotorih, igrali so se v velikem »angelskem« gradu, se pogumno spuščali čez dolino po jekleni vrvi, se kopali v velikem bazenu, se gurali in se igrali razne športne in skupne zabavne igre. Za hrano, ki je bila otrokom zelo všeč, so skrbeli Lučka, Justi in Marko. Za vse pa je bil odgovoren domači župnik Boštjan, ki ga imajo otroci zelo radi in se že veselijo prihodnjega oratorija.

OPRAVIČILO UREDNIŠTVA

V zadnji številki Klasja, ki je izšla v začetku julija, smo med zahvalami, ki jih ob smrti svojcev objavljate občani, objavili tudi zahvalo družine Okorn s Pristave. Ker je pri oddaji zahvale prišlo do nesporazuma, je bila le-ta pomotoma objavljena na omenjeni strani. Družina se je namreč želela le javno zahvaliti vsem, ki so jim priskočili na pomoč ob nesreči z motorjem, ki jo je doživela njihova hči. Zato na tem mestu ponovno objavljamo zahvalo družine Okorn, tokrat v pravilnem smislu, družini pa se uredništvo obenem javno opravičuje za pomoto in nevšečnost, ki jim jih je povzročila napačna objava.

Uredništvo

ZAHVALA

Ob nesreči, ki jo je doživela naša Mateja Okorn z motorjem, se iz srca zahvaljujemo Barbari Maver, vaščanom Dobrave in Pristave nad Stično, dr. Kastelicu, reševalcem na motorju in ekipi reševalnega vozila ter posadki v helikopterju in osebju Kliničnega centra v Ljubljani, pa tudi vsem ostalim, ki so kakorkoli pomagali Mateji oziroma nam.

Družina Okorn s Pristave nad Stično

USPEH ZLATE BARVE

Poročilo o rezultatih zaključnih izpitov, poklicne mature in splošne mature na Srednji šoli Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

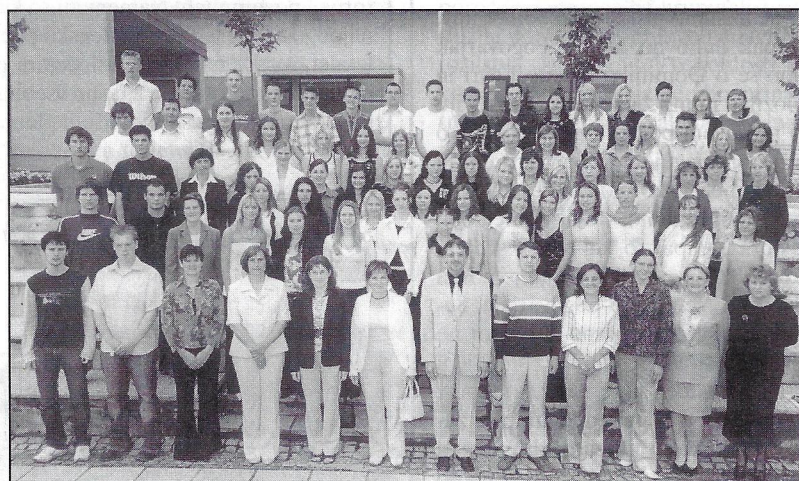
Maturanti splošne mature 2005.

Ko se za večino srednješolcev že začnejo počitnice, se dijakinje in dijaki zaključnih letnikov spopadejo s preizkušnjo, ki na nek način ovrednoti njihovo znanje in jim odpre vrata v prihodnost. Nekoč so maturi rekli zrelostni izpit in morda je prav samozavest, s katero kandidati pristopajo k izpitu, pa ravno pravšnja kombinacija zagrizenosti in zaupanja v lastne sposobnosti, znamenje tiste zrelosti, ki naj bi zaznamovala odrasli svet. A ne glede na vse dvome, občutke nelagodja in treme, ne glede na neprespane noči in dolge telefonske diskusije se ob objavi rezultatov odvali velikanski kamen skrbi – v prvi vrsti dijakinjam in dijakom, pa tudi njihovim profesorjem in staršem. Letos pa se po objavi rezultatov zdi, da je naša modra šola ponosno zadihala in zažarela v sijaju zlate barve.

In zdaj k številkam, rezultatom in imenom tistih najboljših.

Zaključni izpit je opravljalo 33 kandidatov programa trgovcev, uspešnih je bilo 32, kar pomeni 97 %. Spričevalo s pohvalo in srebrno Jurčičevo nagrado za odlično opravljen zaključni izpit pa sta prejela Nevenka Novak in Blaž Kotar.

Poklicno maturo je v junijskem roku opravljalo 79 kandidatov, in sicer 77 rednih dijakov ter 2 občana. Uspešnih je bilo 75 kandidatov, kar pomeni 94,9%. Še posebej navdušujoče pa je dejstvo, da je kar 6 dijakinj doseglo maturitetno spričevalo poklicne mature s po-

Maturanti poklicne mature 2005.

hvalo oziroma laskavi naziv zlata maturantka poklicne mature. To so dijakinje 4.d: Barbara Adamlje, Špela Košir, Janja Zupančič, Tina Fink, Urška Gačnik in Anja Trnovšek. Šola jim je za njihov uspeh podelila srebrno Jurčičevo nagrado.

Tudi na maturi je bilo vroče. V junijskem roku je k izpitu pristopilo 93 kandidatov, od tega 84 rednih dijakov gimnazije. 88 kandidatov je bilo uspešnih, kar pomeni 94,6%. Vsi redni dijaki so maturo opravili, kar pomeni izjemen 100% uspeh gimnazijske generacije 2004/05. A to še ni vse. V Sloveniji je bilo letos 271 takšnih maturantov, ki so na maturi dosegli 30 točk ali več. Med njimi je kar 5 zlatih maturantk Srednje šole Josipa Jurčiča. To so Andreja Fortuna iz 4.a, Vesna Smolič iz 4.a, Nina Novak iz 4.b, Irena

Strnad iz 4.b ter najbolj zlata med njimi – Eva Bahor iz 4.a, ki je dosegla VSEH 34 točk in se tako pridružila 22 najboljšim maturantom v Sloveniji. Za njihov uspeh jim je šola podelila tudi zlato Jurčičevo nagrado.

O ponosu in veselju vseh, ki so del Srednje šole Josipa Jurčiča, pa še najbolj zgovorno pričajo besede, ki jih je ob podelitvi maturitetnih spričeval izrekel ravnatelj Milan Jevnikar: »Drage maturantke in maturanti! Kaj boste odnesli iz za- zidov naše gimnazije v življenje, je v veliki meri odvisno od vas. Znanja si ne moremo kupiti in tudi z njim si zaenkrat ne morete kupiti

ničesar. Je torej vse tisto, kar je zapisano v vaših šolskih knjigah in zvezkih, neuporabno? Je bilo vse le igračkanje? Nikakor ne!

Upam, da s seboj v življenje odnašate vsaj nekaj izkušenj. Izostri- ste svoj pogled na realnost in nikar ne pozabite, da svet še zdaleč ni sestavljen samo iz tega, kar se da izraziti s številkami, kar se da izmeriti ali stehitati, ampak tudi iz tega, kar nosite v sebi: iz vaših želja, utopij in idealov.«

K temu dodajmo le še željo, da bi vse tisto, kar so si letošnji maturanti zastavili v svojih načrtih in sanjah, postala živa in ustvarjalna prihodnost. Njihovega znanja, uspešnosti, prijaznosti in zanesljivosti pa naj se nalezejo tudi prihodnje generacije naših srednješolcev.

dš

ZLATA MATURANTKA EVA BAHOR IZ IVANČNE GORICE

Eva Bahor z razredničarko Majdo Simonič.

Eva Bahor – zlata maturantka, ki je dosegla na maturi vse možne točke, torej 34. To pomeni, da so bili predmeti matematika in angleščina na višjem nivoju, kjer je vsega skupaj možnih 8 točk, izpit iz slovenščine je že tako ali tako na t.i. višjem nivoju. Poleg treh obveznih predmetov pa je imela na maturi še psihologijo in za mnoge dijake izredno neprivlačno fiziko, ki pa je njej všeč.

Ob teh uvodnih podatkih, bi marsikateri, ki je odpisal maturo, pomislil: »Ah, pičlarka je.« Ko pa jo človek zagleda, že na prvi pogled ne deluje tako. Simpatična svetlolaska, ki, kot je sama dejala, rada hodi ven in je čisto normalno osemnajstletno dekle, je pač nekaj posebnega. Rada se zabava, k čemur sodijo tudi dobre knjige, ki jih z veseljem prebira že od malega. Osem let pa je tudi prebirla črno-bele tipke na klavirju.

Takšen dosežek na maturi je nekomu le nepredstavljen cilj. Eva priznava, da je seveda poleg učenja k uspehu pripomogla tudi sreča. To pa po njenem mnenju tudi še ni dovolj: pomembno se ji zdi odnos profesorjev, profesorji sami in način podajanja snovi. Za samo maturo se je pripravljala kakšen mesec intenzivno, vsekakor pa je bilo že veliko priprav skozi vse leto. Odličnjakinja je bila vsa leta. Eva se med pogovorom nikakor ni mogla domisliti, kateri ji je bil najljubši predmet – če ti gre učenje dobro od rok in glave pri vseh predmetih, je odločitev v bistvu res težka. Ena izmed težjih in mogoče tudi najodgovornejših odločitev je izbira nadaljnega šolanja. Eva je kolebala med medicino, farmacijo in stomatologijo. In izbrala medicino, saj »dobro je, če nekaj narediš za druge.« Kljub lepim ocenam je Eva vseeno malo skrbela, če bo sprejeta na medicinsko fakulteto. Skrb, kot se je izkazalo, je bila popolnoma odveč.

SS

ŠOLA SE JE ZAČELA

OSNOVNA ŠOLA FERDA VESELA ŠENTVID PRI STIČNI

V osnovno šolo Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični je letos vpisanih 42 prvošolčkov. Za prvi razred imajo dva učitelja ter spremljevalnega strokovnega učitelja, tako da bo program lahko potekal nemoteno. Pouk, kot je zatrdil ravnatelj šole Jernej Lampret, bo kljub prostorski stiski potekal nemoteno, je pa šola tik pred začetkom gradnje prizidka.

OSNOVNA ŠOLA STIČNA

Vpisa v osnovno šolo Stična in njene podružnice je letos precej manj kot lani, je povedal ravnatelj šole Marjan Potokar. V prvi razred je vpisanih 76 učencev, kar pa je precej manj kot lani, ko je bilo prvošolčkov 117. Če se primerja, koliko učencev je odšlo v srednje šole – odšlo jih je 133 – s številko letošnjega vpisa v prvi razred, kakor razlaga Potokar, pomeni, da prihaja do upada. Pa vendarle naj bi bil vpis v šolsko leto 2005/2006 le izjema.

SREDNJA ŠOLA JOSIPA JURČIČA IVANČNA GORICA

Na Srednji šoli Josipa Jurčiča je ob začetku leta 29 oddelkov, v katere je razporejenih 799 dijakov. V program gimnazija je vpisan 101 dijak, bodočih ekonomskih tehnikov je 59, v t.i. program ekonomski tehnik 3 plus 2 pa je vpisanih 34 dijakov. Letos je bilo, kot je dejal ravnatelj Milan Jevnikar, premalo zanimanja za program ekonomske gimnazije. Sicer se je nekaj učencev za to izobraževanje zanimalo, a premalo, tako da so jih usmerili drugam. Letos bodo konec septembra prvič vpisovali tudi v maturitetni tečaj. Pričakujejo, da bo interesentov do 30, torej vsaj za en oddelek.

SS

NOVO VOZILO ZA ŠOLARJE

Občina Ivančna Gorica je ob začetku šolskega leta 2005/2006 Osnovni šoli Stična podarila novo terensko vozilo znamke Hyundai Tucson 2.0, ki ga šola potrebuje za prevoz učen-

cev iz bolj oddaljenih in višje ležečih krajev v njihovem šolskem okolišu. Modri Hyundaj je Občino stal okoli 4,5 milijona tolarjev. Novo vozilo je bilo nujno potrebo, saj je stara Lada

Niva, ki je za prevoz otrok služila več kot 10 let, že v izredno slabem stanju. Župan Jernej Lampret se je ob tej veseli priložnosti tudi malce pošalil, češ da Stičani vsako leto dobijo kakšno darilo: predlani novo šolo, lani telovadnico, letos pa nov avtomobil. Občina je namreč dolžna po zakonu zagotoviti prevoz šoloobveznih otrok, ki so od šole oddaljeni več kot 4 kilometre. Ravnatelj Osnovne šole Stična Marjan Potokar je pojasnil, da je vozilo namenjeno predvsem prevozu desetih otrok z Obolnega, Poljan in Debečega, od koder siceršnji avtobusni prevoz ni mogoč. Občino tako zagotovitev šolskega prevoza vsako leto stane več kot 70 milijonov tolarjev.

SS

Stara Lada, ravnatelj Marjan Potokar in nov Hyundaj.

KRJAVLJI PREDSTAVILI KASETO IN ZGOŠČENKO

Ansambel Krjavlj je junija izdal svoj prvenec z naslovom Na zdravje vseh dobrih ljudi pri Založbi kaset in plošč RTV Slovenija. Izdelek in svojo peto obletnico so Krjavlj proslavili s koncertom pri stiskem gasilskem domu. Medse so povabili tudi svoje glasbene prijatelje in goste, po koncertu pa je sledila še veselica. Kljub dežju je bilo vzdušje pravo, zato so se pari v taktih harmonike vrteli še precej po polnoči.

Lojze Grčman

TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE 2005

V letošnjem šolskem letu sta Slaviščno društvo Slovenije in Zavod Republike Slovenije za šolstvo organizirala že 28. tekmovanje v znanju materinščine. Letošnji naslov tekmovanja je bil: ZORENJE SVETA – ZEMLJE IN MORJA, NEBA IN ČLOVEKA.

Vsi mladi, ki imamo radi slovenski jezik, smo se lahko pomerili na štirih zahtevnostnih stopnjah tekmovanja. Prva je rezervirana za osnovnošolce, torej za 7. in 8. razred osemletke ter 8. in 9. razred devetletke. Na drugi stopnji tekmujejo dijaki srednjih poklicnih šol, na tretji dijaki 1. in 2. letnika 4-letnih srednjih šol, na četrti pa dijaki 3. in 4. letnika 4-letnih srednjih šol. Tretja in četrta zahtevnostna stopnja se razdelita še na: III. a in IV. a stopnjo (sodelujejo dijaki gimnazijskega programa, ki šolanje končujejo z matura) ter na III. b in IV. b stopnjo (sodelujejo dijaki štiriletnih strokovnih programov, ki šolanje končujejo s poklicno matura). Tekmovanja se lahko poleg vseh učencev in dijakov iz Republike Slovenije udeležijo tudi učenci in dijaki slovenske narodnosti iz zamejstva, učenci in dijaki italijan-

ske in madžarske narodnosti iz Slovenije ter otroci državljanov Slovenije, ki so na začasnem delu v tujini. Tudi na Srednji šoli Josipa Jurčiča je veliko prijateljev slovenskega jezika in dobre knjige, zato se nas je na treh stopnjah tekmovanja udeležilo kar 36 tekmovalcev. Pravila pa so taka: Tekmovalci morajo prebrati knjigo iz slovenske književnosti, določeno za njegovo stopnjo, ter predpisane članke in razprave o knjigi, pisatelju in temi, ki jo knjiga obravnava. V letošnjem letu so se usmerili na štiri slovenske pisatelje in njihova dela: Mateja Dolenca, Marjana Rožanca, Draga Jančarja in Lojzeta Kovačiča.

Tekmovanje je na vseh stopnjah sestavljeno iz dveh delov. Prvi del so naloge objektivnega tipa (test) iz jezika in književnosti, drugi del pa predstavlja pisna naloga oz. spis. Oba dela pa preverjata znanje, povezano s predpisano literaturo.

Tekmovalci smo svoje znanje najprej morali dokazati na šolskem tekmovanju, torej vsak na svoji šoli. Letošnje je potekalo 9. 2. 2005 in se ga je v Republiki Sloveniji na vseh stopnjah udeležilo 8495 tekmovalcev. Učenci

in dijaki, ki na šolskem tekmovanju v svoji zahtevnostni stopnji dosežejo 75 in več odstotkov od najvišjega možnega števila točk, osvojijo bronasto Cankarjevo priznanje. Učenci in dijaki iz zamejstva ter tekmovalci z italijanskim učnim jezikom v Republiki Sloveniji osvojijo bronasto Cankarjevo priznanje, če dosežejo 65 in več odstotkov od najvišjega števila točk. Skupno smo osvojili 2973 bronastih priznanj. Šole, ki imajo do petsto učencev ali dijakov, lahko prijavijo na vseslovensko tekmovanje tri najboljše tekmovalce, s šol, ki imajo od petsto do osemsto učencev ali dijakov, se na vseslovensko tekmovanje uvrsti do pet tekmovalcev posamezne stopnje, nato pa se na vsakih dvesto učencev ali dijakov doda en tekmovalci. In na SŠ Josipa Jurčiča smo že na šolskem tekmovanju dokazali, da mislimo resno: osvojili smo 17 bronastih priznanj, na vseslovensko tekmovanje pa poslali 14 tekmovalcev. Tako je letos na državnem tekmovanju v znanju slovenščine tekmovalo 2045 tekmovalcev iz cele Slovenije. Konkurenca je bila huda, a mi smo vedeli, s kakšnim ciljem smo prišli, in

ga tudi odlično izpolnili.

Tekmovanje je potekalo v soboto, 19. 3. 2005, v Ljubljani. Učenci in dijaki, ki se na vseslovenskem tekmovanju uvrstijo med najboljše, so kandidati za zlato oz. srebrno Cankarjevo priznanje. Število dobitnikov zlatih priznanj ne sme presegati 2 % vseh sodelujočih tekmovalcev na šolskem tekmovanju. Srebrna priznanja prejme do 10 % vseh sodelujočih tekmovalcev na šolskem tekmovanju. Število točk za posamezno priznanje se določi vsako leto posebej glede na število sodelujočih. V letošnjem letu so skupno učenci in dijaki na štirih stopnjah oziroma v šestih kategorijah osvojili 862 srebrnih in 190 zlatih priznanj. In naša šola ima v seštevku teh števil precej velik delež: 2 zlati priznanji in kar 10 srebrnih!

Tekmovanje za Cankarjevo priznanje je na naši šoli že tradicija, saj je na 1. in 2. državnem tekmovanju (1976, 1977) tekmovala že naša organizatorica šolskega tekmovanja Breda Kramar. Letos pa so bile mentorice dijakom profesorce: za 4. stopnjo Vesna Celarc, za 3. stopnjo Majda Simonič in za 2. stopnjo Breda Kramar. Z zla-

tim priznanjem pa se lahko pohvali-va Kaja Babor in Ana Prebanda.

Podelitev zlatih in srebrnih Cankarjevih priznanj najboljšim tekmovalcem za ljubljansko regijo in zamejstvo je bila v petek, 13. 5. 2005, v Cankarjevem domu na Vrhniki. Po nagovoru župana občine Vrhnika ter nekaterih organizatorjev tekmovanja je sledila slovesna podelitev priznanj. Po podelitvi so pripravili kratek kulturni program z Andrejem Rozmanom-Rozo, ki nas je nasmejal do solz, na koncu pa tudi pogostitev. Predstavniki Srednje šole Josipa Jurčiča smo s podelitve odhajali kar z veliko škaflo, v kateri so bila priznanja in knjige za najboljše iz naše šole, saj jih je bilo toliko, da jih nismo mogli nesti v rokah, in s tem kar malo vzbudili zavist pri dijakih nekaterih slovenskih šol z zvanečim imenom, ki pa niso dosegle toliko kot mi.

Čestitke vsem – tekmovalcem in dobitnikom priznanj, tekmovanje pa naj bo mladim spodbuda za boj za slovenski jezik, ki je v času prevladovanja angleščine že pošteno ogrožen.

Kaja Babor

PETDESETA OBLETNICA PRVE MATURE NA GIMNAZIJI V STIČNI

1931, kot oni iz l. 1937.

Od tistih, ki smo hodili peš, je moral marsikateri zjutraj še pomagati v hlevu, pri košnji ipd. Pri internatih pa se nam je najbolj vtisnil v spomin čas, ko je Italija nekaj grozila Jugoslaviji in je neka zunanja drhal sredi noči vdrla v spalnico invalidnega opata, ga iz prvega nadstropja spehala na dvorišče in zahtevala od njega, da »na slovenski zemlji« podpiše izjavo proti Italiji in Vatikanu. To so gledali tudi internatari in eden od njih je glasno kritiziral: »Tako so s Slovenci delali italijanski fašisti!« Ali mu je kdo zaradi te pripombe zaploskal, ne vem, vem pa, da je bil drugo jutro zarana izključen iz internata in iz šole. »O tempora, o mores!« bi rekli stari Rimljani.

Od vseh sošolcev so bili najbolj aktivni vlakarji, kot smo rekli tistim, ki so se v šolo vozili z vlakom. Posebno je to veljalo za tiste iz trebanjske smeri. V samostanskem gozdu med Ivančno Gorico in Marofom so si na gostih, visokih smrekah kakih 6m od tal uredili nekakšno dobro zamaskirano in težko dostopno lovsko čuvajnico, v kateri so tisti, ki se jim kak dan ni ravno dalo iti v šolo, udobno čakali na popoldanski vlak proti domu. Včasih je kdo od vlakarjev imel tudi težave z domačo nalogo: ali je bila pretežka ali pa jo je pozabil napisati. Prepisovali oz. pisali so jih kar med hojo. Eden je nosil odprt zvezek z rešeno nalogo, drugi je prepisoval, tretji pa nosil črnilnik in so tako hiteli iz Ivančne Gorice proti Stični.

Letošnji jubilarji smo bili kar pet let najvišji razred na šoli. Gimnazija se je namreč iz nižje spreminjala v višjo postopoma, vsako leto en razred več. Imeli smo odlične profesorje, ki nas niso samo učili, ampak tudi vzgajali. Do neke mere tudi ne čisto v skladu z uradnimi navodili. Za predvojaško vzgojo nas je n.pr. imel dr. Emil Hrovat, bivši asistent na filozofski fakulteti v Ljubljani. Prirodopis nas je učil znani naravoslovec prof. Miran Vardjan, ki je bil hkrati tudi naš ravnatelj. Vedno nas je spraševal po štiri ali pet skupaj. Nekoč sem bil pred tablo na petem mestu, tema pa

je bil morski konjiček. Ko je vsak od ostalih štiri o tem konjičku že nekaj povedal, mi je prof. Vardjan rekel, naj, kar niso drugi, o njem povem jaz. Nastala pa je težava, ker o morskem konjičku ne bi vedel kaj dosti povedati, tudi ko bi bil prvi na vrsti. Risanje nas je poleg drugih učila tudi znana slikarka Tinca Stegovec. Za matematiko, fiziko in ruščino, dokler je zaradi prepisa Jugoslavije s Sovjetsko zvezo niso ukinili, nas je imel upokojeni rudarski inženir Witold Biskupsky, Poljak in bivši direktor slovenskih rudnikov. Naš razrednik in profesor francoščine je bil Niko Košir, znani pisatelj in prevajalec, ki je do tedaj delal v uredništvu Slovenskega poročevalca v Ljubljani. Ko pa je nekaj po svoje povedal ali napisal, so ga poslali za profesorja na gimnazijo v Stično, ki je bila za Ljubljancane nekaj podobnega kot za Ruse Sibirija. Ko sem ga nekoč, proti koncu gimnazije, vprašal, kaj misli, ko bi šel študirat za novinarja, me je odločno zavrnil: »To je tako, kot da bi šli študirat za pčestnico.«

O prvi maturi v Stični časopisi niso pisali ravno dobro. Da nismo pokazali Bog ve kajega znanja, da ... Vendar se je kasneje izkazalo, da so se motili. Ena od tedanjih maturantk je postala članica CK ZKS in ljubljanska županja, en maturant je bil direktor časopisa Borba v Beogradu, glavni pri Delu in svetovalec predsednika države, eden je duhovnik, eden je zdravnik itd.

Ko bi l. 1945 tedanji politiki, kakršnikoli so že bili in karkoli so ljudje mislili in še mislijo o njih, ne ustanovili

stiške gimnazije, čeprav na današnji prašičji farmi na Marofu, ter ko bi se ravnatelj, profesorji in (lokalni) politiki vztrajno in trdo ne zavzemali za njen razvoj, bi letos mnogi od nas ne praznovali 50. obletnice mature in tudi 50. generacije maturantov v ivanški občini bi ne bilo. Stična z bližnj in daljno okolico je bila tedaj zaradi vojne in tudi sicer eno najbolj prizadetih in revnih področij na Slovenskem.

Naj za zaključek izkoristim priložnost in se v imenu jubilarntov še enkrat zahvalim ravnatelju srednje šole Milanu Jevnikarju za prijazno povabilo na srečanje z letošnjo generacijo maturantov in za prisrčen sprejem v novi šoli, o kateri pred petdesetimi leti še sanjati nismo mogli.

M. Prijatelj

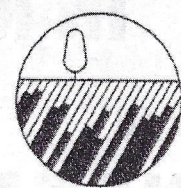
Že precej pozno poročamo o letošnjem pomembnem dogodku v ivanški občini, a saj je znano: bolje prepozno kot nikoli. Gre za 50. obletnico prve mature na gimnaziji v Stični in hkrati za 50. matura na ivanški Srednji šoli Josipa Jurčiča kot naslednici stiške gimnazije. Natančno pred pol stoletja je bila na stiški gimnaziji prva velika matura, kot smo jo takrat imenovali – obstajala je namreč tudi mala po 3. razredu osemletne gimnazije – hkrati pa je letos minilo tudi natančno 60 let od ustanovitve te gimnazije l. 1945.

Gimnazija, in sicer t.i. nižja, je bila ustanovljena takoj po vojni, domovala pa je kar na Marofu, kjer je danes prašičja farma. Letošnji zlati maturantje pa smo začeli hoditi v gimnazijo l. 1947, ko se je z Marofa že preselila v prazne prostore starodavnega stiškega samostana; skupaj z njo se je tam naselil tudi internat za bolj oddaljene dijake. Nato se je gimnazija preselila v nove prostore med Ivančno Gorico in Stično, kjer je bivala skupaj z Osnovno šolo Stična. Lani pa se je osnovna šola odselila v svoje prostore. Veliko se je torej v zadnjih 60 letih zgodilo na šolskem področju Stične in Ivančne Gorice, kar pa več ali manj vsi bralci Klasja dobro poznajo.

Stiška /podivanska gimnazija/ srednja šola je torej skoraj natančno na sredini med Ljubljano in Novim mestom edina taka šola. Zelo je pomembna tudi danes, ko gre za razvi-

to okolje, a moram reči, da je bila še mnogo bolj potrebna v naših časih, ko v bližnji in daljni okolici ni bilo ne denarja ne prometnih zvez, da bi lahko mladina po osnovni šoli nadaljevala z izobraževanjem. V Stično smo mnogi hodili peš, tudi iz n.pr. Čagošč, Temenice ali celo Sobrač, če se omejim samo na vzhodno smer, hodili vsak dan, pa naj je bilo snega do kolena in čez ali pa nas je žgala neznosna vročina. Dobro smo se utrdili za nadaljnje življenje. Drugi so se vozili z vlakom od Grosupljega in od Trebnjega, še bolj oddaljeni pa so bivali v internatu. Kot pravljica se nam je zdelo, ko smo včasih brali, da se v Ameriki in še kje po svetu dijaki v šolo vozijo z motorji ali jih vozijo celo z avtomobili. Med stiškimi dijaki so bili takrat celo kolesarji zelo zelo redki.

Vsi skupaj z učitelji in profesorji smo bili od konca vojne dalje »tovariši«. V osnovni šoli je zadostovalo, da smo učiteljci rekli tovarišica, v gimnaziji pa smo oz. bi morali dodajati še naziv profesor, kar pa se nam, ki smo bili navajeni tovarišic, ni vedno povsem posrečilo. Nekateri profesorji na to niso bili občutljivi, drugi pa zelo. »Nisva krav skupaj pasla!« se je razjezila profesorica slovenščine, ko ji je včasih kdo rekel samo tovarišica. Dokler je ni eden od malo starejših in malo bolj predrznih dijakov zavrnil: »O, skupaj že skupaj. Samo ne istočasno.« Zaradi prekinitve šole med vojno smo bili skupaj v razredu tako tisti, rojeni l.

Zavod za prostorsko,
komunalno in
stanovanjsko urejanje
Grosuplje, d.o.o.

**PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA
ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA
OBJEKTA**

vam nudimo:

- izdelavo "urbanističnega dela" posebnega dela projekta
 - lokacijska dokumentacija po starih predpisih
 - izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov
 - pridobitev gradbenega dovoljenja
- Najdete nas na
Taborski cesti 3 v Grosuplju
in po telefonu
(01) 781-03-20 ali (01) 781-03-28

NAŠA KNJIŽNICA MED POČITNICAMI

MED POČITNICAMI SMO UREDILI IZPOSOJEVALIŠČE V STIČNI

Med počitnicami smo knjižničarji v sodelovanju s Krajevno skupnostjo Stična spet usposobili za izposojlo knjižnico v Stični. Izposojevališčem, kot strokovno poimenujemo manjše knjižnice, ki so v Višnji Gori, na Krki in v Šentvidu, se je torej pridružilo tudi stiško. Knjige so računalniško obdelane v sistemu COBISS, spadajo v knjižnični sistem Knjižnice Grosuplje in gravitirajo na knjižnično enoto v Ivančni Gorici. Izposojevališče v Stični bo odprto vsak četrtek od 13. do 15. ure. Knjižnico najdete v bivših prostorih krajevnne skupnosti.

ODPRTOST IN LOKACIJE KNJIŽNIC

Hkrati še obvestilo o odprtosti drugih izposojevališč:

- Tudi v Višnji Gori je knjižnica odprta vsak četrtek od 13. do 15. ure. Knjižnica je v prostorih mestne hiše.
- Od 16. do 18. ure sta ob četrtkih odprti izposojevališči v Šentvidu in na Krki. V Šentvidu je knjižnica nad gostilno Na klancu, na Krki pa v Družbenem domu.
- Knjižnica v Ivančni Gorici je odprta vsak dan od 9. do 19. ure, ob četrtkih do dveh, ob sobotah od 8. do 13. ure.

PIKA NOGAVIČKA V KNJIŽNICI

Med počitnicami smo organizirali dopoldanske dejavnosti za otroke. V knjižnici smo v nekaj letih razvili poseben model knjižne in knjižnične vzgoje, ki ga izvajamo med obiski vrtčevih in šolskih skupin. Učni model smo nadgradili z obiskom knjižne junakinje Pike Nogavičke, ki se odloči vpisati v knjižnico in jo spoznati. Vse skupaj smo zavili v počitniški paket z animiranjem otrok pred prihodom Pike Nogavičke ter pospremili s povabilom v knjižnico. Otroci so si lahko ogledovali knjige, se igrali z igralnimi knjigami in se lahko tudi vpisali. Pri izvedbi smo se naslonili tudi na slikanico Pika v knjižnici Tilke Jamnik in songe Stena Vilarja, ki sta oba prijazno odstopila avtorstvo. Izkazalo se je za dobro formulo, otroci so se neskončno zabavali in s Piko naučili, kako se vpiše v knjižnico ter zakaj je v življenju dobro in zabavno biti raziskovalec. Dejavnost se je po nekaterih knjižnicah s treh ur zavlekla tudi v četrto, kar pove dovolj o uspehu naše počitniške dejavnosti.

PRIPOVED O STAVBI, KJER SEDAJ DOMUJE STIŠKO IZPOSOJEVALIŠČE KNJIG

Nekatere naših knjižnic so v stavbah z zanimivimi zgodbicami. Ko urejamo knjižnice, nemalokrat pride blizu kak domačin in obuja spomine. Tako se je zgodilo tudi tokrat. Malo za hec in malo za res smo ob ponovnem zagonu izposojevališča v Stični poprosili domačina Toneta, da zgodbo zapiše.

Stavba, v kateri je zdaj knjižnica v Stični, ima zelo pestro zgodovino. Prostor (zemljišče), na katerem stoji, je občini podaril samostan Stična – opat Avgustin Kastelec. Stavbo je gradila občina Stična, dograjena in odprta je bila leta 1938. V spodnjih prostorih so bile pisarne in garaža za gasilce. Zadnja soba knjižnice je bila pregrajena z zidom. Mali prostor s samo enim malim zamreženim oknom pod stropom je bil občinski zapor. V tistih časih je država predpisala, da mora imeti občina tudi zapor. Med II. svetovno vojno in nekaj časa po njej so bile v prostorih knjižnice tudi pisarne, potem pa stanovanja, kjer sta stanovali Malka Cirkvenčič, za njo pa Dragica Lipušček; kasneje so bili tu prostori krajevnne skupnosti, društva upokojencev Stična in pevske vaje moškega pevskega zbora Stična.

V nadstropju je pred vojno in med njo stanovala tudi pesnica in učiteljica Vida Taufer.

Med drugo svetovno vojno se je v tej stavbi, v nedeljo, 27. avgusta 1944, zgodilo nekaj zanimivega. Dan pred omenjeno nedeljo so se partizani oglasili v Dolenjih Praprečah pri Katarini Grmovšek, da bi njeni hčeri, Marija in Boža, odnesli 6 kg težak paket v Stično. V paketu je bil eksploziv, vendar dekleti tega nista vedeli. Odnegli in izročili naj bi ga domobranskemu majorju Kržiču. Okoli devete ure sta prinesli paket v Stično, vendar majorja ni bilo, zato je paket sprejel poročnik Drago Bano in ga tudi odprl. Sledila je eksplozija, ki je porušila eno tretjino stavbe in ubila vse ljudi, ki so bili takrat v pisarni. To se je zgodilo v pritličju v sobi na severni strani stavbe. Po koncu vojne so porušeni del stavbe na novo sezidali. /Tone Zaletel/

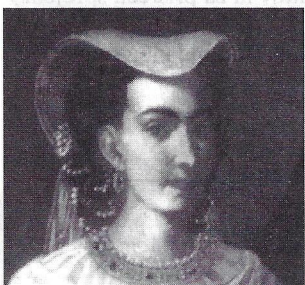

UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE IVANČNA GORICA

vabi

svoje člane in vse, ki želijo zrela leta preživeti aktivno, v torek, 4. oktobra 2005, ob 9. uri v Kulturni dom Ivančna Gorica na svečani začetek novega »študijskega leta«.

Za dejavno in polno življenje starejših!

VIRIDA VISCONTI IN NJEN ČAS

9. DEL

VIRIDINA SMRT

Leto Viridine smrti ni natančno znano. Nekateri menijo, da je umrla kasneje, vendar se njeno ime po letu 1404 ne omenja več. Zato mnogi zgodovinarji sklepajo, da ni verjetno, da bi živel še po letu 1404. Pokopali so jo, v skladu z njeno željo, v Stični. Menijo, da je bila najprej pokopana v cerkvi sv. Katarine, katere temelje so odkopali pred leti. Ta cerkev je bila pravzaprav pokopališka kapela, kjer so pokopavali samostanske dobrotnike, člane vplivnih plemiških družin. V času turških vpadov, ko so po odloku deželne kneza morali vsi poskrbeti za utrjeno obrambno obzidje, so Virido prekopali in položili k večnemu počitku v samostanski cerkvi. Danes nas nanjo spominja samo plošča z grbom Viscontijev, ki pa je le del nekdanjega nagrobnika. Nagrobniki plemenitih pokojnikov, ki so bili pokopani v cerkvi sv. Katarine, so bili razbiti in onečaščeni

med številnimi turškimi vdori in ropanji. Stiški samostan je bil večkrat poškodovan in oropan, menihi pa odpeljani v sužnost.

ERNEST ŽELEZNI – MOŽ S PRAVIM IMENOM

Viridina starejša sinova Viljem in Leopold sta umrla komaj tridesletna. Ker nista imela naslednikov, jima je sledil mlajši brat Ernest, ki je bil ob očetovi smrti l. 1386 star komaj devet let. Ko je postal deželni knez Koroške, Kranjske in Štajerske, je imel 26 let. Zgodovina mu je dala vzdevek Železni. Vlada je 22 let (1402–1424) in v tem obdobju sta v dednih deželah vladala mir in blagostanje. Kot poročajo viri, je bil Ernest temnopolt in živahnega, italijanskega temperamenta, kar je podedoval po svojih milanskih prednikih. Poiskal si je sebi primerno nevesto.

Šel je daleč na vzhod, v Prusijo in na obale Baltika. Prva žena Margareta Pomorjanska mu je kmalu umrla. Zato pa je bila druga žena Cimbura Mazovska, iz znane poljsko-rusko-litvanske družine, toliko bolj ustrežna. Kot o njej pišejo sočasni viri, je bila izredno telesno močna in vzdržljiva. Baje je samo s prsti drobila lesnike in orehe in s pritiskom prstov potisnila žebelj v leseno desko. Dokaz, da je bila telesno vzdržljiva, je dejstvo, da je Ernestu rodila 9 otrok, od katerih so nekateri dosegli zavirljivo starost.

ERNEST SE DA USTOLIČITI NA GOSPOSVETSKEM POLJU

Kot smo že omenili, je deželni knez vsaj enkrat letno moral priti s svojega dvora v Gradcu in kasneje na Dunaju in od deželnih stanov sprejeti t.i. dedni poklon. To je bila slovesnost, med katero je deželni knez sprejel vazalno prisego plemstva in jim potrdil deželne privilegije, kajti vsaka od dednih dežel je imela svoje poseb-

nosti in svojo, danes bi rekli, ustavo. Ernest Železni je bil zadnji deželni knez, ki se je l. 1414 dal ustoličiti po starodavnem karantanskem običaju na Gosposvetskem polju.

Njegov najstarejši sin Friderik, torej vnuk gospe Viride s Pristave, je dokončno utrdil premoč Habsburžanov. Čeprav je imel sprva dvor v Gradcu in čeprav so ga Dunajčani gledali postrani, saj so ga imeli za »Štajerca«, mu je uspelo, da je 1442 postal nemški kralj in se po vzoru Karla Velikega dal okronati v Achnu, deset let kasneje, 1452, pa v Rimu za rimsko-nemškega cesarja. Odslej so Habs-

buržani obvladovali srednjeevropski prostor in širili svoj politični vpliv v Evropi. Friderik je ostal našim deželam še posebej zvest. 1461 je ustanovil ljubljansko škofijo in našemu etničnemu prostoru zagotovil tudi enotno cerkveno oblast. Kot moderen vladar je obvladal deželne jezike svojega cesarstva, in kot pričajo viri, govoril in razumel tudi slovensko.

To pa so že druge zgodbe, ki govore o drugačnih časih in drugačnih ljudeh, kot so bili tisti, o katerih je spregovorila naša nadaljevalka.

M. A. Ficko

Ustoličevanje koroških vojvod na Gosposvetskem polju.

Že celo poletje lahko obiskovalci kraja Krka uživajo v glasbi, gledaliških, uličnih in lutkovnih predstavah ter na delavnica za otroke. Program festivala je raznolik in namenjen najširšemu občinstvu, od otrok in mladostnikov do odraslih, vse prireditve pa potekajo v bližini izvira reke Krke in na okoliških turističnih kmetijah. Širok spekter glasbenih in gledaliških dogodkov ponuja priznana imena z domačih in tujih odrov.

TREBOG / koncert irske glasbe

petek, 16. september ob 20. uri – Poltarica/Gradiček

Glasbeniki:

Malcolm Wray (vokal, irski bazuki, kitara)

Ian Stevenson (vokal, irska mandolina, kitara, bodhran)

David Cousineau (vokal, violina, harmonika, dude)

Ian in Malcolm sta 32 let zbiralala pesmi in melodije po vaseh Irske in Škotske, David pa je v program vnesel pridih jugozahoda Francije. Na nastopih obrazložijo pomen vsake pesmi posebej, tako da lahko govorimo o etnološkem dogodku in ne samo o koncertu. David očara tudi z igranjem na instrumente, narejene iz odpadkov. Vsekakor koncert skupine Trebog ni le dober žur, temveč doživetje približevanja drugi evropski kulturi. Trebog so glasbeni vagabundi, ki križarijo po svetu in budijo veselje do glasbe tudi v srcih najbolj zagrenjenih posameznikov.

Za koncert je treba odšteti 200 tolarjev.

ORLEK / koncert

sobota, 24. september ob 20. uri – Družbeni center Krka

Glasbeniki:

Vlado Poredoš (vokal, kitara)

Jure Tori (harmonika, klaviature)

Bojan Bergant (kitara)

Matej Fele (kitara)

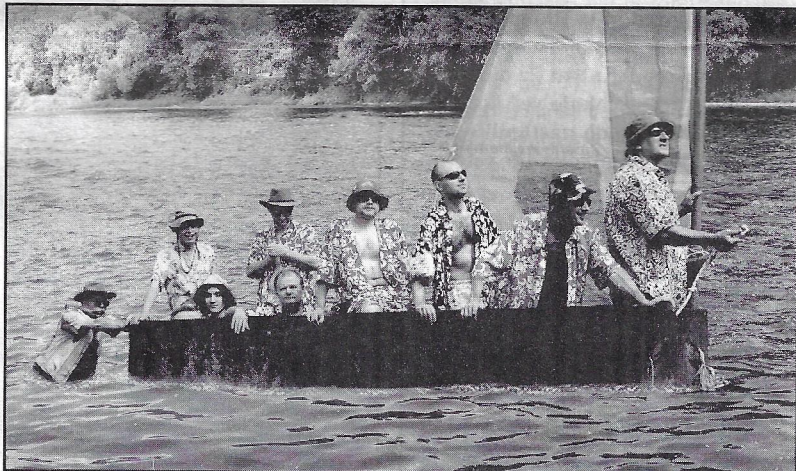
Sašo Marn (bobni)

Mitja Tori (bas kitara)

Miran Mars (saksofon)

Ečo Matko (pozavna)

Janez Tori (trobenta)

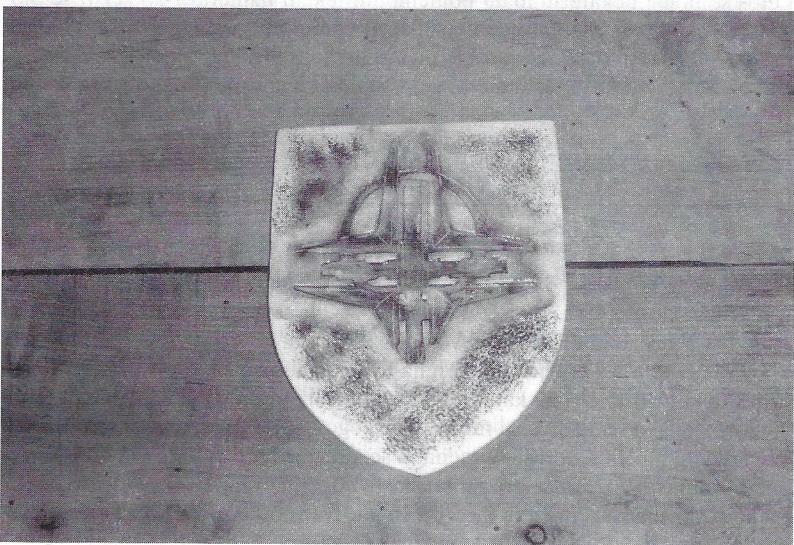

Glasba skupine Orlek je mešanica rock'n'rolla, nekakšen «folk punk polka rock», pestra instrumentalna zasedba pa jih uvršča v etno folk glasbo s socialno-humorno obarvanimi besedili. Za svoje delo so prejeli že več nagrad in nastopili na festivalih doma in v tujini (Nemčija, Poljska, Madžarska, Avstrija, Bosna, Makedonija, Avstralija, Nova Zelandija in ZDA).

Za koncert je treba odšteti 1.000 tolarjev.

Podrobnejši opis Festivala Krka, prireditev in lokacij je na spletni strani www.festivalkrka.si.

RAZSTAVA NA SEDEŽU NATO

Eden izmed razstavljenih eksponatov Marjete Baša na bruseljski razstavi.

O oblikovalki Marjeti Baša s Kala pri Ambrusu smo v našem časniku že pisali. Tokrat bi radi na kratko predstavili razstavo njenih umetniško oblikovanih izdelkov na sedežu NATO v Bruslju. Priprave na imenitni dogodek so trajale vse leto. Ljubiteljska umetnica je najprej dobila povabilo, naj pošlje fotografije svojih izdelkov. Ti so bili organizatorjem kulturne dejavnosti očitno všeč, saj je glavni animator za kulturo Alex Dewaele osebno prišel na pogovor v Slovenijo. Z našo snovalko sta se dogovorila za oblikovanje petintridesetih izdelkov, ki so se oblikovno nanašali na znane simbole te najpomembnejše vojaške organizacije na svetu. Umetnica jih je izdelala pretežno iz gline, le manjši dodatki so iz lesa in kovin. Slovesne-

DOMOZNANSKA GALERIJA

UTRJUJEMO SVOJ ZGODOVINSKI SPOMIN IN SE PREDSTAVLJAMO ŠIRŠEMU OKOLJU

Po dobrem desetletju tudi naša občina odrašča, zato je čas, da njene "v trajni spomin zapisane" občane nekoliko temeljiteje predstavimo v dokumentarni obliki. V naslednji številki našega Klasja uvajamo novo stran DOMOZNANSKA GALERIJA. V njej bomo vselej v približno enakem obsegu predstavljali znamenite, pomembne ali posebej zanimive može in žene, ki so se tu rodili ali nekaj časa živeli in delovali. V zgoščenih in zanimivi poljudnoznanstveni obliki bomo osvežili naše poznavanje njihovega življenja in dela, jih vključili v naš zgodovinski spomin in jih predstavili širši javnosti. Ker imamo v mislih ljudi, ki so ustvarili trajno veljavne dosežke na različnih področjih, bomo pri njihovem izboru seveda primerno strogi in temeljiti. Galerija portretov je zasnovana domoznansko enciklopedično, vendar nočemo biti togi in vezani na strogo kronologijo, abecedni geslovnik ali tematske delitve. Predstavitve se bodo vrstile sicer premišljeno, vendar sproščeno. Tako bomo postopoma osvetlili naše pomembnejše umetnike (književnike, likovnike, glasbenike idr.), znanstvenike in strokovnjake na različnih področjih, gospodarstvenike, politike, športnike in druge, ki so zapustili trajne sledi v domačem, celotnem slovenskem in večkrat tudi mednarodnem prostoru.

VSEBINSKA IN OBLIKOVNA PODOBA PREDSTAVITEV

Članki bodo opremljeni tudi z dokumentarnim gradivom: osebnimi portreti (če so ohranjeni), fotografijami lokacij, reprodukcijami dokumentov, knjig, člankov ipd. Še živčih in delujočih ustvarjalcev ne bomo vključevali – z njimi se v našem časopisu lahko srečujemo na druge načine, npr. z intervjuji, jubilejnimi članki ipd. Prepričani smo, da boste naši bralci z veseljem in zanimanjem sledili našim zgodbam ali celo opozorili na morda prezrte, ki bi si zaslužili predstavitev. Seveda bo med njimi precej takih, ki so se že uvrstili v slovensko kulturno zgodovino, vendar tudi malo ali skoraj neznanih, ki prav tako zaslužijo svoje mesto v njej. DOMOZNANSKO GALERIJO boste našli vselej na isti strani Klasja, morda si jo boste celo shranili v svojo arhivsko mapo, h kateri se boste vračali, kadar boste potrebovali podatke zase ali za svoje šolarje, dijake in študente.

DOMOZNANSKA KNJIGA OBČINE IVANČNA GORICA

Ob posameznih člankih bomo skušali zbrati več gradiva, kot ga bomo lahko objavili sproti. Pri tem računamo poleg arhivskih in knjižničnih virov tudi na "skrite zasebne zaklade" naših bralcev, zbiralcev, raziskovalcev in poznavalcev različnih področij, na katerih so se odlikovali posamezniki. Tako bo lahko nastala tudi obsežnejša in temeljitejša domoznanska knjiga naše občine ali postopoma tudi lokalna knjižna zbirka, na katero bomo lahko ponosni. Vanjo bo treba vključiti tudi osvetlitve pomembnih zgodovinskih dogodkov, obdelati naše naravne danosti ter posebnosti in še kaj. Gotovo bomo imeli pri njenem nastanku tudi organizacijsko in finančno pomoč naše občinske uprave in njenih svetnikov.

Toda pustimo času čas. Začnimo s članki, ki jih bodo sproti pisali že znani in novi sodelavci za DOMOZNANSKO GALERIJO, ki jo bo urejal dr. Mihael Glavan. Informacije, predloge in druga koristna sporočila, ki so povezana z domoznansko stranjo, lahko pošiljate na uredništvo Klasja ali neposredno uredniku (mihael.glavan@gmail.com).

Zaradi strogih vojaških predpisov avtorica razstave ni smela uporabljati fotografskega aparata, s katerim bi ovekovečila svoj nastop v Bruslju. Dovolili pa so ji spominski posnetek pred sedežem vojaškega urada, kjer stoji njihov zaščitni znak. Ta simbolično izraža tri med seboj povezane življenjske sestavine: skupnost, znanost in varnost. Na sliki je med drugimi lepo vidna tudi slovenska zastava.

ga odprtja razstave, bilo je 8. avgusta letošnjega leta, se je udeležila tudi naša oblikovalka in bila lepo sprejeta. Bila je med prvimi iz Slovenije, ki so popestrili kulturno dogajanje v nastajajoči evropski prestolnici.

Sicer pa naša umetnica najraje ob-

likuje motive z osrednje Dolenjske, predvsem simbole iz naše preteklosti, zato pričakujemo, da bo s svojimi izdelki kdaj popestrila tudi kulturne dogodke v naši občini.

L. Sever

V BLATU GOR IN DOL

Zadnjo avgustovsko nedeljo je v Dolini pod Kalom v organizaciji Avto-moto društva Šentvid pri Stični potekala sedma letošnja dirka državnega prvenstva v motokrosu. Dež, ki je dodobra namočil sicer dobro pripravljeno progo že v soboto popoldan, je krojil potek dirke tudi v nedeljo. Kljub temu pa spektakel ni izostal in približno 1500 gledalcev je lahko uživalo v atraktivnih voznjeh tekmovalcev v razredih 125 ccm in open. Tekmovanje so s svojo navzočnostjo še dodatno popestrili nekateri najboljši hrvaški maotokrosisti, pa po en predstavnik Avstrije in Bolgarije.

Damjan Smrekar, AMD Šentvid pri Stični.

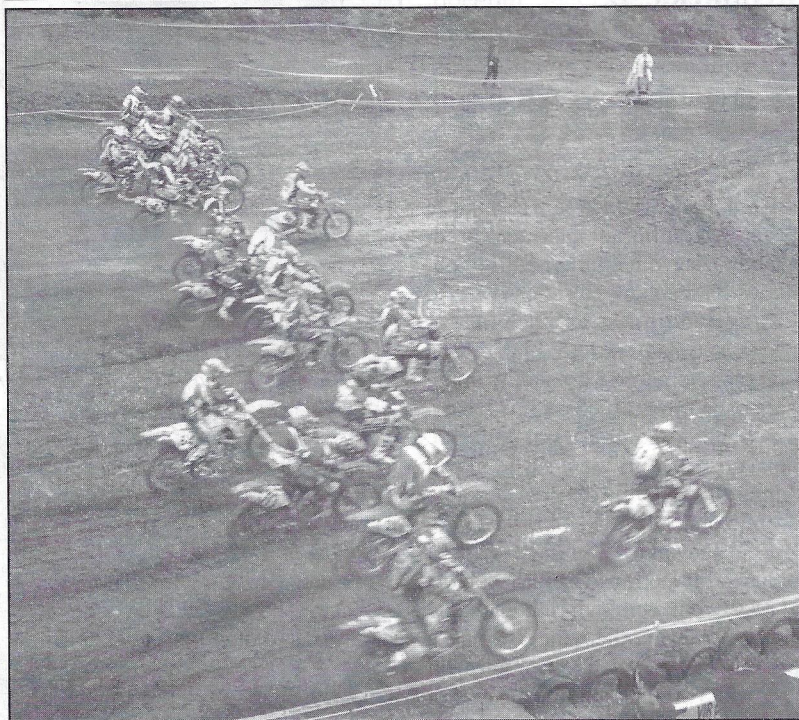
Oči domačih ljubiteljev motokrosa so bile uprte v dogajanje v kategoriji 125 ccm, kjer je član domačega društva Damjan Smrekar z najhitrejšim časom uradnega treninga vzbujal bil osode apetite. Potek prve vožnje je bil ugoden, saj je bil Smrekar brez večjih težav odlični drugi za Rokom Cajzecom (MK Zai Gic Racing Team), sicer vodilnim v skupni razvrstitvi državnega prvenstva. Ob odsotnosti poškodovanega Klemena Porente je bil poleg Smrekarja edini predstavnik AMD Šentvid še Jure Kavšek, ki pa je prvo vožnjo zaključil z odstopom. Skupaj prve vožnje zaradi težkih pogojev ni končalo 10 tekmovalcev. No, gledalci, predvsem domačini, pa so z zanimanjem spremljali tudi nastopa Boruta in Tadeja Koščaka, člana MK Mitas Fortuna Trebnje. Solidni nastopi v tekmovalstvu za Pokal Akrapovič so ju spodbudili, da po mnogih letih spet nastopita na dirki državnega prvenstva. V težkih razmerah, ki so to nedeljo vladale v Dolini pod Kalom, sta se dobro znašla, zlasti starejši Borut je v prvi vožnji presenetil z odličnim četrtim mestom, Tadej pa je bil deseti. Na koncu sta bila Borut šesti, Tadej pa deveti.

Da je tudi motokros kot večina športnih panog prava loterija, je dokazala druga vožnja. Potem ko je zmagovalec prve vožnje Rok Cajzek padel v prvem ovinku, Smrekarju pa se štart tudi ni posrečil najbolje, se je razmerje moči povsem spremenilo. Kljub temu je bil Smrekar nekaj mest pred Cajzecom, kar mu je omogočilo ugoden razplet dirke, saj so tisti najboljši v drugi vožnji imeli slaba izhodišča iz prve vožnje. Nekaj krogov pred koncem je Smrekarju celo kazalo, da bo osvojil prvo zmago v karieri. Potem pa nesrečne minute, ko mu je padec preprečil vidnejšo uvrstitev in zmanjkalo je tudi za stopničke. Cajzecu je še eno četrto mesto zadostovalo za skupno zmago na dirki, Smrekar pa je bil z enim drugim in enim petim mestom na koncu skupno četrti. Drugo mesto je pripadlo lansnemu hrvaškemu podprvaku v tem razredu Marku Leljaku, tretje pa Klemenu Gerčarju (AMD Sitar Dunlop Racing). Jure Kavšek je s 14. mestom v drugi vožnji le osvojil 2 točki na dirki. Damjanu Smrekarju v skupni razvrstitvi sicer kaže zelo dobro, trenutno je tretji, s kar nekaj točkami pred-

nosti pred zasledovalci, zagotovo pa drži, da je to njegova najuspešnejša sezona v karieri.

Tudi dogajanje v kategoriji open (250 do 650 ccm) je postreglo z zanimivim razpletom, kljub temu da je bila tu dvojna zmaga Saše Kraglja (AMD Feroda Celje) čista kot solza. V obeh voznjeh namreč je na štartu izstrelil kot iz topa in nihče mu ni mogel slediti. V prvi vožnji je bil le drugouvrščen Miha Špindler (AMD Sitar Racing team) v istem krogu, vsi ostali pa so zaostajali za krog in več. V drugi vožnji mu je bližje sledil najboljši hrvaški motokrosist Nenad Šipek, ki je na koncu osvojil skupno drugo mesto. A bolj kot to je bil v ospredju navidezni dvoboj med Kragljem in Jakom Možetom (Može Racing Team).

Teden dni pred člansko dirko državnega prvenstva je AMD Šentvid organiziralo tudi dirko podmladka za državno prvenstvo. V treh kategorijah je nastopilo 16 mladih tekmovalcev, starih od 6 do 13 let. Izjemen dosežek je uspel Luki Kutnarju (AMD Šentvid pri Stični), ki je v kategoriji 65 ccm prepričljivo osvojil dvojno zmago in se tako prvič v karieri povzpел na vrh zmagovalnega odra. Luka je imel na začetku letošnje sezone smolo s poškodbo, ob koncu pa je dokazal, da je zrel za prestop v višji tekmovalni razred prihodnje leto. Letos ga čakajo še zaključek državnega prvenstva in nekaj dirk Pokala Akrapovič.

Štart v kategoriji open.

Može je namreč teden dni pred dirko v Dolini pod Kalom, na dirki v Slovenj Gradcu, prešel v vodstvo v skupni razvrstitvi pred Kragljem, ki je na omenjeni dirki zabeležil dva odstopa. Mnogi trdijo, da se mu je s tem naslov državnega prvaka izmuznil iz rok, saj si je Može nabral zajetno število točk prednosti. V Dolini pod Kalom je Može odpeljal taktično in s četrtim in tretjim mestom izgubil minimalno število točk v primerjavi s Kragljem.

Kategorija open, ki je bila celo številčnejša kot kategorija 125 ccm, pa je bila zanimiva tudi za domače ljubitelje motokrosa. Po več kot 20 letih se je dirke za državno prvenstvo ponovno udeležil veteran Stane Pečjak, katerega ljubitelji dirk v Dolini pod Kalom dobro poznajo in se še spominjajo njegovih uspešnih tekmovalnih let za šentviško društvo. Stane je po letih premora spet sedel na »krosko« in ima letos za seboj že nekaj uspešnih nastopov v pokalu Akrapovič, nastop na tokratni dirki državnega prvenstva pa mu je prinesel 3 točke. Teh bi lahko bilo več, ko bi ne zamudil štarta prve vožnje, a kot je sam dejal, mu je prišlo to še bolj prav, saj ga je težka druga vožnja krepko izčrpala. Z mnogo več veteranskimi izkušnjami pa je tudi letos nastopil v Dolini pod Kalom še en veteran iz Šentvida, Andrej Rus (MK Mitas Fortuna Trebnje), ki je dosegel 15. in 13. mesto.

AMD Šentvid se ob uspešno izvedeni dirki zahvaljuje za pomoč in podporo vsem sponzorjem in donatorjem, vsi nastopi na tokratni dirki pa so odlična napoved in vabilo na zadnjo letošnjo dirko pokala Akrapovič, ki bo v Dolini pod Kalom 2. oktobra. AMD Šentvid pričakuje več kot 120 tekmovalcev, ki bodo nastopili v kategorijah od podmladka do veterana.

Matej Šteh

TONI VENCELJ 2. NA SP V GORSKEM TEKU

24. julija letos je bilo v francoskem mestu Caunteretes v Pirenejih izvedeno 2. svetovno prvenstvo v gorskem teku na daljši razdalji. Udeležila se ga je trojica slovenskih tekačev in dosegla izjemen uspeh. Toni Vencelj je osvojil sijajno 2. mesto, Mateja Šušteršič (tudi naša občanka iz Ivančne Gorice) je bila med dekleti tudi več kot odlična 5., Boštjan Hrovat pa je osvojil 22. mesto. Tekmovanja se je sicer udeležilo 664 tekačev in tekačic. Zmagovalec med moškimi je bil Nemec Helmut Schiessl s časom 3:59:47 (Toni je za njim zaostal 37 sekund), med dekleti pa Avstralka Emma Murray.

Proga je bila letos dolga 42 km, z višinsko razliko +2010 m. Najnižja točka proge je bila 890 metrov nad morjem, najvišja pa 2591 metrov. Za lažjo predstavo: proga je bila podobna, kot če bi tekli iz Bohinja mimo sedmerih jezer na Kredarico in nazaj. Toni je začel nekoliko bolj »previdno«, na 18. mestu, potem pa stopnjeval svoj tek in pridobil mesto za mestom, pri 24. kilometru je prišel na drugo, ki ga ni več izpustil iz rok. To je vsekakor izjemen rezultat, ki ga tudi sam ni pričakoval, saj mednarodne konkurence ni natančno poznal. Pred tekmovalcem si je (tako na začetku sezone kot na osnovi letošnjih zelo dobrih predhodnih rezultatov) zadal za cilj uvrstitev med 20 najboljših. Ta cilj je seveda z lahkoto dosegel in ga začel s srebrno medaljo, ki je obenem tudi prva slovenska posamična članska medalja na svetovnih prvenstvih v gorskih tekih (obstajajo SP v gorskem teku na daljši in krajši razdalji). Ta rezultat pa ni popolnoma presenetljiv, saj je Toni letos dosegel že nekaj vrhunskih rezultatov. Konec maja letos je bil v zelo vročem vremenu odlični 4. na cestnem maratonu v Radencih. Bil je najboljši Slovenec, pred njim so bili le trije Afričani. V začetku junija je tekel na gorskem maratonu čez Pohorje (Slovenj Gradec-Kope-Rogla-Maribor: 65 km!!) in zanesljivo zmagal s časom 4 ure 58 minut, s prednostjo 7 minut pred najbližjim zasledovalcem. Konec junija pa je tekel še na težkem cestnem maratonu Železna Kapla-Preddvor z višinsko razliko 600m. Dosegel je 2. mesto in zaostal za dobrih 20 sekund le za našim olimpijcem Romanom Kejžarjem.

Toni Vencelj (št. 662) skupaj z zmagovalcem Helmutom Schiesslom (št. 13).

Toni pravi, da mu na teh tekih ni bil primarni cilj dober rezultat, ampak predvsem priprava na SP. Očitno je formo odlično načrtoval. Pravi, da mu ta zvrst teka »leži«, saj bi za boljše rezultate na cestnih maratonih moral pridobiti nekaj hitrosti, medtem ko mu vzdržljivosti in moči za klanec ne manjka. Letos je prav zaradi SP nekoliko več treniral tek v klanec, treninge pa v večini izvajal na domačih hribovskih Gradišče in Pristava.

Letos se poleg nekaterih manj pomembnih tekem namerava udeležiti še Slovenskega alpskega maratona, ki bo 10. septembra in bo dolg 50 km, z višinsko razliko 1600 metrov, konec oktobra pa še Ljubljanskega maratona. Zanesljivo si lahko obetamo dobrih rezultatov, saj je Toni kot vino: starejši ko je, boljši je.

Simon Bregar

ODLIČEN ZAČETEK NOGOMETAŠIC

Kadetska ekipa ŽNK Livar je z zmago 4 : 1 začela sezono v 1. kadetski ligi. Prve žrtve Ivančank so bile igralkice iz Velenja. K izdatni zmagi je tri gole prispevala Maja Medved, enega pa je dodala Jana Retar. Klub bo 24. septembra pripravil turnir deklic do 12 let, na katerem bo sodelovala tudi domača ekipa. Vanjo se lahko vključijo vse deklice, ki rade brcajo žogo. Treninjski potekajo ob ponedeljkih, sredah in petkih ob 18h. Omenimo še, da se je na začetku avgusta v okviru praznovanja ob 30-letnici igranja ženskega nogometa zgodila tekma med ŽNK Livar in slovensko reprezentanco do 16 let. Ivančanke so bile zelo oslabiljene, kar so reprezentantke izkoristile in zmagale z 0 : 3.

Lojze Grčman

SEZONA JE PRED VRATI

Igralci SVIŠ-a nadaljujejo priprave na novo sezono, ki se nezadržno bliža. Sredi avgusta so se vijolični za konec tedna odpravili na Pokljuko, kjer je na svežem gorskem zraku treniralo 25 članov in mladincev. Kot je pod poveljstvom Gorazda Potočnika že običaj, njegovi varovanci pred začetkom tekmovanja odigrajo veliko pripravljalnih tekem. Med drugim so se udeležili tudi turnirja v Trstu. Ta je potekal dva dni. Članska ekipa SVIŠ-a je prvi dan (26. 8.) premagala Gorico Leasing in Mitol Sežano. Drugi dan so na turnir namesto članov odšli mladinci in premagali Buzel s 23 : 20 ter izgubili s prireditelji turnirja Pallamano Trieste 33 : 18. Na koncu so tako v konkurenci 5 ekip osvojili 2. mesto. 28. avgusta je v Trebnjem potekal močan turnir. Članska ekipa je v prvi tekmi tesno izgubila z domačini 23 : 20 ter nato v tekmi za tretje mesto premagala makedonski Metalurg. V finalu sta se pomerila Trimo in Tominčev Grasshopper, slavili pa so Trebanjci. Čeprav so minute na prijateljskih tekmah še vedno porazdeljene med vse igralce, se vseeno že vidijo obrisi najboljših ekip. Dino Bajram bo gotovo velika pridobitev za vijolične tako v obrambi kot v napadu. Je namreč močan in visok igralec, to pa sta ravno lastnosti, ki jih je SVIŠ iskal in potreboval. V vratih je

Tomaž Ojstršek dokazal, da bo lahko dostojno zamenjal poškodovanega Grma, na položaju levega zunanjega pa napreduje tudi Iztok Flisar.

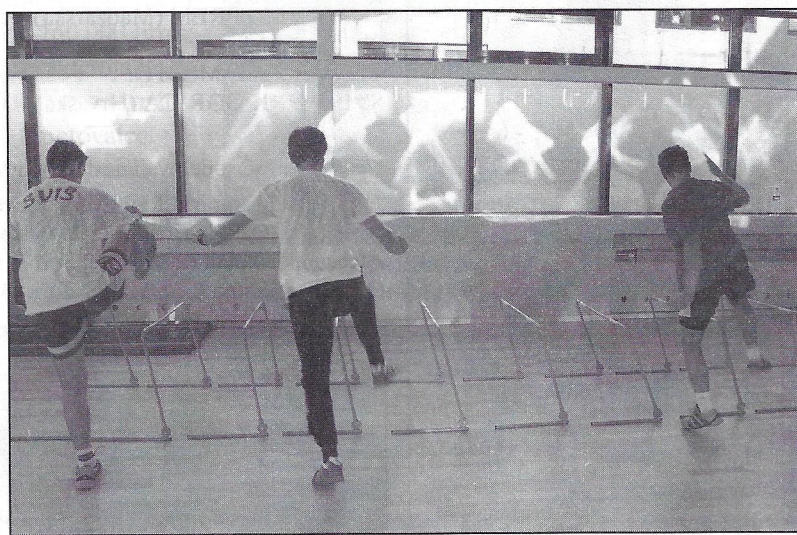
Ne smemo pa seveda pozabiti tudi na mlade, ki pridno vstavljajo svoje kamenčke v mozaik SVIŠ-eve igre. Tekmovanje v 1. B ligi se začne prvega oktobra, ko bodo igralci SVIŠ-a gostovali v Gorišnici, nato jih čaka pot v Veliko Nedeljo, tretji krog pa že prinaša domačo tekmo in lokalni derbi z Grosupljem.

Mladinska ekipa letnikov 87 in 88 se je udeležila turnirja Cell cup v Vez-

spremu. V konkurenci ekip iz Madžarske, Hrvaške, Nemčije in Slovenije je SVIŠ-ev podmladek osvojil 3. mesto.

Na turnirju so nastopili: Jaka Radič, Anton Svetin, Aleksander Polak, Matevž Potokar, Kristian Oven, Janez Svetin, Jure Tadina, Gašper Mamilović, David Čož, Ožbolt Kristan, Matej Potokar, Anže Erjavec, Matjaž Turk ter trener Marjan Potokar. Kot vsako leto so ekipo tudi tokrat spremljali številni starši.

Lojze Grčman

POGOVOR Z JAKO SEVERJEM

Jaka Sever, dosednji predsednik NK Livar, Stane Osterman, direktor podjetja Livar in Cvetka Furlan, v.d. predsednika NK Livar.

Dosednji predsednik nogometne sekcije, ki je na tem mestu vztrajal šest let, se poslavlja. Odstopil je zaradi pomanjkanja časa, ostaja pa v upravnem odboru kluba. V času njegove "vladavine" je Livar dosegel največje uspehe v svoji zgodovini, zato smo ga ob odhodu s predsedniškega stolčka poprosili za nekaj besed.

Kako gledate na svoje predsedniško obdobje in kdo vas je nadomestil?

Temu bi lahko rekli zgodba o uspehu. Ponosen sem na delo, ki smo ga opravili z upravnim odborom, na organizacijo kluba in na množičnost, ki smo si jo zastavili kot enega izmed najpomembnejših ciljev. Menim, da je naš največji dosežek ureditev kluba po merilih licenciranja. Izpolnjevamo namreč vse pogoje za nastopanje v drugi kot tudi v prvi ligi. Trenutno dolžnost predsednika opravlja Cvetka Furlan, verjetno pa bomo v klubu

opravili predčasne volitve, ki naj bi se zgodile okrog novega leta.

Kaj bi storili drugače, če na preteklost pogledate s sedanjega zornega kota?

O tem je težko govoriti. Mogoče bi člansko ekipo postavil nekoliko bolj na realna tla, predvsem glede plačil.

Vendar je bil tedaj takšen sistem v vsej Sloveniji in mi smo se mu prilagajali. Zdaj je stanje drugačno in treba se je zavedati, da je z drugo ligo vred nogomet na amaterski ravni. Gre za rekreacijo in udejstvovanje mladih brez profesionalnih zaslužkov. Podobno stanje je povsod, in če se to ne bo reševalo sistemsko, bo marsikateri klub v velikih težavah.

Kam lahko seže letošnja ekipa in kakšni so klubski cilji?

Jožeta Prelogarja poznam že dol-

go, mu zaupam in vem, da je tudi z mladimi igralci sposoben sestaviti zelo kvalitetno ekipo. Mislim, da smo lahko uspešni ob zaupanju v trenerje in igralce ter sprejetju novega režima plačevanja. Od letos dalje bodo igralci namreč nagrajeni sorazmerno z uspehi oz. točkovnim izkupičkom. Glede na vse omenjeno je naš cilj, ostati v zgornjem delu lestvice 2. SNL.

Veliko rezerv imate še v delu z mladimi ...

Imamo devet ekip, ki se jim bo v kratkem priključila še ena ženska. Cilj generalnega sponzorja, Občine in seveda tudi naš je, vključiti čim več mladih v nogomet. Podpiramo tudi šolanje trenerjev, pri katerih stremimo k temu, da bi bili čim bolj nogometno in tudi pedagoško izobraženi.

Ekipa Livarja sezone sicer ni začela najbolje, saj je v prvih treh krogih nanizala tri zaporedne poraze. Od Ivančanov sta bila najprej boljša Aluminij in Dravinja, posebej boleč pa je bil tretji poraz z Krškimi. Na omenjeni domači tekmi so bili livarji boljši, povedli, si nato pripravili še kopico priložnosti, a niso zadeli. Po izključitvi Bracoviča se je zgodil neverjeten preobrat. V treh minutah so livarji dobili tri gole ter tik pred koncem še enega. Do prve točke so se Ivančani dokopali šele v četrtem krogu, ko so na gostovanju remizirali s Senčurjem. Kljub vsemu pa igra Livarja ni tako slaba, kot bi sodili po rezultatih. Jože Prelogar je znan kot velik borec in gotovo bo svoje fante popeljal v boljše čase. K temu naj bi pripomogla tudi Željko Mitraković in Klemen Bingo, ki sta okrepila Ivančane.

Lojze Grčman

1. KREVSOV TEK PO KRIŠKO-POLŽEVSKI PLANOTI

sta organizirali turistični društvi Višnja Gora in Polzevo, ki delujeta na območju Krajevne skupnosti Višnja Gora.

Pobuda o teku se je porodila med vodstvenimi člani TD Polzevo, po uspešnih smučarskih tekmah v letu 2005 na Polževem.

Pobuda o imenovanju teka pa se je porodila v TD Višnja Gora, kajti Ive Krevs je bil vrhunski tekmovalac in krajan Višnje Gore.

Poimenovanje teka: IVE KREVS je bil domačin Višnje Gore, rojen leta 1912. S šestnajstimi leti se je začel ukvarjati s tekom. V svoji desetletni karieri je sodeloval in zmagoval povsod po domovini in tujini. Naj naštejemo nekaj njegovih najboljših dosežkov:

- leta 1929 je pritekel na 1. mesto v štafeti;
- leta 1932 je na Balkanskih igrah dosegel 3. mesto v teku na 5000 in 10000 m;
- leta 1933 je bil na Balkanskih igrah v Atenah prvi na 10000 m, drugi na 5000 m in tretji na 1500 m;
- leta 1934 so bile Balkanske igre v Zagrebu. Krevs je na 5000 m dosegel prvo mesto, v teku z ovirami na 3000 m pa tretje;
- leta 1936 se je udeležil olimpijskih iger v Berlinu in dosegel polfinale;
- leta 1938 je na 5000 m na Balkanskih igrah v Beogradu osvojil 1. mesto in tako zaključil svojo športno pot.
- Umrl je leta 1990.

Začetek teka je z žvižgom na piščalko odprl sin Iveta Krevs, Janez Krevs, in 80 tekačev se je pognalo po označeni tekaški progi.

Potek proge: bila je speljana tako, da je bilo možno teči na 4,4 km in na 11 km. Proga je bila vzorno označena in lepo pripravljena, tako da ni bilo nobenih poškodb niti se ni nihče izgubil.

Posebnost proge pa je en tekač izkoristil in v cilj pritekel z jurčkom v roki.

Na progi je bilo 15 kontrolnih točk, pri katerih so sodelovali izključno vaščani iz vseh vasi na Kriško-Polževski planoti: iz Zavrtač, Malih in Velikih Vrhov, Nove vasi, Kriške vasi in Pristave. Med potjo so se tekači lahko odžejali na petih kontrolnih točkah. Vsak udeleženec teka je na cilju prejel praktično nagrado in se lahko okrepčal z brezalkoholnimi pijačami, sendviči, jogurti, čokoladami, limonami in pomarančami. Vnetim tekačem in tekačicam smo podelili za tek na 4 km spominski obesek v obliki polža, na 11 km pa smo podelili kolajne in pokale. Najmlajši udeleženec, star še ne 5 let, pa je prejel pokal v obliki tekača.

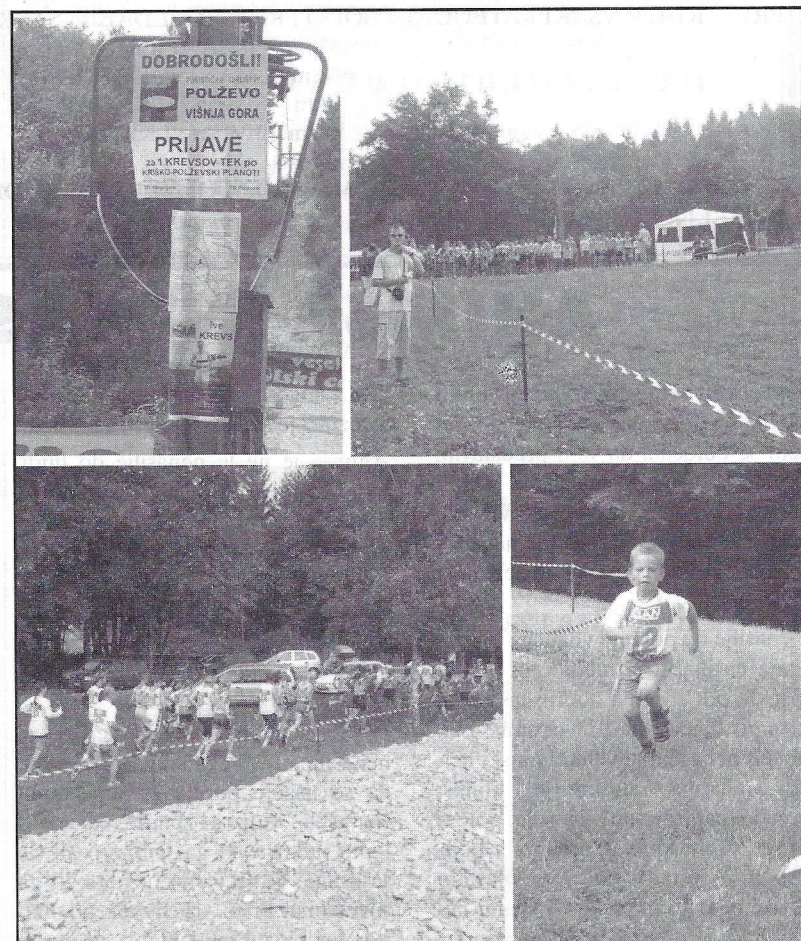
Iskreno se zahvaljujemo za pripravo proge in izvedbo tekmovanja neuklonljivi ekipi TD Polzevo in predsednici TD Višnja Gora ter vsem ostalim, ki so kakorkoli nesebično pomagali pri izvedbi prvega teka.

Povabljeni smo, da se naslednje leto priključimo akciji za pokal Dolenjskega lista, na kateri sodeluje kakih 15 različnih prirediteljev tekov, ki vsi štejejo za akcijo Slovenija teče.

Sponzorji: Boršnik s.p. gasilni aparati; Mesarija Maver Stična; Vučko d.o.o.; Fructal Ajdovščina; Vipava d.d.; Agencija za šport, Omahen s.p.; Enes d.o.o.; Mercator Ivančna Gorica; Bife Marinka Višnja Gora; AK Špela; Gasilci Višnja Gora in Kriška vas; Hotel Polzevo; Elves d.o.o.; Zeleni val; Expro d.o.o.; Zadel Drago s.p.; Krajevna skupnost Višnja Gora; doktorica Vladka Asejev in napovedovalka Janja Ambrožič Omahen.

TD Polzevo Miloš Šušteršič

Rezultati teka bodo objavljeni v prihodnji številki Klasja.

OBČINSKA LIGA V MALEM NOGOMETU

SNOP BAR PRESENETIL VODILNE, HRASTOV DOL DO PRVIH TOČK

Prvi krog jesenskega dela občinske lige v malem nogometu je postregel z zanimivimi rezultati. Da bo tekmovalje v 1. ligi še naprej zanimivo, je poskrbela ekipa Snop bara iz Doba, ki je presenetila vodilno ekipo Cenovni upornik in tako predvsem ekipi Mizarstva Trunkelj Krka še odprla realne možnosti za naslov občinskega prvaka. Bržčas bo odločilna medsebojna tekma vodilnih dveh ekip, ki bo 11. septembra na Krki. V 2. ligi je ekipa Dream team z novo zmago naredila pomemben korak do 1. mesta in zanesljivega napredovanja v 1. ligo. To ji verjetno lahko prepreči le še ekipa Livarja. Medsebojna tekma bo v zadnjem krogu na Muljavi.

Trenutna lestvica 1. LIGA za leto 2005:

1. Cenovni upornik	12 tek.	10 zm.	1 remi	1 por.	31 točk	62 : 15	+ 47
2. Mizarstvo Trunkelj Krka	11	8	1	2	25	45 : 21	+ 24
3. Snop bar	11	6	2	3	20	39 : 29	+ 10
4. Picerija Kegeljček	12	6	1	5	19	22 : 19	+ 3
5. Sigma team&Mix bar	11	5	1	5	16	36 : 23	+ 13
6. Višnja Gora	12	4	2	6	14	30 : 36	- 6
7. Dnevni bar Rosa	12	3	0	9	9	29 : 73	- 44
8. ŠD Ambrus	11	2	2	7	8	21 : 37	- 16
9. Avto Kavšek	12	2	2	8	8	26 : 57	- 31

Trenutna lestvica 2. LIGA za leto 2005:

1. Dream team	12	9	1	2	28	52 : 27	+ 25
2. Livar	11	7	2	2	23	37 : 33	+ 4
3. Generacija	12	7	1	4	22	29 : 25	+ 4
4. Ambrus Santosa	11	6	2	3	20	47 : 29	+ 18
5. Viridin hram	12	6	1	5	19	35 : 27	+ 8
6. FC Krka	11	4	2	5	14	35 : 37	- 2
7. NE Krka	12	2	4	6	10	34 : 51	- 17
8. Mafijozi	12	2	3	7	9	32 : 42	- 10
9. Hrastov Dol	11	1	0	10	3	16 : 46	- 30

Simon Bregar

PLANINSKO DRUŠTVO ŠENTVID PRI STIČNI VAS VABI NA

7. TEK PO LAVRIČEVI POTI,

KI BO POTEKAL V OKVIRU AKCIJE SLOVENIJA TEČE - OLIMPIJSKI TEK 2005

V NEDELJO, 25. 9. 2005 S PRIČETKOM OB 10. URI
DOLŽINA PROGE: 10 km

START IN CILJ BO PO NOVEH NA GRADIŠČU (DOSLEJ V ŠENTVIDU PRI STIČNI)

PROGA JE SPREMENJENA IN NI TAKO ZAHTEVNA KOT PREJŠNJA LETA. SPELJANA JE PO KOLOVOZIH IN GOZDNIH POTEH. TEKAČI BODO RAZDELJENI V 10 MOŠKIH IN 5 ŽENSKIH STAROSTNIH KATEGORIJ. PRVI TRIJE V VSAKI KATEGORIJI BODO PREJELI POKALE. STARTNINA 1500 SIT. TEK SE TOČKUJE ZA DOLENJSKI POKAL.

LETOS BODO NA NOVO ORGANIZIRANI TUDI OTROŠKI TEK NA KRAJŠIH KROŽNIH PROGAH NA VRHU GRADIŠČA IN 3KM DOLGA KROŽNA PROGA ZA MANJ PRIPRAVLJENE REKREATIVCE. PRVI TRIJE V VSAKI KATEGORIJI BODO PREJELI MEDALJE. STARTNINA 500 SIT.

330 m (1 MANJŠI KROG)
660 m (2 MANJŠA KROGA)
1 km (3 MANJŠI KROGI)
3 km (3 VELIKI KROGI)

VSAK UDELEŽENEC BO PREJEL SPOMINSKO MAJICO IN TOPEL OBROK. PO KONČANI PRIREDITVI BO ŽREBANJE PRAKTIČNIH NAGRAD.

AHIMSA (NENASILJE)

Že večkrat sem vam v člankih predstavila različne vidike joge. Tokrat sem se odločila, da vam predstavim še enega. To je pot nenasilja (ahimse). To je vrline, ki jo človek usvoji korak za korakom. Nasprotuje nasilju v mislih, besedah, dejanjih in željah, ki jih gojimo.

Nenasilje ne pomeni vdanega prenašanja nasilja, to ni nemoč in otepostlost. Je pot zorenja dobrih lastnosti, ki nam dajejo moč in pogum. Lep učitelj nenasilja je veliki indijski učitelj Mahatma Gandhi, ki je v ahimsi vzgajal najprej sebe in šele potem druge. Ahimso je uporabljal v političnem boju tako, da se je oblastem upiral odkrito in javno. O svojih dejanjih jih je obveščal. Vsaka primer-

java z dogodki v londonski podzemni železnici je seveda zgolj v razmislek. Ahimsa je ne le nenasilje do ljudi, ampak tudi do živali in rastlin, tako žive kot mrtve narave. Ker ne spoštujemo narave, se nam maščuje. Onesnaženje, erozija, nevarne bolezni so le opomin, da smo kršili moralni zakon ahimse. Če hočemo preživeti, moramo posegati v naravo, ne jo pa zlorabljati.

Pot joge nas uči odlagati nasilje za nenasiljem. Vivekananda je zapisal, da se nasilje poraja iz ljubezni in sovraštva. More se zbuditi, če nekdo tepta nekoga, ki ga ljubimo, ali pa se zgane, če srečamo nekoga, ki ga sovražimo. Pravi, da ljubezen lahko osvobodi le takrat, kadar se usmeri k

svojem izviru. Samo tedaj, ko se številne reke ljubezni združijo v oceanu ene same ljubezni, se tudi nenasilje do kraja uresniči.

Čaka nas dolga pot k nenasilju! Vabim vas, da se ji pridružite na vadbi joge, ki bo v Srednji šoli Josipa Jurčiča Ivančna Gorica vsako sredo, od 7. septembra dalje. Ob 18. uri se bomo srečali začetniki, ob 19.30 pa »stari znanci«.

Ana Godec

Vir: Joga in naš čas, Jurij Zalokar, Založba Unograf, Ljubljana, 2005

MLADI ROKOMETAŠI SVIŠ-A NA TURNIRJU NA MADŽARSKEM

Mladi rokometarji SVIŠ-a (letnik 1987 in mlajši) so se v okviru priprav na novo sezono udeležili mednarodnega turnirja, ki je potekal v Veszpremu na Madžarskem od 13. do 17. avgusta. V konkurenci 9 ekip so osvojili zelo dobro tretje mesto, glede na svoje sposobnosti pa bi lahko posegli tudi po finalu oziroma drugem mestu. Prvo mesto je osvojila domača ekipa, ki je bila močnejša od vseh ostalih konkurentov.

Rokometarji SVIŠ-a so odigrali šest tekem in pod vodstvom trenerja Marjana Potokarja dosegli naslednje rezultate:

SVIŠ – SPORTSCHULE COTTBUS (Nemčija)	27 : 22
SVIŠ – PECSI KK (Madžarska)	26 : 28
SVIŠ – CVSE CELLVIZ (Madžarska)	28 : 11
SVIŠ – ELMEX VASAS PAPA (Madžarska)	31 : 20
SVIŠ – VESZPREM (Madžarska)	19 : 27

TEKMA ZA 3. MESTO:

SVIŠ – HRK GORICA (Hrvaška)	31 : 14
-----------------------------	---------

Na turnirju so sodelovali naslednji igralci:

Jaka Radič (vratar), Toni Svetin (vratar), David Čož (6 zadetkov), Anže Erjavec (10), Ožbolt Kristan (17), Gašper Mamilović (10), Kristijan Oven (18), Aleksander Polak (30), Matej Potokar (1), Matevž Potokar (19), Janez Svetin (13), Jure Tadina (35), Matjaž Turk (3)

Mladi SVIŠ-a s trenerjem in spremljevalci v Veszpremu

Potovanja na Madžarsko se je udeležilo tudi nekaj staršev in prijateljev SVIŠ-a, tako da je bilo vseh potnikov kar 28. Z bivanjem na Madžarskem smo bili zadovoljni, ogledali smo si tudi Budimpešto in Blatno jezero. Žal nam jo je zagodlo vreme, tako da se nismo mogli namočiti v jezero. Bili smo prijetno presenečeni nad urejenostjo in čistočo mesta Veszprem, kjer smo prebivali. Vsekakor nam ni žal, da smo del poletja preživeli na Madžarskem, še posebej zato, ker so naši igralci pokazali, da lahko na njih še kako računamo v prihodnjih sezonah.

Vodja ekipe na turnirju

Marko Mamilović

ŠAHOVSKI KOTIČEK

Šahisti ŠK VIŠNJA GORA-STIČNA so tudi v času dopustov aktivni. Junija je v Stražišču pri Kranju nastopil na mednarodnem turnirju Milan Perovšek. Zbral je 4 točke od 9 možnih.

Na velikem mednarodnem turnirju v Ljubljani – udeležilo se ga je več kot 100 šahistov – je nastopil Sašo Sadikov in osvojil 4,5 točke od 9 možnih. Državnega prvenstva na Ptuj od 12. do 19. avgusta pa se je udeležil Hinko Krumpak – MK.

Janez Dremelj

DRUŠTVO PARAPLEGIKOV LJUBLJANSKE POKRAJINE SPOROČA

Sporočamo, da je naše društvo v letošnjem letu doživelo nekaj pomembnih sprememb. Od aprila dalje je novi predsednik društva Gregor Gračner, 29. junija pa se je društvo preselilo v nove delovno-bivalne prostore. Nov vaslov se glasi: društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine, Dunajska 188, p.p. 5922, 1000 Ljubljana, tel.: 01/569 11 23. Pripravljamo tudi novo spletno stran z naslovom www.drustvo-para-lj.si, kjer bo dostopen celotni program delovanja društva ter aktualne novosti.

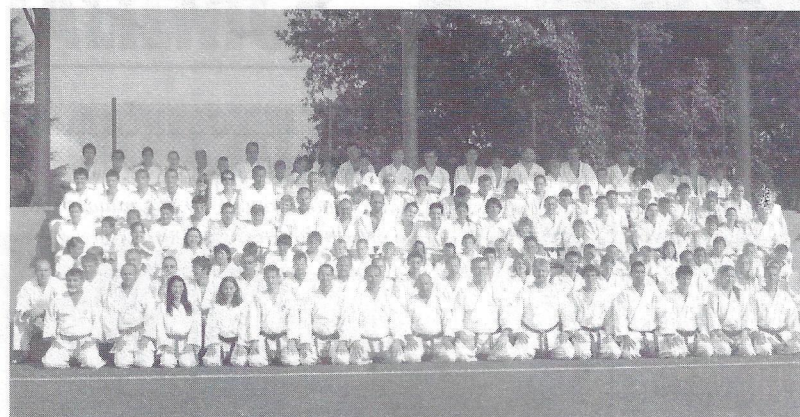
Predsednik društva

Gregor Gračner

**SANKUKAI
KARATE KLUB**
Ivančna Gorica

SANKUKAI KARATE ŠOLA

Udeleženci 2 termina 28. LETNE KARATE ŠOLE UMAG – 2005

Letna SANKUKAI KARATE ŠOLA je letos potekala že osemindvajsetič, in ni nas veliko, ki smo se udeležili prav vseh. Koliko volje, časa, energije in sreče mora imeti človek, da se lahko udeleži prav vseh. Uskladiti je treba službene, družinske in tudi finančne razmere, imeti pa moraš tisto najpomembnejše – zdravje. Toda kjer je cilj, se najde vedno tudi pot. To je tudi osnovni namen treniranja: da ima vsak posameznik cilje in jih ob treningih tudi uresničuje. Na poti so seveda vedno ovire in težave, toda če je človek discipliniran in vztrajen, vedno doseže zastavljeni cilj. Prav samodisciplina in vztrajnost so bistvene tudi za dosego ostalih življenjskih ciljev v šoli, poklicu in družini. Kajti prav vedenje o tem, kaj hočemo, nas pripelje do osebne sreče. Letna karate šola ki je potekala na Hrvaškem, v prijetnem morskem mestecu Umagu, je bila posvečena prav temu.

Sami treningi pa so bili razdeljeni na:

- jutranje, ki so potekali na asfaltnem nogometnem igrišču, pokritih teniških igriščih, na plaži in v morju in so bili namenjeni predvsem raztezanju vseh skupin mišic, vajam za splošno vzdržljivost telesa, treningu osnovnih izpitnih in borbenih tehnik ter samoobramb.
- popoldanski, ki so potekali na bližnjih pokritih teniških igriščih, tako da smo lahko trenirali bosi, pa tudi sonce nas ni oviralo; bilo je namreč peklensko vroče, zato je bil na treningu obvezen pripomoček steklenica vode. Trenirali smo tehniko za višji pas. Ločili smo se glede na starostne skupine (predšolski otroci, osnovnošolci; mladinci in člani, ki trenirajo skupaj, se ločijo glede na stopnjo pasu).

Treninki za predšolske otroke so po-

tekali ločeno. Po sestavi in dolžini so bili posebej prilagojeni starostni skupini.

Sankukai rekreacija je potekala v jutranjem terminu, med 8. in 9. uro. Namenjena je bila vsem spremljevalcem, ne glede na starost, ki so želi postoriti nekaj zase in se seznaniti s Sankukai karatejem na nekoliko lahkotnejši način.

Letna karate šola pa se je zaključila s polaganjem za višje pasove in zaključno prireditvijo, na kateri so udeleženci prikazali – demonstrirali – različne tehnike karateja in samoobrambe. To je bilo še posebej zanimivo za naše najmlajše udeležence in spremljevalce, saj so lahko na terasi hotela videli, kaj zmore trenirani karateisti.

V septembru se nam lahko pridružite tudi vi, kajti poteka vpis v začetne in nadaljevalne tečaje karateja, v skupini deklic in dečkov, mladincev/mladink in članov/članic.

K vpisu vabim prav vse. Zberite pogum in se nam pridružite, kajti za SANKUKAI KARATE ni starostnih omejitev, treningi pa so prilagojeni posamezni starostni kategoriji.

Vpis poteka v telovadnici:

- OŠ Stična v Ivančni Gorici vsak torek in četrtek ob 18. uri
- OŠ Šentvid vsak ponedeljek in četrtek ob 18. uri.

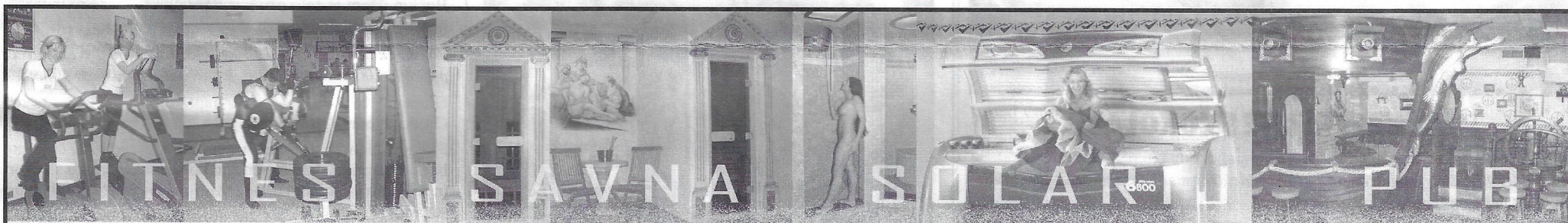
Trener SANKUKAI KARATEJA
Jože Kastelic, 2. DAN

TKD KLUB KANG VABI NOVE ČLANE

Potem ko je uspešno zaključil prvo leto treningov v Ivančni Gorici in Ljubljani, taekwondo klub Kang vnovič vabi k vpisu nove člane. V pretekli sezoni je pod vodstvom trenerja Tomaža Zakrajška, ki se, je mimogrede, na državnem prvenstvu okitil z naslovom državnega prvaka v kategoriji do 78 kg in bil razglašen tudi za najboljšega borca na turnirju, vadilo 40 »učencev«, od tega 30 v Ivančni Gorici. Skupaj je v klubu treniralo 13 otrok, med učenci pa so bila tudi tri dekleta in dve deklici. Prebivalci Ivančne Gorice so klub Kang in trenerja v prvem letu delovanja že sprejeli za svojega. Tomaž Zakrajšek, ki je bil rojen v Berlinu, je v dolgoletni karieri osvojil šest naslovov berlinskega prvaka in štiri slovenske, nazadnje letošnjega marca v Litiji. Od leta 2001 je sodeloval na dveh evropskih in dveh svetovnih prvenstvih združenja WTF (Svetovna taekwondo zveza), ki je tudi član olimpijske družine. Tako trener Zakrajšek kot predsednik kluba Boris Milošević si želita klub Kang razviti v enega najboljših v Sloveniji. Pri tem bodo v klubu zavzeto trenirali tako ročne kot nožne tehnike, borbo proti namišljenemu nasprotniku (poomsa) in tudi tehnike samoobrambe. Borilna večšina taekwondo, ki izvira iz Južne Koreje, je namreč sestavljena iz treh delov: Tae (noga), Kwon (pest) in Do (pot). Pri treningu taekwondoja se človeku sijajno razvije sposobnost koordinacije gibov, pa tudi lastnosti, kot so vljudnost, poštenje, vztrajnost in pokončna drža. Novo sezono si v klubu želijo začeti tako, kot so končali staro – ambiciozno, toda hkrati veselo in v sproščenem vzdušju. Člani kluba, ki so po enem letu skupnega treniranja postali že pravi prijatelji, so se skupaj s starši in vrstniki od minule sezone poslovili junija na prijetnem pikniku ob reki Krki, kjer so si obljubili, da se septembra vnovič vidijo. Prvi trening – letos bodo treningi potekali vsak ponedeljek, sredo in četrtek od 17. do 18. ure za otroke in od 18. do 19. ure za mladince in člane – bo na sporedu že 5. septembra. Informacije na GSM: 041589476. Spletna stran: www.tkd-klub-kang.com Pa še to: ob letošnjem vpisu bodo novi člani kot darilo prejeli majico s klubskim logotipom.

TKD klub KANG

Fitnes studio ENERGY iz Ivančne Gorice vas v novi sezoni zopet vabi v svoje prostore. Pri nas lahko preoblikujete svoje telo na izotoničnih in kardio TECHNOGYM napravah, porjavite v najsodobnejšem solariju MEGASUN 6800 in se sprostite v infra ali finski savni v enkratnem ambientu. Po treningu se lahko še osvežite v Prince pubu, ki je le nekaj korakov stran od našega fitnesa.

Če želite svojim bližnjim podariti katero od naših storitev, imamo za vas enkratno rešitev: darilni bon fitnes studia Energy! Fitnes karte, savne s penino ali solarij paketi so lahko lepo in izvirno darilo.

V mesecu oktobru pa smo za vas pripravili prav posebno ponudbo: ob nakupu mesečne fitnes karte, vam ob predložitvi kupona iz tega oglasa PODARIMO enkratno obisk savne v našem fitnesu.

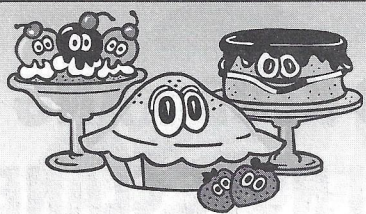
FITNES STUDIO ENERGY
tel.: 051 35 35 35, 031 32 64 26
C.2.Grupe odredov 34, Ivančna Gorica

OBRATOVALNI ČAS:
VSAK DAN OD 9⁰⁰. - 12⁰⁰
in od 14⁰⁰. - 22⁰⁰
NEDELJA OD 8⁰⁰. - 12⁰⁰
PRAZNIKI ZAPRTO

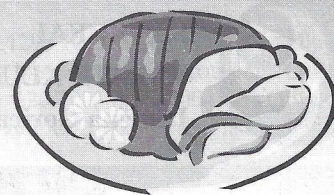

Kupon
za enkratno obisk savne
(ob nakupu mesečne fitnes karte)

fitness studio
ENERGY
Ivančna Gorica

Gospodinjska stran

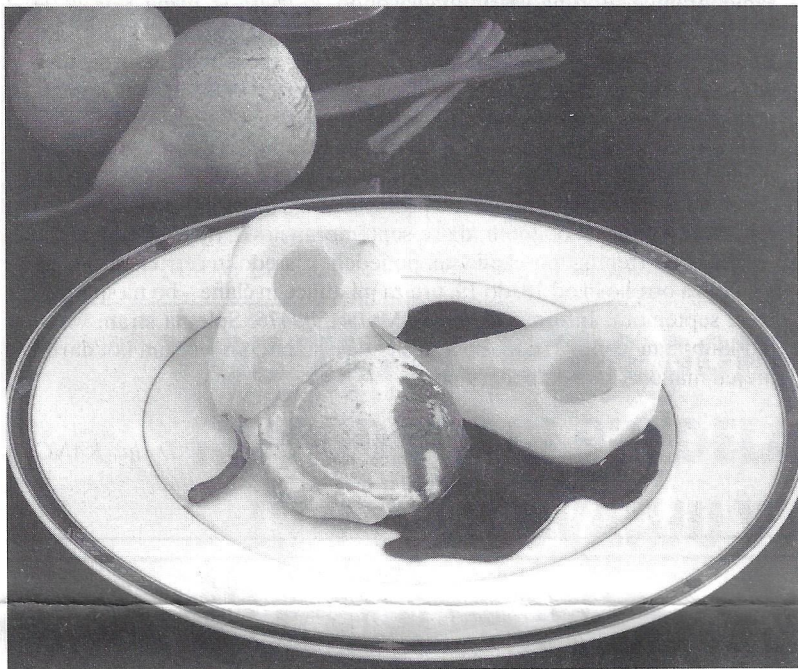

HRUŠKE

Hruške so ponavadi pravo nasprotje kislim jabolkom, saj so sočne, okusne in medeno sladke.

Vsebujejo zelo veliko vode, zato je uživanje teh sadežev veliko bolj zdravo kot nalivanje z litri vode, ki nam jo priporočajo. V želodcu se obdržijo le kratek čas, zato raztopljene hranilne snovi zelo hitro pridejo v črevo. Odpravljajo zaprtje in druge nepravilnosti v prebavi. Prav tako pomagajo pri ledvičnih težavah in težavah z mehurjem ter spodbujajo nastajanje krvi in rast.

Aromatičen okus hrušk je izvrsten za sadne solate, sladice, kompote, nadeve in sokove.

HRUŠKE, PRELITE S ČOKOLADO

Sestavine: 4 hruške, 1 tablica jedilne čokolade, 60 g sladke smetane, 2 žlici konjaka, 1 zavitek vanilijevega sladkorja

Hruške olupimo in odstranimo peščiča. Dušimo jih v primerni posodi 10 minut. Medtem nadrobimo čokolado in jo stopimo nad vodno kopeljo. Gosti čokoladi dodamo sladko smetano in konjak. Na krožnik položimo dve hruškovi polovici in ju prelijemo s čokolado ter po želji dodamo še kepico sladoleda. Hruškam lahko med dušenjem dodamo cimetrove palčke in ščepec sladkorja.

HRUŠKOVA TORTA

Sestavine: 20 dag surovega masla, 10 dag sladkorja, 3 jajca, 20 dag moke, 1 žlica pecilnega praška, 15 dag sladkorja v prahu, 4 hruške

Surovo maslo in sladkor penasto umešamo. Jajca ubijemo in drugo za drugim umešamo v maso. Moko zmešamo s pecilnim praškom in prav tako umešamo v maso. Sladkor v prahu potresemo po dnu namaščenega tortnega modela. Hruške operemo, olupimo in narežemo na koščke. Z njimi lepo obložimo dno tortnega modela in na vrh damo pripravljeno testo. Torto pečemo 40 do 50 minut v prej segreti pečici na 180°C. Ko je pečena, pečico ugasnemo in torto še nekaj časa pustimo v njej, da hruškov sok izpari, sladkor pa karamelizira. Torto nato vzamemo iz pečice, odpremo tortni model, in ko se shladi, okusno sladico zvrnemo na krožnik.

HRUŠKOV KOMPOT

Sestavine: 2 kg zrelih trdih hrušk (viljamovke), 20 dag sladkorja, 3/4 litra vode, klinčki, cimet v skorji, limonina lupina

V vodi kuhamo sladkor in dišave približno 15 minut, hruške olupimo, razrežemo na krlje in jih dodamo vodi, da se pokuhajo še 5 minut – ostati morajo še trde.

Hruške naložimo v kozarce (približno 5–6 kozarcev) in jih prelijemo s kompotom, zapremo in zavijemo v brisačo ter jih pustimo, da se ohlajajo čez noč.

LISIČKA (CANTHARELLUS CIBARIUS)

Poleg jurčkov je lisička najbolj znana in priljubljena užitna goba. Raste od junija do novembra. Zgodaj spomladi najdemo lisičke v bukovih gozdovih; so značilne blede barve. Pozneje rastejo v vlažnih smrekovih gozdovih ter na rastiščih borovnic in brusnic. Te so živo rumene. Tip navadne lisičke je enotno obarvan, bet je navadno precej krepk, klobuk pa na sredini ploščatolijakaste oblike. Na spodnji strani ima letvičaste, razvejane brazde.

LISIČKE V JUHI

Sestavine: 50 dag lisičk, 50 dag krompirja, 5 dag olja, sesekljana čebula, trije stroki česna, sol, poper, kis, podmet iz 1 dl kisle smetane, 1 žlica moke

Lisičke očistimo, operemo in narezane kuhamo pol ure v osoljeni vodi. Na olju popražimo čebulo, dodamo odcejene lisičke in pražimo, da se sok osuši. Dodamo na kocke narezan krompir in česen. Zalijemo s kropom, prilijemo smetanov podmet, kis ali vino in kuhamo do mehkega.

SVINJSKI MEDALJONI Z LISIČKAMI

Sestavine: 90 dag svinjskega fileja, 2 česnova stroka, mleta kumina, 3 jedilne žlice olivnega olja, čebula, sol, poper
Omaka: 35 dag lisičk, 3 šalotke, 3 dag masla, čajna žlička moke, 2,5 dl smetane, sesekljan peteršilj, poper

Na vročem olju močno popečemo medaljone na obeh straneh. Meso vzamemo iz ponve in ga na toplem prihranimo. V soku od pečenja popražimo lisičke in olupljeno, drobno sesekljano šalotko. Pomokamo in dodamo smetano. Dodamo še sesekljan peteršilj in solimo ter popramo.

Medaljone ponudimo z omako iz lisičk.

MANJ OBIČAJNE MARMELADE....

DŽEM IZ HRUŠK, KARAMELE IN VANILIJE

Potrebujemo: 1,25 kg hrušk, sok ene limone, 900 g sladkorja, 2,5 dl jabolčnega soka, 1 vanilijev strok

Hruške olupimo, prerežemo na pol in jim odstranimo peščiče. Narezane na kocke sproti dajemo v skledo z limonovo vodo. V manjšo posodo damo 100 g sladkorja in 0,5 dl vode ter kuhamo, da dobimo karamelo. Posodo odstavimo in dolijemo 0,5 dl vroče vode. Premešamo in pustimo na sobni temperaturi.

Preostanek sladkorja in 4 dl vode damo v posodo za kuhanje marmelade, pristavimo in sirup kuhamo do 114°C. (Preizkus: Z žličko zajamemo malo sladkornega sirupa in ga kanemo v skledo z zelo mrzlo vodo: iz njega oblikujemo mehko prosojno kroglico, ki se lepi prstov).

Dodamo dobro odcejene hruške in jabolčni sok. Ko ponovno zavre, kuhamo še 15 minut. S penovko pogosto premešamo, da se hruške ne bi prijele. Dodamo pripravljeno karamelo in prerezan vanilijev strok ter vse skupaj še enkrat zavremo.

Želirni preizkus: Na hladno krožnik kanemo malo džema, in če se hitro strdi, je gotov.

Nato z džema oberemo peno, še enkrat premešamo in odstranimo vanilijev strok. Džem damo v kozarce in skrbno zapremo ter steriliziramo.

MARMELADA IZ KORENČKA IN POMARANČ

Potrebujemo: 2 limoni, 4 pomaranče, 50 dag mladega korenčka, 50 dag sladkorja in pol vrečke želina

Neškropljeno limono in pomarančo dobro umijemo s ščetko ter na drobno olupimo. Lupino sesekljamo. Iz obeh limon in štirih pomaranč iztisnemo sok. Korenček operemo, olupimo in drobno naribamo. V visok lonec damo sesekljane lupine, sok in korenček. Vsebino pol vrečke želina umešamo z 2 žlicami vode in mešanico dodamo v lonec. Med nenehnim mešanjem zavremo. Primešamo sladkor in vse skupaj še enkrat zavremo. Marmelada naj 5 minut močno vre. Potem jo odstavimo in do vrha napolnimo temeljito oprane kozarce. Zapremo jih z razkuženimi pokrovčki in počakamo, da se popolnoma ohladijo. Med hlajenjem kozarcev ne premikamo in predvsem jih ne postavljamo na glavo. Ohlajeno marmelado shranimo v hladnem in temnem prostoru.

DŽEM IZ BUČK, PAPRIKE, CIMETA IN OREHOV

Bučkin džem je zelo primerna priloga k divjačini in ostalim mesnim jedem.

Potrebujemo: 720 g bučk, 1 kg sladkorja, 400 g sveže rdeče paprike, 200 orehovitih jedrc, 2 kavni žlički mletega cimeta.

Oplupljene bučke ter očiščeno papriko narežemo na kocke. Orehova jedrca grobo sesekljamo.

250 g sladkorja stresemo v posodo, pokrijemo s četrtino bučk in paprike, nato izmenično polagamo v plasteh sladkor in zelenjavo. Pri sobni temperaturi naj počiva 24 ur. Sladkor se mora stopiti.

Zelenjavo in sladkor stresemo v kozico, zavremo in kuhamo 25 minut. Medtem mešamo, da se zelenjava ne prime. Dodamo nasekljane orehe in kuhamo še 10 minut. Dodamo še cimet in vse skupaj dobro premešamo. Džem damo v primerne kozarce.

OPRAVILA V ZELENJAVNEM VRTU:

- V tem mesecu je na vrtu obilje pridelkov. Korenček in rdečo peso, ki smo ju sejali v aprilu, moramo pobrati v začetku septembra, sicer bo korenček prezrel in bo ob dežju začel pokati, rdeča pesa pa bo olesnела in ne bo več sočna.
- Kumare, buče in bučke hranimo v prostoru, ki ima 5°C.
- Strožji fižol obtrgamo samo s prekel, na katerih ne mislimo pridelati semena, ker pogosto obtrgovanje pospešuje nastavek novih cvetov in strokov.
- Izpraznjene grede takoj obdelamo in jih posejemo z mesečno redkvico, zimsko solato in zimsko špinačo. Ob ugodnem vremenu se bodo rastline povsem razvile.

Gospodinjsko stran pripravlja: Nataša Erjavec

KLASJEV KRATKOČASNIK

S ŠENTVIŠKIMI LETALCI NAD TRIGLAVOM

Pilot Henrik Prijatelj, nagradjenka Majda Hrovat in predsednica LK Šentvid Milena Vrhovec.

Pa smo poleteli! Dočakali smo soboto, 30. julija, ki je žarela v modrem nebu, pripravljenem za polet nad našim očakom Triglavom. Čas je bil namreč, da predamo obljubljeno nagrado ob našem 10-letnem jubileju. Srečni izžrebanki v naši nagradni križanki, Majdi Horvat iz Ivančne Gorice, ni manjkalo korajže in dobre volje. Na letališču v Šentvidu smo jo pričakali predsednica Letalskega kluba Šentvid Milena Vrhovec, pilot gospod Henrik Prijatelj in moja malenkost – z namenom, da ovekovečim slovesni dogodek. Pilot Henrik je pravi mojster na področju lahkih športnih letal, saj ima za sabo že več kot tisoč ur letenja, in gospe Majdi se res ni bilo česa bati. Družbo na zadnjem sedenju ji je delala Milena, jaz pa sem sedel – opremljen s fotoaparatom – poleg pilota. In potem vožnja po šentviški vzletni stezi, vzlet in zaokroženje nad Šentpavlovom ter nad Šentvidom. Potniki na zadnjem

sedenju nista štedili z besedami in se skorajda nista zavedli, da smo že v zraku, tako sta debatirali. In že smo bili nad Virom, nad Ivančno Gorico, let pa je bil usmerjen preko Ljubljane in Škofje Loke do Triglava z bohinjske strani.

Dobra ura, ki smo jo potrebovali za

čudovit polet po naši slovenski deželi, je hitro minila. Gospa Majda, vidno očarana nad višavami in seveda tudi našim slavnim simbolom slovenstva, ni hranila besed zadovoljstva. Tudi ko smo se dvignili na višino z oči v oči s Triglavom in nas je streslo, kot bi se peljali po makadamu, ni bilo časa za morebitno vznemirjenje. Res pa je, da zaradi močnih vetrov na takšni višini le nismo šli preblizu triglavskim stenam in smo kmalu zaokrožili proti dolini in našemu domu.

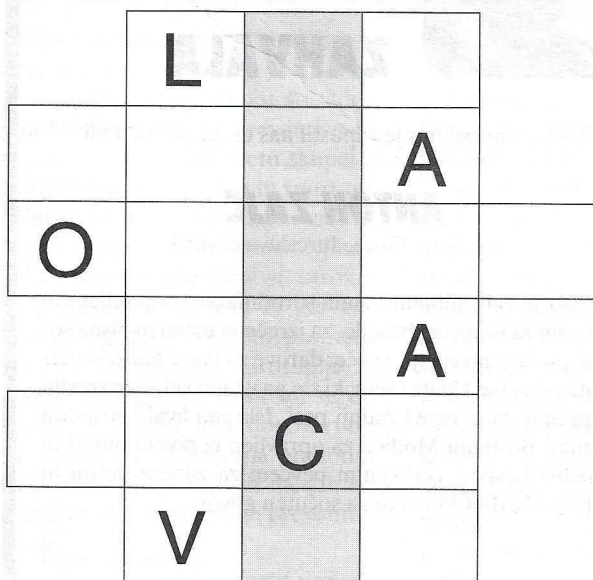
Po pristanku je bila tako za nami prijetna izkušnja, ki jo priporočamo slehernemu ljubitelju višin in narave. Za takšne primere namreč znajo v Letalskem klubu Šentvid dobro poskrbeti in ugoditi sleherni želji. Zato se predsednici kluba Mileni Vrhovec in ostalemu vodstvu uredništvo Ča-

sopisa Klasje iskreno zahvaljuje za bogato nagrado, ki jo je klub prispeval ob praznovanju 10-letnice izhajanja našega občinskega glasila. Gospe Majdi pa še veliko srečnih in zdravih let, tako na trdnih tleh kot morda še kdaj med oblaki in pticami.

Za uredništvo Matej Šteh

LAHKA KRIŽANKA

Kdor jo bo rešil, bo v poudarjenem navpičnem stolpcu zvedel, kako so nekdanji preprosti ljudje rekli počitnicam.

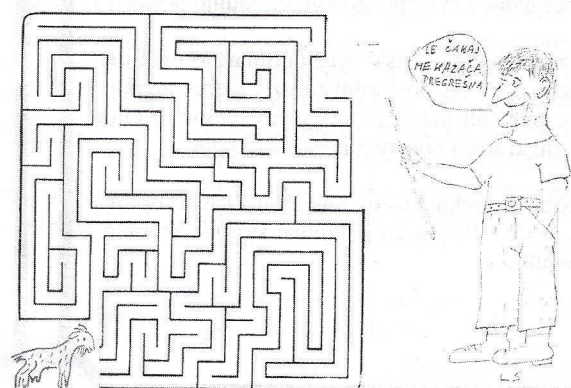

VODORAVNO: 1. čebula, 2. pristanišče, 3. pridelek druge košnje, 4. najslabša ocena, 5. domača žival, 6. časovno obdobje

POMAGAJTE, DOBRI LJUDJE

Naš župan Jernej uspešno promovira našo občino tudi na kulturnem področju v vlogi Krjavljaja, pri čemer mu pomaga tudi znamenita krjavljajeva koza Dimka. Toda glej ga, zlomka: zadnjič jo je bil preslabo privezal, pa mu je ušla, in vse poizvedovanje za njo je bilo zaman. Zdaj se menda pase po hribih okoli Muljave. Mi, dobri ljudje, vemo, kje je, zato mu bomo narisali pot, po kateri bo prišel do svoje »kazače«, še preden bo jeseni nastopila nova kulturna sezona.

Stokrat bohlonaj.

KVIZ

- S katerim poklicem je v jezikovnem pogledu najbolj povezan priimek Maver?
a) s tesarskim
b) z mesarskim
c) z zidarskim
- Katera vas v spodnjem toku Višnjice najbolj ponazarja njeno presihanje?
a) dežnikarica
b) bisernica
c) zelena mušnica
- Katera goba je najbolj strupena in zato nevarna?
a) dežnikarica
b) bisernica
c) zelena mušnica
- Koliko razvojnih oblik ima popolna preobrazba organizmov?
a) dve
b) štiri
c) šest
- Katerega elementa v rodni zemlji največkrat primanjkuje?
a) kalija
b) kalcija
c) žvepla
- Imenuj glasilo sosednje občine Grosuplje
a) dušik
b) vodikov peroksid
c) ogljikov dioksid
- Kaj se sprošča pri vzhajanju testa?
a) dušik
b) vodikov peroksid
c) ogljikov dioksid

Odgovori na vprašanja iz prejšnje številke: 1. b, 2. c, 3. dve, 4. c, 5. c, 6. c, 7. a

DOPOLNITE PREGOVORE O DENARJU

Denar je svetar.
Za malo denarja, maloe.
Denar in rit morašt.

UGANKE ŠALJIVKE

- Rdeče hlače, belo meso, črna duša, kaj je to?
- Bolj se umiva, bolj je črno.
- Koklja je lesena, piščanci pa železni.

ODGOVORI: 1. rdeče jabolko, 2. mlinsko kolo, 3. lesena brana.

*Radi se imejte, bodite dobri,
pomagajte drug drugemu,
potrpite, odpuščajte si in
molite, molite ...
MAMA*

V teh dneh smo se poslovili od spoštovane

MARIJE DREMELJ

Klančarjeve mame iz Petrušnje vasi

Besede, s katerimi so nas mama opozarjali v življenju, bodo zakoreninjene ostale v nas kot živo upanje v Večnega, Neminljivega.

Mamine besede naj opogumljajo tudi vas, ki ste jo pogosto obiskovali, se z njo srečevali v trpljenju in ste z nami sočustvovali ob slovesu. Če bi mama še zmogli, bi vsakemu segli v roko in rekli: »Zame je to preveč, jaz si tega ne zasluzim. Bom pa molila za vas!«

Vsi njeni

*Ko tvoje zaželim si bližine,
gremo tja v mirni kraj tišine;
tam srce tiho se razjoče,
saj verjeti noče,
da te več med nami ni.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše žene, mame sestre in tete

MARTE - MARINE GORJANC

rojene Notersberg, iz Ljubljane

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam kakorkoli pomagali in nam stali ob strani v težkih trenutkih, spoštovali pokojno ter darovali cvetje, sveče in za svete maše. Vsem iskrena hvala za tako številno udeležbo na njeni zadnji poti.

*Žalujejo družine Gorjanc, Gjerek, Žlebnik,
Notersberg in Velkovič*

*Ko tvoje zaželim si bližine,
gremo tja v mirni kraj tišine;
tam srce se tiho zjoče,
saj verjeti noče,
da te več med nami ni.*

Vse naše upanje, dobre misli in želje so bile zaman – bolezen je bila močnejša.

V 72. letu nas je zapustila ljuba mama, babica in prababica

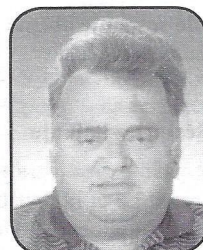
AMALIJA KASTELIC

iz Velikih Češnjic 26

Z žalostjo v srcu se zahvaljujemo vsem sorodnikom, številnim prijateljem in sosedom, ki ste nam v težkih trenutkih nesebično stali ob strani, nam izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče, za svete maše in za cerkev. Hvala vsem, ki ste jo prišli pokropiti in našo mamo v tako velikem številu pospremili na zadnji poti.

Zahvaljujemo se domačim pogrebem, Perparjevim, gospodu župniku Kerinu ter gospodoma Koželju in Petku, ministrantom ter cerkvenim pevcem za zapete pesmi. Posebej bi se radi zahvali kolektivu podjetja SAŠA, ZD Ivančna Gorica, gospe Jani Žurga in sodelavcem.

Pogrešali jo bomo Ljuba, Mari, Janez, Dane, Lojze in Štefka z družinami.

ZAHVALA

V 64. letu starosti nas je za vedno zapustil naš dragi mož, oče in stari oče

ANTON KASTELIC

iz Doba 33

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče, svete maše in dobre namene.

Posebej hvala gospodu župniku Kerinu, patru Branku in gospodu Kastelicu za pogrebno sveto mašo. Prisrčna hvala PGD Dob za lepo opravljen pogrebni obred in poslovljni govor. Hvala pa tudi Perparjevim, pevcem pevskega društva Šentvid in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujejo vsi njegovi

*Tiho mimo si zaspala,
odšla na kraj, od koder te ne bo na-
zaj.
Ne solze ne bolečine na koncu ni,
ostaja le praznina, ki boli.*

ZAHVALA

V svojem 92. letu starosti nas je zapustila draga sestra, teta in dobra ter vdana prijateljica

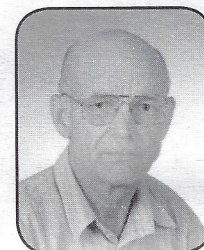
MARIJA MUSTAR

s Kitnega Vrha pri Zagradcu

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste na zadnji poti pospremili našo drago Minko, za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Posebej hvala sosedom in vaščanom Kitnega Vrha, pevcem, gospodu župniku ter Novakovim za lepo opravljen obred.

Hvala, ker ste jo imeli radi, kajti tudi ona je imela rada vas.

Žalujejo vsi njeni

*Življenje celo si garal,
vse za dom, družino dal.
Sledi ostale so povsod
od dela tvojih pridnih rok.*

ZAHVALA

V dopolnjenem 73. letu starosti nas je zapustil naš dragi mož, oče, stari ata, brat, stric in svak

JOŽEF PAJK

iz Šentvida pri Stični 146

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so nam stali ob strani ter so ga pospremili k zadnjemu počitku. Še posebej hvala duhovnikoma gospodu Aleksandru in gospodu Koželju za krščanski pokop.

Zahvaljujemo se tudi vsem za darovano cvetje in sveče; posebej hvala družini Perpar.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dragega očeta

LEOPOLDA PUŠLJARJA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem ter kolektivu Livarja iz Ivančne Gorice za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče, maše in v dober namen.

Zahvaljujemo se osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica za lajšanje njegovih težav v času bolezni.

Hvala gospem, ki opravljajo pomoč na domu, za vsakodnevne obiske, prijaznost in toplo besedo.

Hvala gospodu župniku Jožetu Kastelicu za prelep pogrebni obred, gasilcem Gasilskega društva Hudo-Ivančna Gorica za ganljivo slovo od svojega člana, Jožetu za zaigrano Tišino, šentviškim pevcem, Perparjevim ...

Posebej hvala gospe Ljubi Štrubelj za občutene poslovljne besede v imenu sosedov in članov Društva upokojencev Ivančna Gorica.

Še enkrat hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in ga boste ohranili v lepem spominu.

Njegovi otroci

ZAHVALA

Ob smrti

JOŽETA ROGLJA

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki ste nam izrekli sožalje, podarili cvetje, sveče, darovali v dober namen in ga pospremili na zadnjo pot.

Iskreno se zahvaljujemo lovski družini Šmartno pri Litiji za organizacijo pogreba, poslovljni govor, za lepo zaigrane in zapete pesmi. Zahvala velja tudi vsem članom ostalih lovskih družin, ki so ga pospremili na zadnjo pot.

Hvala gospodu župniku Jožetu Kastelicu za lepo opravljen obred, družini Perpar za pogrebne storitve in vsem, ki ste zanj molili.

Vsi njegovi

*Bila Ti spremljevalka je tišina
in z njo si legel v svoj
poslednji dom.
Mi pa naprej živimo z bolečino
in s spoznanjem, da te več ni.*

ZAHVALA

V 77. letu starosti nas je zapustil naš dragi oče in dedi

ANTON ZAJC

iz Višnje Gore, Jurčičeva cesta 3

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za tolažilne besede, za izrečeno ustna in pisna sožalje, podarjeno cvetje, sveče, darove za svete maše in cerkvene potrebe. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala gospodu župniku Boštjanu Modicu za opravljen cerkveni obred in tolažilne besede, cerkvenim pevcem za zapete pesmi in gospodu Pavlu Grozniku za sočuten govor.

Žalujejo domači

Siva stran

BESEDA O BESEDI

Ondan pridem na vrt in se uležem pod hruško rumenko. Tem hruškam po domače pravimo jakopovke, ker dozorevajo ob svetem Jakobu. Zaradi Jakoba bi jih pravzaprav morali imenovati jakobovke, toda naši govorni organi so nadvse »komod«, zato, če je le mogoče, poiščejo tako glasovno združbo, ki jo najlažje izgovorijo.

Ležim torej pod jakopovko in opazujem dogajanje v okolici. Nekaj časa je bilo vse tiho, ko pa zapiha lahen vetrič, se za mojim hrbtom nekaj oglasi: »Cep,« je reklo, in potem še dvakrat zapored »cep«, cep. Obrnem se in vidim, da z drevesa padajo hruške, in vsakič ko se dotaknejo tal, dajo značilen glas. »Viš ga šmenta,« sem si dejal, »zdaj končno vem, kje so naši stari dobili izraz cepati: natančno so prisluhnili naravi, pa so ga dojeli in se potem z njegovo pomočjo med seboj sporazumevali. Sadje torej cepa na tla.

Pozneje so glagol cepati uporabili za označevanje podobnih dogajanj, čeprav se pri tem ne slišijo tako očitni glasovi. Spominjam se pripovedi veterana iz prve svetovne vojne, ko je

med drugim dejal: »Polovica (voja-kov) iz moje kompanije je pocepala že prvi dan ofenzive.« Naši predniki iz davnine so torej na »začetnem jezikovnem tečaju« tenkočutno prisluhnili naravi in postopno bogatili svoj besedni zaklad. Nekatera sporočila iz narave so ostala glasovno izvirna, druga pa so se na dolgi poti spreminjala, da le stežka prepoznamo njihovo izhodišče ali pa ga sploh ne moremo. Ob vsem tem je težko razumljivo, zakaj so različna ljudstva enaka ali zelo podobna glasovna sporočila iz narave ubesedila na različne načine. Morda so do tega pripeljale spremembe, ki so jih doživljali izrazi na dolgi razvojni poti.

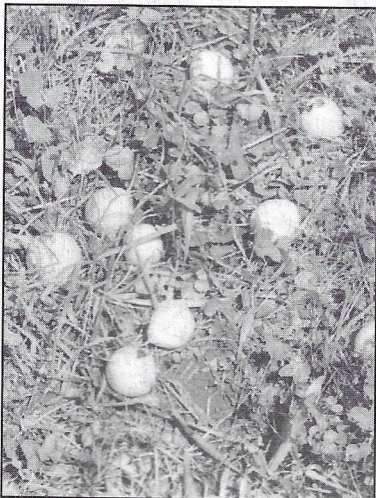
Tistim, ki jim je besedoslovje (etimologija) v posebno veselje, predlagam nekaj preprostih poskusov:

1. S kapalko spuščajte na kamen kapljice vode in napeto prisluhnite; zvedeli boste, odkod izrazi kaplja, kap in kapljanje.
2. Prelomite svežo leskovo palico in jasno vam bo, odkod besedi trska in treskanje.
3. S kladivom udarite po nenasajeni, prosto viseči sekiri, in zdelo se vam

bo, kot bi nekdo zaječal. Tu imajo svoje izhodišče besede jek, jok, ječanje, pa tudi jeklo in jeklen.

Preprosto etimološko eksperimentiranje lahko dopolnite še z drugimi ponazoritvami. Sploh bi bilo priporočljivo vsaj nekoliko odvrniti pogled od ekrana, na katerem se vidijo vse bolj črvasti in virusasti internetni programi, pa se raje v prastari govorici nekoliko pomeniti z naravo.

LS

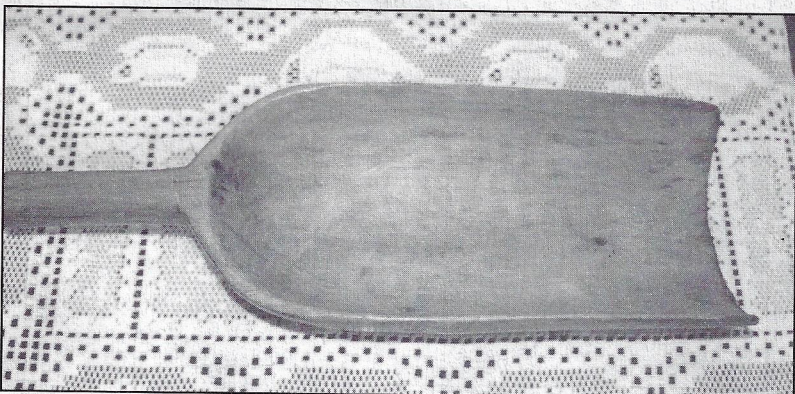
Hruške so bile nenavadno zgovorne. Vse so glasno in razločno naznanile svoj prihod na zemljo.

IZ ZAKLADNICE NAŠIH DOMOV

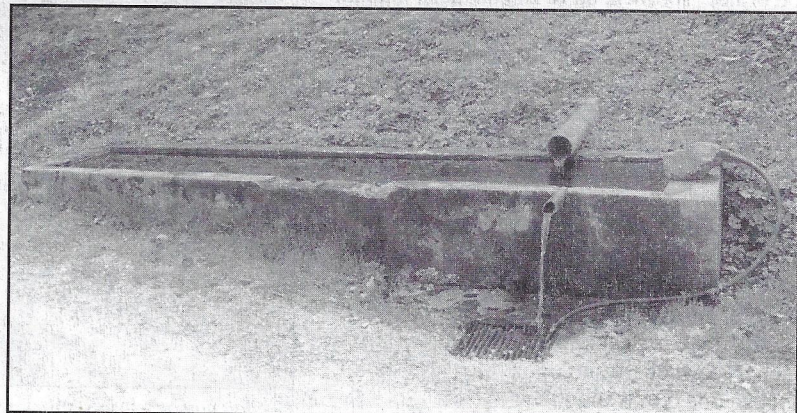
Začenjamo jesenski cikel etnoloških ugank. Pričakujem, da jih boste prav tako pridno reševali kot doslej in se oglašali s pošto. Pričujoča zagonetka ne bi smela biti pretrd oreh. V pomoč naj vam bo podatek, da delovni pripomoček na nek način sodeluje z vetrom – odtod tudi njegovo ime. Pripomoček je iz etnološke zbirke Milana Frelia z Vrha nad Višnjo Goro.

Pričakujoč vaših odgovorov, vas lepo pozdravljam

LS

Izliv turjaškega Poltarja v Želimeljščico.

Studenec Poltar pod gradom v Svibnem

Kje so tiste vodice, ki so včasih bile

POLTARICA IN POLTARJA

O Poštarici, močnejšem izviru in potoku v zgornjem toku reke Krke, smo v naši rubriki že brali. Tedaj smo opisali izvir in njegov pomen za okoličane nekoč in danes. Precej pozornosti smo namenili tudi nenavadnemu imenu te vode. Velika večina naših voda ima namreč slovensko zvoneča imena, iz katerih lahko pogosto razberemo značilnost vode. Ime za pričujočo vodo pa čutimo drugače, bolj na tuji glasovni podlagi temelječe. Pri iskanju izvora za to nenavadno ime smo našli predvsem dve razlagi. Po prvi je ime prišlo od rezastih zabojev oltarjev, v katerih so grajski v vodi ohranjali sveže ribe in druge vodne živali za prehrano. Druga razlaga je temeljila na značilnosti izvira. Voda namreč polzi skozi široke skalne razpoke, kar bi prvotno lahko dalo ime Polzarica, ki je pozneje z glasovno preobrazbo prešlo v Poltarico. Upoštevač pravilo, da so prednamci vode poimenovali predvsem po njihovih značilnostih, sem tedaj dajal prednost drugi razlagi. Pozneje sem o imenu poizvedoval tudi drugod in mnenje nekoliko spremenil. Na Dolenjskem imamo namreč še dva izvira s tem imenom: Poltar v Svibnem in Poltar pod Turjakom. Če vode med seboj primerjamo, opazimo zanimivo okoliščino: vse tri so pod nekdanjimi graščinami, kar pomeni, da so bile povezane z življenjem na gradu. To

pa govori v prid izpeljavi imena iz zabojev za shranjevanje živali – poltarjev, saj je splošno znano, da so v tistih časih fevdalci in druga gospoda uživali veliko vodnih živali, predvsem rib in rakov. Pri tem nekoliko moti okoliščina, da sta oba Poltarja majhna izvira, zato si nekoliko težje zamišljamo shranjevanje zabojev v njuni vodi. Potrjena pa je slutnja, da je ime tujerodno – prišlo naj bi z Bavarskega; naši srednjeveški imenitniki so namreč govorili nemško, čeprav so povečini razumeli tudi jezik slovenskih podložnikov.

V domačem govoru uporabljamo še eno ime, ki spominja na poltarje. To so polkna, rezasta zapirala, s katerimi zastiramo okna. Podobnost torej ni samo v imenu, temveč tudi v obliki in funkciji.

Razčistiti moramo še eno zanimivo vprašanje: zakaj ima naša voda žensko obliko imena, turjaška in svibenska pa moško. Na splošno je znano, da so naši predniki večjim tekočim vodam, torej rekam, dajali žensko obliko imena, manjšim – potokom – pa pretežno moška. V pričujočem primeru so verjetno čutili izvir Poltarice kot začetek reke, zato so ji dali žensko obrazilo, oba Poltarja pa sta majhni vodi, bolj potočka, zato sta dobila moško obliko imena.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice in prababice

KATARINE FEMEC

po domače Maticove mame iz Izirka

se iskreno zahvaljujemo za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter za dober namen in maše. Hvala tudi g. župniku Boštjanu Modicu, cerkvenemu pevskemu zboru Višnja Gora, Perparjem ter osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica. Še posebna zahvala pa tistim, ki ste jo spremljali na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Ob bistrem potoku je mlin, ki žaluje ...

ZAHVALA

V 86. letu starosti nas je po težki bolezni zapustil naš dragi oče, stari oče, brat, bratranec in stric

ANTON OMAHEN

po domače Malnarčkov Tone s Potoka pri Stični

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki ste ga v zadnjih dneh obiskovali v bolnici, sočustvovali z nami ob boleči izgubi, nam darovali sveče, cvetje in v dober namen ter ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebej se zahvaljujemo p. Janezu Novaku za sočutno opravljen pogrebni obred, pevcem za ganljivo zapeto pesmi in družini Perpar za ves trud pri izvedbi pogrebnega obreda.

Hvala vsem, ki boste našega dragega očeta ohranili v spoštljivem spominu.

Žalujoči vsi njegovi

KAMLES PERPAR

- NOVI NAGROBNI SPOMENIKI
- KLESANJE IN OBNOVA ČRK
- UREDITEV IN OSKRBA GROBOV

STANKO PERPAR, Zaboršt 16, 1296 Šentvid pri Stični
GSM: 041/43 66 64

POGREBNE STORITVE

Perpar Janez s.p.

VSE POGREBNE STORITVE NA ENEM MESTU.
DOSEGLJIVI 24 UR NA DAN.

041/785-113 041/647-380

"SEVERNA" STRAN

* ZA DOBRO VOLJO *

KAKO SO ANGELCI KORENČEK ZALIVALI

Polde je imel kake tri leta, ko ga je stara mama Johana vzela za en dan v varstvo. Bilo je ravno na dan, ko je imela najete plevce na njivi s strniškim korenem. Dninarice, bilo jih je šest ali sedem, so okoli njih popoldne druga za drugo prihajale na njivo in se razporedile po širokem razoru. Kmalu potem, ko je delo steklo, je stara mama Johana odšla domov pripravljat malico, Polde pa je medtem vedoželjno opazoval plevce in njihovo delo. Večinoma so bile to starejše ženske v dolgih krilih, segajočih skoraj do tal. Ko so počepnile ali poklekile k delu, so z oblačilom pokrile tudi precejšen del svoje okolice, še posebej ozadje. Pod krilom očitno niso imele ničesar, sicer se ne bi dogajalo to, kar bomo brali v naslednjih vrsticah.

Polde je namreč tu in tam za plevicami v suhi prsti opazil mokre lise, kot bi nekdo za par dlani široko površino pravkar poškropil z vodo. Postal je še bolj pozoren in kmalu je ugotovil, da se izpod kril včasih zasliši rahlo šumenje, kot bi uhajala voda iz slabo zaprte pipe. Skrivnost ga je vrtala, zato je komaj čakal staro mamo, da bi mu pojasnila nezane pojave. Stara mama Johana je se je najprej ozrla po očiščenem delu razora, nato pa s pritajenim nasmeškom pojasnila: »Veš, to so naredili angelci, ki so prišli korenček zalivat, da bo bolj rasel.« »Kaj pa šumenje, ki se tudi sliši?« Stara mama je nekoliko pomislila in spet našla ustrezno razlago: »To je prhutanje njihovih kril, ko pristajajo in vzletajo.« Polde je bil z razlago zadovoljen. Še več: iz pojasnila je razbral, da so angelci nevidni, jih pa lahko slišiš, če si

dovolj blizu.

Po malici so angelci še pogosteje zalivali korenček, ker so spili cel lonec krljevke.

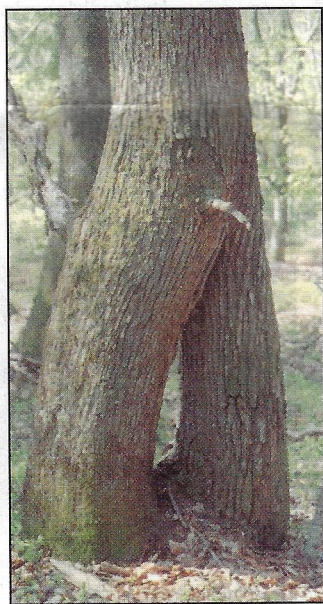
LS

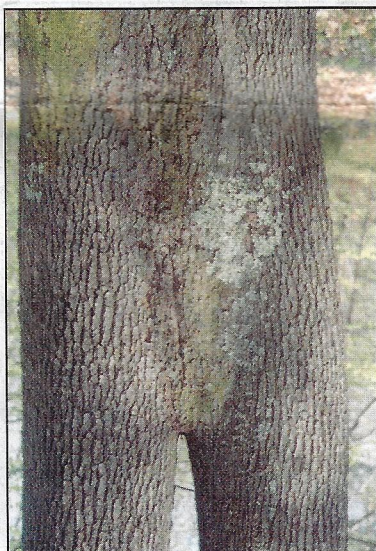
V GOZDNEM RAJU

Pred nedavnim smo na tem mestu predstavili hrastovega fanta in družno ugotovili, da je »dedec in pol«. Kmalu po tistem mi je eden od bralcev sporočil, da vé za gozdnega junaka, ki našega fanta v svoji moškosti daleč prekaša. Seveda smo šli na ogled. Komisija, v kateri so bili zaradi objektivnosti predstavniki obeh spolov, je kar nekaj časa stikala po Kremenjeku, da je našla nudistično jaso. Naš vodnik je bil namreč nazadnje tam pred petimi leti. Ko smo končno le prišli »na kraj dogodka«, je bil vodnik z nami vred vidno razočaran; gozdni fant je tam sicer še vedno stal široko razkoračen, toda njegova moškost je bila le senca tistega, kar je razkazoval še pred petimi leti. Vidite, tako je s tem: imaš, pa nimaš. Zato za slehernega velja resno opozorilo: »Ne šparat, lepega dne bo vseeno fuč!«

Predsednik ocenjevalne komisije: L. Sever

Gozdni fant je nekam sramežljivo kazal svojo revščino.

Ko smo se malo razgledali po okolici, smo sumljivo blizu opazili tudi postavno gozdno punco. Morda pa je ona kriva, da je fantova zadeva tako »znucana«?

LXXVI. REKORD: NAJVEČJE KLASJE

Rekorda, ki bi bil besedno tako povezan z imenom našega časnika, še ni bilo. Nanaša se namreč na žitno klasje z njive Andreja Vencija, Aljaževega iz Petrušnje vasi.

Začelo se je lani v pozni jeseni, ko je Andrej na njivi blizu doma posejal pšenico, ki je lepo skalila, dobro prezimila in potem rasla, da jo je bilo veselje gledati. Do sredine letošnjega julija je dobila tako velike in težke klase, da so se dobesedno upogibali pod lastno težo. Z meritvami smo prišli do podatkov, ki jih moremo izraziti le s presežniki, zato najnovejši Klasjev rekord svečano podeljujemo Andreju Venciju, gojitelju žita z rekordnimi klasi. Čestitamo.

Resnici na ljubo je treba povedati, da Andrejevo žito ni povsem navadna pšenica, temveč križanec med pšenico in ržjo, imenovan tritikala. Rekombinacija genov dveh sorodnih žit je zbrala veliko ugodnih lastnosti na skupnem potomcu, ki je dal rekorden pridelek. Križanec kajpak ne smemo šteti med gensko spremenjene rastline; te so povsem nekaj drugega.

Za boljšo predstavbo sta se k njivi z rekordnimi klasi postavila Andrejeva vnuka Matjaž in Anita.

LS

Nekaj podatkov o rekordnem klasu:

- dolžina klasa: 14 cm
- dolžina klasa z osinami: 20 cm
- število zrn iz enega klasa: 122
- teža zrn iz enega klasa: 6,03 g

KAJ JE BILO ŠAJNATO?

Med razpravljanjem o naravoverju naših prednikov se večkrat srečamo z izrazom šajnat, v pomenu svetla, bleščava, žarkast, sveti. Izraz je bil večkrat zapisan že v stari venetski pisavi (venetici) pred poltretjim tisočletjem, predvsem v povezavi z vodo (muža – šajnato Trimužje), z luno (šajnata Rejtija) in posredno tudi s ticami (šajnate Tice). Preden se natančneje seznanimo s sledovi čaščenja Tic v naših krajih, moramo vsekakor spoznati nastanek besede, s katero posrečeno označujemo skrivnostni odsev svetlobe s telesnih površin, ki je tako vznemiril prednamce.

Beseda šajnat ima to smolo, da jo uporabljajo tudi Nemci, zlasti na avstrijskem, bavarskem in švicarskem območju. Zato so jo naši jezikoslovci iz bojazni pred germanizacijo pregnali iz našega besednjaka, kot še dosti drugih »germanizmov«. V resnici ima izraz domače izhodišče. Nastal je iz besede šajnat, torej tak, kot so saje, ki se bleščijo v soju svetlobe. Za časa moje mladosti je bilo še dosti prilike opazovati ta pojav. V starih črnih kuhinjah se je ob dolgotrajnem kurjenju na stenah nabral sorazmerno debel sloj nezgo-

relih destilatov, nastajajočih pri kurjenju z lesom. Na prvi pogled se je zdelo, kot bi nekdo s črno bleščavo barvo na debelo premazal steno. »Mastne« saje so odbijale svetlobo, prihajajočo od ognja ali od svetilke, zato so se v poltemi skrivnostno bleščale: bile so sajnate (šajnate). Naši predniki so imeli ob dolgih večerih pri ognjišču nič koliko prilike opazovati ta skrivnostni pojav. Ker so bili izvrstni opazovalci narave, so to ime prenesli še na druga bleščava telesa v naravi: na vodo, na tice in na mesec. Njihov šaj, kakor pravimo v ljudskem govoru, še dandanes lahko občudujejo vsi ljubitelji narave. Šajnat mesec pa nam še vedno dokaj zanesljivo napoveduje poslabšanje vremena. Prednamci so izraz pomensko še razširili in ga prenesli na drug podoben pojav: na sanje. Vendar s to razliko, da se tu »s« ni zmeščal v »š«. Tako kot se svetloba odbije od gladkega telesa, so tudi sanje vedno odsev nekega dogajanja v budnem stanju. Kako so naši predniki ob svoji preproščini prišli do tega spoznanja in pojav nadvse posrečeno poimenovali, mi bo najbrž za vselej ostalo uganka.

Kako se je beseda znašla v našem in nemškem besednjaku, obstajajo vsaj tri možnosti:

1. Nemci so besedo povzeli po slovanskih staroselcih, ki so že v antiki posedali predele v srednji Evropi. O tem pričajo številni sledovi.

2. Nemci so besedo »iznašli« samostojno, ko so opazovali pojave, tako kot naši slovanski predniki. V tem primeru bi pojav lahko imenovali besedna konvergenca.

3. Slovenci smo besedo povzeli iz nemščine. Te možnosti ne smemo povsem izključiti, čeprav je malo verjetna, ker je bila zapisana še v času, ko Germanov še dolgo ni bilo v teh predelih.

Odkar smo besedo šajnat pregnali iz našega besedišča, Slovenci nimamo knjižnega izraza, ki bi dovolj precizno označeval pojav odbite svetlobe od gladkih teles. Še najboljši je izraz odsev (odsevan).

Potreboval sem več let, da sem našel kolikor toliko ohranjeno steno z »mastnimi« sajami. Bila je v stari preužitkarski hišici blizu Vrha pri Višnji Gori. Na sliki je odsev goreče sveče od gladke sajaste podlage.

